

NA LEPEM PRIJAZNI • NAPRED U PROŠLOST • NEKI TO VOLE VRUĆE • NOVKOVIĆ BORIS

NA LEPEM PRIJAZNI

(Ljubljana)

Jazz rock sastav Na lepem prijazni (u pre-vodu Odjednom ljubazni) nastao je u pro-leće 1979. godine. Grupu je osnovao u to vreme već afirmisani kantautor Andrej Tro-bentar koji je 1974. godine pevao u grupi Sedam svetlobnih let. Kada je u taj sastav došao Marko Breclj, Trobentar se povukao i osnovao hipi grupu Šest km na sat od koje je kasnije nastao sastav Begnagradi. Uz Andreja su grupu Na lepem prijazni činili Vojko Aleksić, gitara, Andrija Pušić, klavijatura, Polde Poljanšek, saksofon, Al Stoun (Al Stone), bas i Roman Škraba, bubnjevi. Andrej i Vojko su studirali slikarstvo, a Andrija je u Sloveniju došao iz Herceg Novog gde je zanat ispekao svirajući na terasama, inače je stariji brat Antonija Pušića, poznatijeg kao Rambo Amadeus. Al Stoun je iz Engleske, a u Jugoslaviju je došao 1977. godine i jedno vreme je svirao sa sastavima Pepel in kri i Jutro.

Debi album "Na lepem prijazni" produciraо je Braco Doblekar (svirao saksofon i konge) i na njemu su ponudili svoje viđenje instrumentalno komplikovanije muzike uz uticaj pop i reggae zvuka. Zbog naziva pesme "Suck It And See" grupa je bila na udaru slovenačke komisije za šund. Godine 1995. objavljen je CD "What A Time To Make A Fool Of You" na kome je materijal sa debi ploče uz tri bonus pesme.

Diskografija

Singl

"Faeton" / "Črna ovca" (Helidon 1980.)

Albumi

"Na lepem prijazni" (Helidon 1981.)

"What A Time To Make A Fool Of You" (Nika 1995.)

NAPRED U PROŠLOST

(Banatsko Novo Selo)

Sredinom 1984. godine tri prijatelja iz malog banatskog mesta su, da bi razbili monotoniju svog okruženja, odlučili da osnuju punk grupu. NUP su počeli da rade u postavi Livius Pavlov Kudža (gitara i vokal), Zoran Jović Đavo (bubnjevi) i Dičke (bas). Godine 1985. pridružio im se autor tekstova iz Pančeva Nandor Ljubanović, a krajem

iste godine novi basista postaje Savo Andić Mate.

Rukovodeći se devizom "dobra stvar je samo brza stvar" na prvoj kaseti "Majko Jugoslavijo, ne dam da mi sekul pupčanu vrpcu" koju u svojoj režiji objavljaju 1987. godine iznose vrlo specifičnu formu alternativnog zvuka. Na kaseti, štampanoj u samo sto pedeset primeraka, našlo se deset pesama koje su predstavljale izbor njihovih demo snimaka. U međuvremenu, snimci grupe se

pojavljaju na kompilacijskim kasetama "Belgrade XO19", objavljenoj u Beogradu, "Promijenite kazetu-zavija" (koja je naziv dobila po njihovoј pesmi "Promenite ploču-pucketu") izdatoj u Zagrebu i američkoj "Pass The Elixir". Na Paliluskoj olimpijadi kulture 1987. godine osvojili su specijalnu nagradu za muzičke inovacije koju je dodelila radio emisija Ritam srca. Krajem 1987. godine deo grupe odlazi u JNA, a Nandor pokreće NUP-zin, fanzin koji je sadržavao informacije o grupi, crteže, fotografije, pesme i priče. Maja 1989. godine grupa je ponovo na okupu i učestvuje u alternativnom programu Omladinskog festivala u Subotici. Prvi LP "NUP" rade 1989. godine, takođe o sopstvenom trošku, a kao pravno pokriće, kao izdavač, potpisuje se Mužička omladina Pančeva. Na sledećoj ploči "Šta je video duh iz zelene boce" preciznije određuju stil, prvenstveno zasnovan na nekomunikativnim tekstovima i muzici zaronjenoj u eksperiment. Zahvaljujući fanzinu, uspeli su da ostvare alternativnu komunikaciju sa istomišljenicima na prostoru tadašnje Jugoslavije, tako da bolji odziv imaju u Hrvatskoj i Sloveniji nego u Srbiji. Januara 1992. godine objavljaju treći vinil "Mesecokret". Slediće izdanje, kasetu "Carstvo Pulina" objavljaju 1994. godine u saradnji sa kućom Start Today Records. Istu

kasetu prvo je objavio Carlo Records, ali samo u sedam primeraka, nakon čega prekidaju saradnju. U to vreme Nandor prestaje da bude samo čovek iz senke i sa grupom se pojavljuje na koncertima u ulozi ritam gitariste. Zatim za beogradski Jugoton objavljaju kasetu "Isterivanje besnih glista". Početkom 1997. godine simultano objavljaju dve kasete "Banatski trougao" i "Svaki čovek treba da" koje su producirali sa Jan Šašom. Pored njihovih materijala tu je i nekonvencionalna obrada bosanske narodne "Muju kuje". Uz glasila grupe, fanzine NUP-izbor, "Pančevački tvor" i "Nada", 1997. godine objavljaju kasetu "Zec beli" koja predstavlja neobičan audio fanzin. Nandor je bio jedan od urednika subotičko-pančevačkog fanzina "Ples slomljenog dupeta na vetr" (naziv po rečenici iz romana Čarlsa Bukovskog).

Krajem 1997. godine su, kao grupa žitelja Banatskog trougla, osnovali izdavačku kuću Fifty Fifty ili Pola pola. Planiraju da objavljaju multimedijalna izdanja, tako da će imati niz podetiketa.

Diskografija

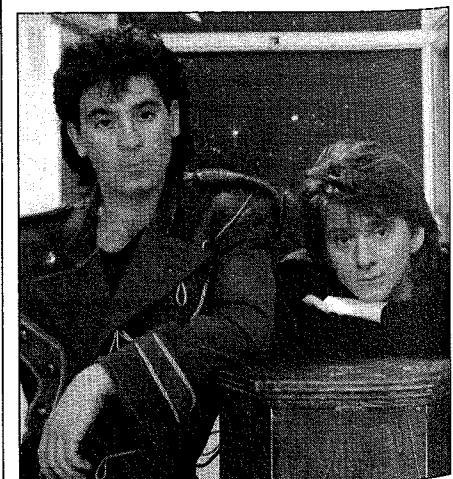
- "Majko Jugoslavijo, ne dam da mi sekul pupčanu vrpcu" (NUP 1987. kaseta)
- "NUP" (NUP 1989.)
- "Šta je video duh iz zelene boce" (NUP 1990.)
- "Mesecokret" (NUP 1991.)
- "Carstvo Pulina" (NUP / Start Today Records / AUT 1994. kaseta)
- "Isterivanje besnih glista" (Jugo-ton 1996. kaseta)
- "Svaki čovek treba da" (Panorama / Myusic Yuser 1997. kaseta)
- "Banatski trougao" (Panorama / Myusic Yuser 1997. kaseta)
- "Zec beli" (Panorama / Myusic Yuser 1997.)

NEKI TO VOLE VRUĆE

(Zagreb)

Zagrebački diskopop duet osnovali su 1984. godine Silvester Mišo Dragoje i Miroslav Džimi Stanić. Njih dvojica su pre toga svirali sa lokalnim grupama, a afirmaciju su postigli tek kroz Neki to vole vruće.

Prvi album objavljen 1985. godine predstavio ih je kao momke koji vole da drže gitare i poigravaju se rock rifovima, ali u suštini pevaju zabavnu muziku. Materijal za ploču uradili su Alka Vuica i Stevo Cvikić, a

nedijski su se probile pesme "California" i "Medu moj i šećeru". Od samog početka prošnjakciju je radio Duško Mandić (ex Srebrna krila). Solidan tiraž postigli su godinu dana kasnije drugom pločom "Jeans generacija" i pesmama pogodnim za diskoteke. Parafrizujući hit "Vienna Calling" koji je imao austrijski pevač Falko (Falco), pesmom "Teška remena, prijatelju moj" postaju redovni gosti televizijskih programa i kotiraju se visoko na godišnjim top listama. I na sledećim pločama ponavljaju proverenu formulu, okupljajući ekipu pratećih muzičara i gračica sa kojima nastupaju na koncertima po diskotekama.

Grupu krajem 1997. godine napušta Dženi koji je počeo pripreme na solo ploči. Poed toga, komponovao je pesme za CD Olivera Dragojevića "Duša mi je more" (Orfej 1997.). Pod imenom Neki to vole vruće Silverster Dragoje je 1997. godine objavio CD "Boja noći".

Diskografija

Maxi singl

Ti si žena, ti si bog / "Sto na sat" / "Andeo požude" (Jugoton 1991.)

Albumi

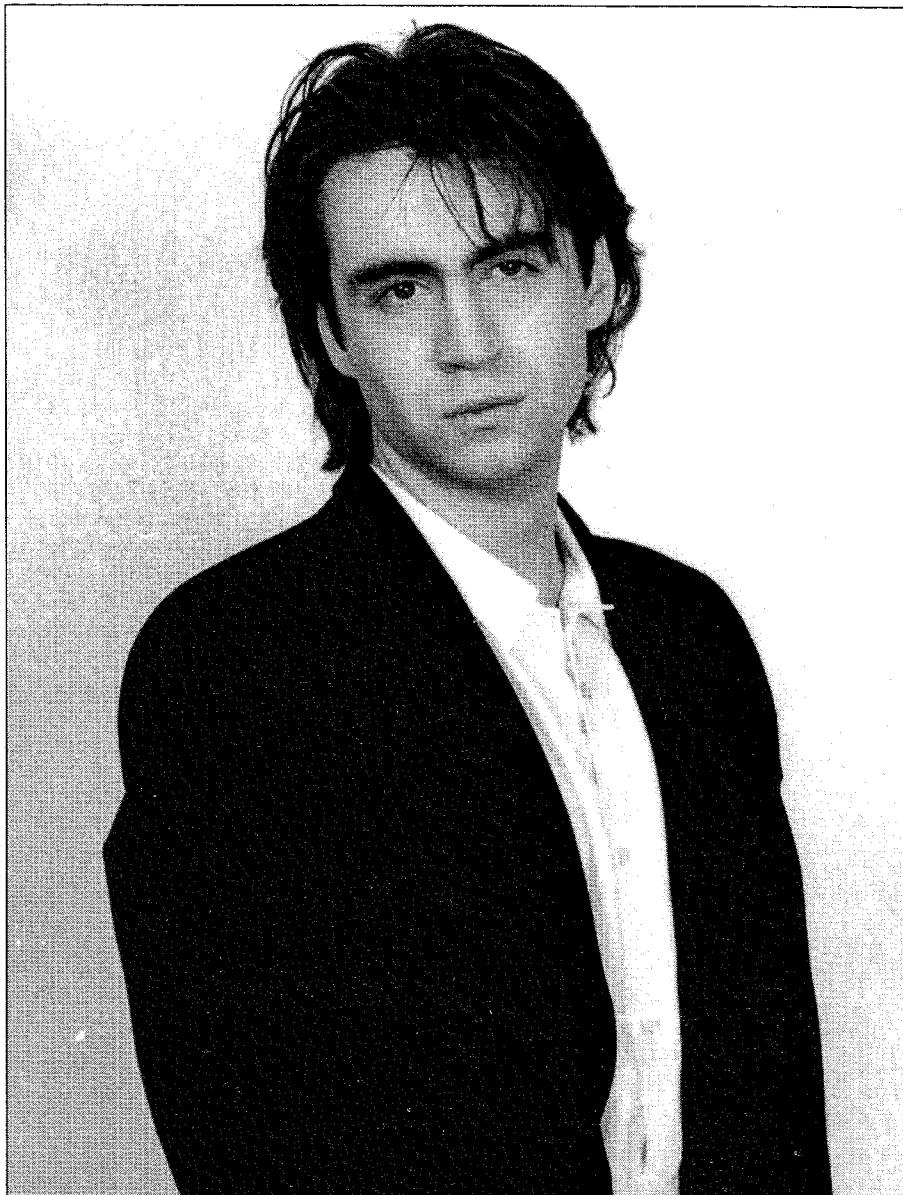
Neki to vole vruće" (Jugoton 1985.)
Jeans generacija" (Jugoton 1986.)
Kakva noć!" (Jugoton 1988.)
Kad lavina krene" (Jugoton 1989.)
Ljubavne priče" (Croatia Records 1993.)
Boja noći" (Croatia Records 1997.)

NOVKOVIĆ BORIS

Zagreb)

Kao sin čuvenog hitmekjera Đorda Novkovića, Boris (rođen 1967. u Zagrebu) je na scenu stupio 1986. godine iznenada, odmah inimivši debi album sa udarnim hitom "Kuda du izgubljene djevojke (Tamara)". U tinejdžerskim godinama se lomio između muzike fudbala, igrao je kao stariji pionir u klubu "Dinamo", ali je ipak prevagnula muzika kao porodična tradicija.

Autorski debi imao je na mini LP ploči "Đevuška" (Jugoton 1983.) grupe Srebrna krila za koju je komponovao pesmu "Bongo Bongo". Zatim su njegove pesme snimili pevači Alen Slavica, Dado Jelavić, grupa Rendez Vous i drugi. Budući da su mnogi u početku sumnjali u njegov talent, smatrajući da je u pitanju još jedan očev "projekt", bilo mu je potrebno dosta vremena da se dokaze. Opredelivši se za meksički pop on je vrlo brzo stekao mlađu publiku, pogotovu što je pravilno vukao medijske poteze, imao dealnu facu tinejdžerskog idola, a kao autorski tandem za njega su najčešće pisali Senad Galijašević (muzika), Marina Tucaković (Alka Vuica (tekstovi)). Boris se dokazao i kao autor, tako da je lako popunio prazninu nastalu, prestankom rada ušećerenih pop zvezda kao što su Srebrna krila. Za debi LP Boris je radio muziku, dok su tekstove napisale Marina Tucaković, Mladen Popović i Bruno Kovačević. Ploču je producirao Senad Galija-

MARIO KRSTOFIC

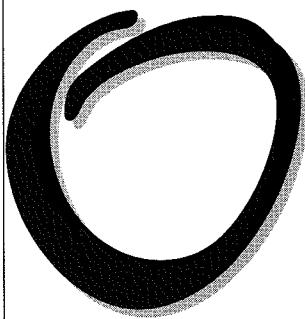
šević. Za drugi LP "Jači od sudsbine" Boris je još više pojačao ekipu. Ploču su producirali Oliver Mandić i Nikša Bratoš, aranžmane je radio Laza Ristovski, a na ploči se našla obrađa Kleptonove (Clapton) "I'll Cry Tomorrow" u prepevu "Plakat ču sutra". Za treću ploču "Dok svira radio", objavljenu 1988. godine okupio je grupu Noćna straža u kojoj su bili basista Zvonimir Bučević, gitarista Saša Zalepušić (ex La Fortuneros), bubnjar Davor Vidiš (ex Drugi način) i gitarista Božidar Kozjak, mada su se vremenom muzičari u grupi smenjivali meteorskom brzinom. U to vreme Borisov menadžer bio je Oliver Mandić, a ploču je producirao klavijaturista Krešimir Klemenčić. LP donosi više rock nastojene kompozicije, a "Sunce na zapadu" predstavlja obradu Dilenove pesme "Sara". Po izlasku iz vojske, 1989. godine objavljuje četvrti LP "Obojeni snovi" koji je producirao Nikša Bratoš, a uz Noćnu stražu je svirao klavijaturista Saša Lokner. Kao kompozitor pojavljuje se i Zlatko Arslanagić (Crvena jabuka), a hit je bila folk orientisana pesma "Ajša". U to vreme Boris se oproboao i na drugom mediju glumeći u filmu "Špijun na štiklama".

LP "100 X" objavio je 1991. godine a uz njega, pesme su radili Alka Vuica, Dino Derđišić (Merlin) i Fahrudin Pećikoza Gane. Producija i aranžmani bili su povereni Senadu Galijaševiću. Po izlasku te ploče pravi dužu pauzu i tek 1993. godine nastupa na Splitском festivalu izvodeći pesmu "Više ništa nije kao prije". Iste godine izlazi mu CD "Struji struja", sledeće nastupa na Crovizi, zatim 1995. godine sledi ploča "U dobru i zlu" kao i kompilacijski CD. U produkciji Mire Buljana 1997. godine objavljuje CD "Sve gubi sjaj bez ljubavi". Na koncertima ga prati Energy Band.

Diskografija

"Kuda idu izgubljene djevojke..." (Jugoton 1986.)
"Jači od sudsbine" (Jugoton 1987.)
"Dok svira radio" (Jugoton 1988.)
"Obojeni snovi" (Jugoton 1989.)
"100 X" (Jugoton 1991.)
"Struji struja" (Orfej 1993.)
"U dobru i zlu" (Croatia Records 1995.)
"The Best Of .. Boris" (Croatia Records 1995.)
"Sve gubi sjaj bez ljubavi" (Croatia Records 1997.)

N

OBOJENI PROGRAM • OKTOBAR 1864.
• OPUS • OSMI PUTNIK

OBOJENI PROGRAM

(Novi Sad)

Jedan od prvih novosadskih novotalasnih sastava osnovao je 1981. godine pevač Branislav Babić Kebra, ali su prvi deo karijere proveli u poluanonimnosti i uz česte promene članstva. Do veće afirmacije gru-

te poziva", "981", "Pozivamo tople reke", "Umoran i nestvaran", Kebra nastavlja sa nizanjem svojih pomalo klaustrofobičnih slika. Na snimanju su prateće vokale pevale članice grupe Boye, Koja je u nekoliko pesama svirao gitaru, a Zerkman, takođe iz Discipline kičme, truba. Snimak sa njihovog koncerta u KST-u održanog 1. avgusta 1992.

pa dolazi tek posle učestvovanja na YURM-u u Zagrebu i Omladinskom festivalu u Subotici 1989. godine. Tada je njihova pesma "Kad bi malo (7x) mozak stao" objavljena na kompilacijskom albumu subotičkog festivala. U to vreme grupu su činili: Branislav Babić Kebra (vokal), Robert Radić, (bubnjevi), Branislav Bukurov (gitara), Miroslav Bedov (bas) i Maša Žilnik (prateći vokal).

Zahvaljujući zalaganju zagrebačkog novinara Aleksandra Dragaša, za njegovu izdavačku kuću Search and Enjoy, 1990. godine objavljaju debi album "Najvažnije je biti zdrav" koji je producirao Koja iz Discipline kičme, a omot je uradio beogradski slikar Miomir Grujić Fleka. Napravivši izbor materijala iz svoje dugogodišnje karijere, ponudili su ubedljiv zvuk u pesmama "Štipaljka", "Filadelfija", "O, da li" koje su obeležili Kebrin osoben pevački stil i gusta muzička osnova. Upravo zbog tog specifičnog stila, često su ih poredili sa mančesterskim sastavom The Fall. Sledeuću ploču "Ovaj zid стоји криво", ponovo u Kojinoj produkciji, objavljaju krajem 1991. godine. Pesma "Nebo, nebo plavo je" direktno je inspirisana početkom rata i nasilnom regrutacijom, a u temama "Čudan glas

godine pojavio se na kaseti "Prijatelju, kočnice ti ne rade baš sve" i sem naslovne sve pesme su zabeležene na prethodnim pločama. Nešto kasnije na disku "Obojeni program" kuća Music Yuser reizdala je njihova prva dva albuma, sa bonus pesmom "Nebo, nebo drugo je".

Godine 1993. Kebra je proveo pola godine u Londonu i tada je ostvario kontakt sa MTV programom pa su se spotovi za pesme "981" i "Reforma u vašoj glavi" pojavili u njihovim emisijama, a sa snimcima su učestovali na britanskim kompilacijama. Treći CD "Verujem ti jer smo isti", Kebra izdaje 1994. godine sa novom postavom muzičara: prateći vokali Jovanka i Daca, gitarista Dragana, basista Ljuba i bubenja Vladimira Činkocca Cina (ex Generacija bez budućnosti). Uz efektan omot koji je radio Talent i sopstvenu produkciju, nastavili su dobro utvrđenom linijom. Kao gost u pesmi "Ruža lutanja", svojim rečitativom se pojavio konceptualni umetnik Miroslav Mandić i na taj način se grupa uklopila u njegov projekt višegodišnjeg hodanja po Evropi. Sledeući album "Ili 5 minuta ispred tebe" snimaju u zrenjaninskom studiju Tarkus. Kao gosti pojavljuju se

trubač Zerkman i Ivana Vince koja je pevala prateće vokale.

Po objavljuvanju ploče grupa prvi put od raspada zemlje nastupa u Sloveniji. Kuća Tarkus na tržištu objavljuje novu seriju diska "Obojeni program" na kome su materijali sa prva dva albuma. Na kompilacijskom disku "Radio utopija" (B 92 1994.) uvršćena je njihova pesma "Nebo, nebo plavo je" a na kompilaciji "Ovo je zemlja za nas?!" (Boom 93 / B 92 1997.), učestvuju sa pesmom "Dragon". Svoje pesme Kebra je objavio u zbirkama: "Ko je taj čovek?" (Sorabia 1992.), "Reci pravo" (Prometej 1994.), a knjiga "Rey je O.K." (Prometej 1997.) sadrži pesme, roman i Kebrane ilustracije.

Diskografija

- "Najvažnije je biti zdrav" (Search and Enjoy 1990)
- "Ovaj zid стоји криво" (Tom Tom Music 1991)
- "Prijatelju, коčnice ti ne rade baš sve" (Sorabia 1992 koncertna kaseta)
- "Obojeni program" (Music Yuser 1993.)
- "Verujem ti jer smo isti" (Metropolis 1994)
- "Ili 5 minuta ispred tebe" (PGP RTS / Tarcus Production 1996)

OKTOBAR 1864.

(Beograd)

Grupa je nastala 1984. godine, ali se vođa i gitarista sastava Goran Tomanović više ne seća ko je bio u prvoj postavi, jer su se okupili preko oglasa, a članovi su se menjali velikom brzinom. U početku su radili kao petočlani sastav klasične rock formacije i za to vreme samo su vežbali, tražeći sopstveni zvuk.

Prvi značajniji nastup imali su u beogradskom klubu Taš početkom 1985. godine kada im se priključila pevačica Tanja Jovićević (rođena 1967. u Beogradu). Ona je pre toga pevala u anonimnoj zemunskoj rhythm i blues grupi i izvodila jazz standarde po klubovima. Te godine, u konkurenciji sto tri sastava iz cele zemlje pobeduju na Paliluskoj rock ligi. Zatim pobeduju u kategoriji demo grupe na MESAM-u i počinju pripreme za prvi album. Grupa se tada konsoliduje u sastavu: Goran Tomanović (guitar), Tanja Jovićević (vokal), Željko Mitrović (bas), Ivan Zečević (bubnjevi), Dejan Krmpotić (klavijature), Marko Lalić (saksofon), Branko Baćović (truba) i Nebojša Mrvaljević (trombon). Debi LP pored njihovih već proverenih pesama "Carte Blanche", "Pomisli" u pop jazz maniru, donosi

I obradu pesme "Reach Out I'll Be There" pod nazivom "Nadi me" iz repertoara Four Tops, ali i Nade Knežević. Producen ploče je Saša Habić. Godine 1988. snimaju drugi album "Igra bojama" sa novim članovima, klavijaturistom Dejanom Abadićem i trombonistom Vukom Dinićem. Ploču produciraju Rex Illusiv i Teodor Jani (Theodor Yanni) a prateće vokale pored ostalih peva i Milan Mladenović. Ova ploča im donosi epite te zagovornika sofisticiranog belog soul-a, a Tanju Jovićeviću zasipaju pohvalama zbog vokalnih sposobnosti. Tokom 1989. godine intenzivno sviraju, često sa Ekatarinom Velikom, a rasprodaju promotivni koncert u beogradskom Domu omladine. U grupu dolaze i novi članovi, basista Ljubinko Tomanović i saksofonista Slobodan Andrić. U sklopu manifestacije Fotografia svojim nastupom otvaraju novu scenu u Bitf teatru.

Iste godine rade muziku za film "Početni udarac" Darka Bajića. Po mišljenju čitalaca časopisa "Pop rock" Tanja Jovićević dve godine zaredom biva proglašena najboljom pevačicom. Treći LP "Crni ples" snimaju februara 1990. godine u Titogradu. Producenci su Teodor Jani i članovi grupe. Kao i prethodni, i ovaj omot radi strip crtač Zoran Janjetov. Tokom turneje sa njima su novi članovi, basista Milojko Pantić i saksofonista Deže Molnar. Grupa 1990. godine nastupa u Berlinu. Iste godine Tanja Jovićević u Ulmu na Festivalu moderne umetnosti sa Milanom Mladenovićem izvodi performans "Andeoski prah".

Iako je tokom čitave karijere grupa dobila samo odobravanja kritike i revnosne slušaoce u publici, depresivna jesen 1991. godine uzima svoj danak i oni krajem te godine sviraju oproštajni koncert u SKC-u. Goran Tomanović formira sastav Baća Left, a Tanja Jovićević postaje jedan od nezaobilaznih studijskih saradnika i čest gost u jazz klubovima. Pevala je u pozorišnoj predstavi "Osvrni se u gnev" Balše Đoga, gostovala na turnejama Ekatarine Velike i Bajage i Instruktora. Željko Mitrović je osnovao radio i TV Pink i izdavačku kuću City sound.

Diskografija

- "Oktobar 1864" (Jugodisk 1987.)
- "Igra bojama" (PGP RTB 1988.)
- "Crni ples" (PGP RTB 1990.)
- "Najbolje" (City Sound 1998. kompilacija)

OPUS

(Beograd)

Sastav Opus nastao je 1973. godine, a zamišljen je kao supergrupa. Osnivali su ga klavijaturista Miodrag Mive Okrugić (ex YU grupa), gitarista Miodrag Bata Kostić (ex Terusi, YU grupa), ali ubrzo prestaju sa radom. Mive je stupio na scenu 1965. godine kada je sa Dragijem Jelićem svirao u sastavu Beduini, jedan je od osnivača YU grupe, a sarađivao je i sa Zlatkom Manojlovićem.

Okrugić obnavlja grupu 1975. godine i sa basistom Slobodanom Orlićem (ex Plamenih 5, Siluete, Bitnici, Moira), bubnjarem

Ljubomirom Jerkovićem i pevačem Dušanom Prelevićem (ex Korni grupa) snimaju album "Opus 1" na kome je pevao i Zlatko Manojlović. Ploča predstavlja razočaranje, jer se od grupe dosta očekivalo i oni opet prekidaju rad. Sa grupom Opus je jedno vreme radio gitarista Ljuba Sedlar koji je kasnije objavio solo ploču "Uz pomoć velikih prijatelja" (1979.) na kojoj su pored studijskih muzičara pevali Maja Odžaklijevska i Zlatko Pejaković. U sastavu Opus je svirao i Vidoja Božinović koji po odlasku iz grupe prelazi u Rok mašinu.

Godine 1977. Okrugić i Orlić sa bubnjarcem Želimirom Vasićem i gitaristom Milanom Matićem obnavljaju aktivnost, ali ubrzo prestaju sa radom.

Diskografija

Singlovi

- "Veče" / "Sam" (Jugoton 1974.)
- "Dolina biser" / "Viđenje po Grigu" (Diskoton 1975.)
- "Ne dam da budeš srećna" / "Ona je dama" (Diskoton 1977.)

Album

- "Opus 1" (Diskos 1975.)

OSMI PUTNIK

(Split)

Hard rock grupa Osmi putnik (ime odbrali po filmu Ridlija Skota snimljenom 1979.) nastala je 7. maja 1985. godine, a

osnovali su je tinejdžeri: pevač Zlatan Stipišić Džibo (rođen 1968.), gitarista Nenad Mitrović, basista Davor Gradinski, gitarista Igor Makić i bubenjar Dražen Krolo. U toj postavi prvi put nastupaju i to kao predgrupa Zabranjenom pušenju 1. avgusta 1985. godine u dvorani Gripe. Mesec dana kasnije, osvajaju prvo mesto na Dalmatinskim omladinskim rock susretima. Krajem godine pobeduju u zagrebačkoj TV emisiji "Stereovizija" sa pesmom "Lutko moja, takav sam ti ja".

Početkom 1986. godine, posle nekoliko personalnih promena, formiraju definitivnu postavu: pevač Džibo, gitarista Nenad Mitrović, gitarista Bojan Antolić, basista Davor Gradinski i bubenjar Miro Marunica. Na debi albumu "Ulična molitva" Džibo se predstavio kao kompletan autor, a ploča ih je brzo izbacila u vrh popularnosti domaćih heavy i hard sastava. Godine 1987. dobijaju novog bubenjara Mirjana Jovanovića, a gitaristu Mitrovića menja Alen Koljanin. Drugi album "Glasno, glasnije" potvrđuje njihovu popularnost, a naslovna pesma u to vreme postaje nezvanična himna "Hajduković" navijača. U njoj su prateće vokale pevali fudbaleri Andrijašević, Jerolimov, Pralija i Vulić. Na ploču su uvrstili i obradu pesme "Morski pas", splitske grupe Metak. LP je producirao basista Metka Mirko Krstićević. Po glasanju čitalaca lista "Rock" bivaju proglašeni za najbolju rock grupu u 1987. godini.

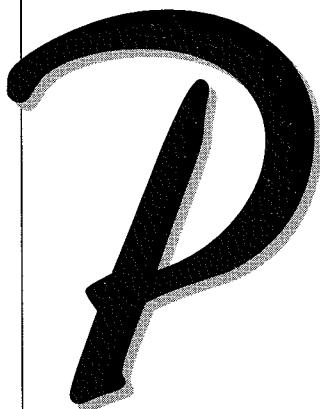
Samo nekoliko meseci po objavljuvanju trećeg albuma "Drage sestre moje..." nije isto bubenj i harmonika" 1988. godine Džibo napušta grupu i oni prestaju sa radom. Džibo zatim prelazi u Divlje jagode u kojima ostaje godinu dana, posle čega se posvećuje uspešnoj solo karijeri pod imenom Gibonni. Alen Koljanin se seli u Australiju i postaje član hard rock grupe Rose Tatoo.

Diskografija

- "Ulična molitva" (Jugoton 1986.)
- "Glasno, glasnije" (PGP RTB 1987.)
- "Drage sestre moje... nije isto bubenj i harmonika" (PGP RTB 1988.)

Osmi putnik: hard rock iz Splita

PANKRTI • PATROLA • PARAF • PARLAMENT • PARNI VALJAK • PARTIBREJKERS • PEKINŠKA PATKA • PENGOV TOMAŽ • PERCL IVICA • PETAR I ZLI VUCI • PETAR PAN • PETROVIĆ MILOŠ • PILOTI • PLAVA TRAVA ZABORAVA • PLAVI ORKESTAR • POINT BLANK • POLSKA MALCA • POP MAŠINA • PORODIČNA MANUFAKTURA CRNOG HLEBA • POSLEDNJA IGRA LEPTIRA • PREDMESTJE • PRELEVIĆ DUŠAN • PRJAVA KAZALIŠTE • PRO ARTE • PROPAGANDA • PRVA LJUBAV • PSIHOMODO POP

PANKRTI

(Ljubljana)

Grupa je nastala septembra 1977. godine i među prvima su počeli da sviraju punk muziku. Diplomirani politikolog Grega Tomc se u to vreme vratio iz Londona sa hrpom novih ploča i na inicijativu pevača Petera Lovšina (rođen 1955.) odlučuju da pokrenu punk grupu. Lovšin je u to vreme već pisao ogoljenu i oštru poeziju, a povremeno je nastupao prateći se na gitaru. Okupili su muzičare koji su pre toga svirali blues šablone ili hard rock i zainteresovali ih za punk. Originalnu postavu su uz Lovšina i Tomca, pisce tekstova, činili basista Jure Krašević, gitarista Mitja Prijatelj, bubenjak Slavc Colnarič i gitarista Bogo Pretnar. Naziv grupe (Pankrti na slovenačkom znači kopilad) odredio je Grega Tomc.

Prve šokantne nastupe imali su u ljubljanskoj gimnaziji Moste, studentskom naselju, na izložbi stripa Mirka Ilića u Zagrebu i beogradskom SKC-u. Uz stvaranje sopstvene muzike počinju prve pretumbacije u sastavu. Krašević odlazi, zamenjuje ga basista Boris Kramberger, a umesto Pretnara dolazi Dušan Žiberna koji će ubuduće biti ključni kompozitor. Prvi singl sa pesmama "Lepi in prazni" i "Lublana je bulana" objavili su 1978. godine u samo 2000 primeraka, a dobili su povoljnu recenziju u britanskim nedeljniciima "Melody Maker" i "New Musical Express". Dve stotine primeraka ploče odlazi u Ameriku i biva rasprodato, a mnogo kasnije Dželo Biafra (Jello Biafra) iz sastava Dead Kennedys im saopštava da je i on vlasnik jednog primerka. Sa pesmama "Anarhist", "Tovar'ši jest vam ne verjamem" i "Lublana je bulana" učestvuju na kompilaciji "Novi punk val 78-80" (RTV LJ-ŠKUC 1980.). Debi LP "Dolgajt" (Dosada) snimaju 1980. godine u studiju Akademik uz pomoć Boruta Činča, klavijaturiste grupe Buldožer i Igora Vidmara, sive eminencije slovenačke punk scene. Energija svojstvena punku i oštri, politizovani tekstovi naveli su kritičare da LP proglase najboljim u 1980. godini, a u Zagrebu dobijaju nagradu Sedam sekretara SKOJ-a. Ploča donosi niz jasnih generacijskih iskaza u pesmama "Kruha in iger", "Jest sem na liniji", "Totalna revolucija" i "Računite z nami". Aprila 1980. godine Lovšin odlazi u vojsku, a grupa pauzira. Uoči odlaska, Lovšin je diplomirao na odseku za novinarstvo i soci-

ologiju fakulteta Političkih nauka sa temom "Pornografija - društveni pojam". Po obnavljanju rada 1981. godine objavljaju dupli singl na čijem snimanju je gostovao saksofonista Polde Poljanšek, a četiri nove pesme donose nešto mešku muziku. Godinu dana kasnije nastupaju u Ljubljani sa sastavom

Pankrti u drugoj polovini osamdesetih.

Sioxie and the Banchees i objavljaju drugi LP "Državni ljubimci" koji su sami producirali. Umesto Mitje Prijatela koji je u to vreme bio u vojsci, gitaru je svirao Bogo Pretnar, njihov član iz prve faze rada. Neka od negativnih političkih iskustava Lovšin iskazuje u pesmama "Kontrolirani, nadzorovani, slobodni", "Zastave v prvem planu" i "Avtoritate". Po glasanju novinara "Džuboksa" album je proglašen pločom godine. Već tada Lovšin i Tomc dobijaju priznanje za svoje tekstove u beogradskoj "Književnoj reči" koja u sepa-

ratu pod nazivom "U službi njenog veličanstva" objavljuje izbor njihovih radova. Snimci sa koncerta u Šentvidu našli su se na živoj ploči "Svoboda 82". U to vreme sviraju i dva energična koncerta u Varšavi. Jeseni 1983. godine snimaju "Rdeči album" na kome su im kod produkcije asistirali Igor Vidmar i Braco Doblekar. Priklanjajući se standardnijem rock zvuku u pojedinim pesmama uvođe duvačke instrumente, a neki tekstovi su na ruskom, nemačkom i italijanskom. Udarna tema "Bandiera Rossa" (Crvena zastava) je obrada italijanske komunističke pesme, a tu su i "Lokalne pizde", "Sarajevo 1984", "Voda" i druge. Sledеći LP "Pesmi sprave" (Pesme pomirenja) objavljen 1985. godine, dobija naziv po tada aktuelnoj dilemi da li u društvene tokove uključivati i ljudi koji su za vreme Drugog svetskog rata bili na strani okupatora. Gitarista Dušan Žiberna se u to vreme zaposlio na televiziji, a novi član bend-a postao je Marc Kavaš. Ploču je producirao Brajan Hejs (Brian Hayes), gitarista grupe

dom. Već sledeće godine Lovšin osniva sastav Sokoli sa kojim deluje do 1993. godine. On se kasnije posvećuje solo karijeri.

Godine 1992. izlazi dupli kompilacijski CD "Zbrana dela I", a na disku "Zbrana dela II" našao se snimak ljubljanskog koncerta ankrtu održanog 5. novembra 1982. godine. Uz nekoliko starijih studijskih snimaka bjavljaju i novu, trendovsku verziju pesme "Totalna revolucija" snimljenu 1994. godine. Rajem 1996. godine objavljen je trostruki kompilacijski CD koji u šezdeset šest snimaka obuhvata njihovu kompletну karijeru. Uz CD je priložena iscrpna biografija i diskografija grupe. Tokom karijere Pankrti su često virali u Italiji, a početkom osamdesetih držali su četiri koncerta u Nemačkoj u kviru akcije "Rock protiv desnice". Leta 1996. godine na kratko su se okupili da bi ujubljeni svirali na koncertu grupe Sex Pistols.

Diskografija

Single

"Ublana je bulana" / "Lepi i prazni" (ŠKUC 1978.)
"Lamesto tebe" / "Gospodar" / "Jak i glup" / "Še žmeri mislm" (RTV LJ 1981. dupli singl)
"Iovan" / "Adjio Ljubljana" (ZŠD Slovan 1985.)

Albumi

"Jolcajt" (RTV LJ 1980.)
"Žravnji ljubimci" (RTV LJ 1982.)
"Isvoboda 82." (Helidon 1983. koncertni)
"Dečki album" (RTV LJ 1984.)
"Lesmi sprave" (RTV LJ 1985.)
"Lexpok" (RTV LJ 1987.)
"Zbrana dela I" (RTV S 1992. dupli CD kompilacija)
"Zbrana dela II" (Nika Distribution 1994. koncertni)
"Aboj-Antologija 77-87" (RTV Slovenija 1996.
trostruki CD kompilacija)

PATROLA

Zagreb)

Sastav Patrola osnovali su 1980. godine enato Metessi (vokal), Damir Molnar (gitarista), Saša Mićunović (gitara), Staško Adlešić (bas) i Dragan Simonovski (bubnjevi).

Oslanjujući se na power pop i novi talas a elementima ska zvuka, 1981. godine objavili su dobro prihvaćen LP "U sredini" koji je producirao Husein Hasaneffendić, a kao gost je učestvovao gitarista Rastko Milošević. Želi sa dobro pogodenom letnjom atmosferom doneo im je hitove "Ne pitaj za mene", "J sredini", "Čovjek bez slobode".

Ubrzo po objavljanju te ploče Metessi idlazi i formira Zvijezde, a grupa prestaje s radom. Molnar pokušava da nastavi u sastavu Mladen Bodalec (vokal), Zoran Prekavec (bas) i Goran Markić (bubnjevi). Sninaju drugi LP "Tragovi noći", tada Molnar idlazi u vojsku i grupa prestaje sa radom, a štoča nikada ne izlazi.

Diskografija

Album

"U sredini" (Suzy 1981.)

PARAF

(Rijeka)

Uporedno sa pojmom punka u svetu, tri riječka tinejdžera: gitarista i pevač Valter Kocijančić, basista Zdravko Čabrijan i bubnjar Dušan Ladavac Pjer su krajem 1977. godine osnovali Paraf. Prve nastupe imali su po riječkim srednjim školama zajedno sa sastavima slične orijentacije: Termiti, Protest i Lom. Zatim, krajem 1978. godine kreću u redovnu koncertnu aktivnost. Nastupaju u riječkom klubu Čirkolo, ljubljanskom Študentskom naselju, na koncertu zagrebačkog lista "Polet", kao predgrupa sastavu The Ruts u Beogradu i BOOM festivalu u Novom Sadu.

Izleti", "Javna kupatila". Posle serije promotivnih koncerata, gitarista Mladen Vičić Ričić napušta, a zamena mu je Robert Tičić (ex Termiti). Između snimanja i miksovanja treće ploče "Zastave", koja je objavljena 1984. godine, Robert Tičić je preminuo. Novi gitarista postao je Mladen Ilić (ex Konjak) koji je kasnije osnovao grupu Psi. "Zastave" daju jednu sasvim novu sliku Parafa, baveći se temama koje zadiru u blisku istoriju, ali isto tako očrtava neke konture budućnosti. Produciju ploče su radili sami članovi i Aldo Ivančić (Borghesia), ponudivši zrelo ostvarenje, posebno u pesmama "U pobjede nove" i "Zlatno doba". Zbog nekomunikativnosti, ploča je prošla gotovo neprimete. Paraf su delovali do 1986. godine, a to-

Paraf: udarni predstavnici Ri-rocka

Godine 1979. izlazi im prvi singl a sa pesmom "Narodna pjesma br. 1" uvršteni su na kompilaciju "Novi punk val 78-80" (RTV LJ 1980). Debi LP "A dan je tako lijepo počeo..." objavljen je posle dužeg čekanja, u proljeće 1980. godine. Ploča je zbog tekstova oporezovana kao šund, iako su deo tekstova i omot morali da menjaju. Dosledni punk idiomima, na ploči su zagrebalii u sasvim nove teme: uz ironiju su koristili komunističke sloganje, ismevali Bijelo dugme (u pesmi "Pritanga i vaza"), pljuvali policiju ("Narodna pjesma") i bavili se socijalnim temama tipičnim za lučki grad. Ploču je producirao njihov menadžer i bliski saradnik Goran Lisića Fox, uz asistenciju Igora Vidmara. Po snimanju albuma, iz grupe je otišao Valter Kocijančić. On se nekoliko godina kasnije zaposlio kao učitelj, a tim poslom se i danas bavi. Novi članovi postali su pevačica Pavica Mijatović koja se predstavljala kao Vim Cola i gitarista Klaudio Žič (ex Zadnji). Žič ubrzo napušta sastav, a novi članovi su gitarista Mladen Vičić Ričić i klavijaturista Raul Varlen. Sa njima menjaju stil i priklanjaju se britanskoj novotalasnoj sceni što potvrđuju na ploči "Izleti". Širu afirmaciju dobijaju preko pesama "Pobuna bubuljica", "Nestašni đački

kom karijere su radili muziku za kratkometražne filmove.

Sastav se u originalnoj postavi ponovo okupio 1994. godine da bi se predstavili nastupima na festivalima Ri-rock i Friju briju 3 i na samostalnim koncertima. Na koncertnom disku "Palach's Not Dead" (Dilema 1996.), ad hoc grupa Blagdan Band i Kocijančić izveli su pesmu "Rijeka".

Diskografija

Single

"Rijeka" / "Moj život je novi val" (RTV LJ 1979.)
"Fini dečko" / "Tužne uši" (RTV LJ 1981.)

Albumi

"A dan je tako lijepo počeo..." (RTV LJ 1980.)
"Izleti" (RTV LJ 1981.)
"Zastave" (RTV LJ 1984.)

PARLAMENT

(Zagreb)

Godine 1979. u Zagrebu je nastala jazz orijentisana grupa Obećanje proljeća u kojoj su ključni članovi bili gitarista Branko Bogunović (ex Drugi način), basista Dubravko

Vorih i bubnjar Dražen Šolc. Grupa je na Subotici 1979. godine dobila nagradu stručnog žirija, ali iako su u njih polagane velike nade, već krajem iste godine prestali su sa radom. Po raspadu sastava Dražen Šolc i Nenad Vorih priključili su se grupi Parni valjak. Posle kraćeg vremena, odvojili su se i sa gitaristom Parnog valjka Zoranom Cvetkovićem (ex Prljavo kazalište) formirali grupu Parlament.

Jedan od prvih nastupa imali su na YURM-u 1980. godine. Leta iste godine, u Miljanu su snimili debi LP "Imena i legende", a grupa vizuelno (sva trojica su se ofarbala u plavo), ali i muzički oponaša stil sastava The Police. Njihove jednostavne power pop strukture nisu zainteresovale publiku i uoči snimanja drugog albuma, grupu napušta Zoran Cvetković. Nekoliko koncerata odsvojili su sa Brankom Bogunovićem, a zatim su LP "Sve piše u zvijezdama" 1982. godine snimili samo Šolc i Vorih koji je svirao bas, akustičnu i solo gitaru. Cvetković je snimio gitare na dve pesme, a u nekoliko numera orgulje je svirao Tihomir Pop Asanović (ex Time). Tu ploču su uredili na brzinu, sami je producirali uoči odlaska u vojsku, te je tako nedovršeno i zvučala. Materijal sa ploče vrludoao je od jazz rocka, preko popa do funka.

Grupa je prestala sa radom 1982. godine. Šolc je prešao u Film, pa u Parni valjak, a Vorih se povukao iz muzičkog sveta. Zoran Cvetković objavio je solo LP "Zok" (Suzy 1982.) na kome je ponudio mirniju instrumentalnu muziku. LP nije pobudio pažnju, a Zok se 1985. godine priključio sastavu Dorian Gray. Po raspadu te grupe, radio je kao studijski muzičar i kraće vreme opet saradivao sa Parnim valjom. Krajem osamdesetih je otišao u London gde radi kao studijski muzičar i producent.

Diskografija

"Imena i legende" (Suzy 1980.)
"Sve piše u zvijezdama" (Jugoton 1982.)

PARNI VALJAK

(Zagreb)

Kada je 1975. godine prestala sa radom Grupa 220, gitarista Husein Hasaneffendić Hus (rođen 1954. u Banja Luci) i gitarista Jura Pađen (rođen 1955. u Zagrebu), u saradnji sa menadžerom Vladimirom Mihaljekom Mihom, odlučuju da pokrenu Parni valjak. U to vreme Bijelo dugme je obeležilo godišnjicu objavlivanja debi albuma i uveliko je žarilo Jugoslavijom. Stoga je Miha (koji je upravo prekinuo saradnju sa Brezovićem) planirao da Valjak bude zagrebačka varijanta Dugmeta. Priključili su im se basista Zlatko Miksić Fuma (rođen 1946. u Zagrebu), veteran iz šezdesetih godina, utemeljivač grupe Zlatni akordi i član sastava Boomerang, pevač Aki Rahimovski iz makedonske grupe Tor i bubnjar Srećko Antonioli koji je svirao u zagrebačkim Delfinima. Rahimovski je rođen 1954. u Nišu, ali se ubrzo sa porodicom preselio u Skoplje. Kako mu je otac bio profesor muzike, sa se-

dam godina je krenuo u muzičku školu, odsek klavir i pevanje. U tinejdžerskim godinama radio je kao disk džokej da bi kasnije postao orguljaš grupe Krvna braća. Zatim je prešao u sastav Vakuum, pa u Tor sa kojima je nastupao na BOOM festivalu u Zagrebu 1975. godine. Tada ga je zapazio Mihaljević i predložio za novoformirani Parni valjak. Bend je odmah uskočio u tada moderna svestlucava odela, popeo se na visoke štikle i pristupio kreiranju lakin, tromeđutnih hitova na osnovama boogie muzike. Na koncertima su bili vrlo atraktivni, ali su njihovi prvi singlovi najviše zbog banalnih tekstova i očiglednih krađa gitarskih rifova trpeli ozbiljne

1978.). Godine 1978. Aki i Hus odlaze u JNA što izaziva zastoju u radu grupe. Tokom te pauze, Pađen osniva sastav Aerodrom i napušta ih. Po povratku ključnih članova iz vojske, grupa nastavlja rad sa Džonijem Štulićem. Ta saradnja je kratko trajala, ali je infekcija Džonijeve energije prešla na Husa, tako da sledeća izdanja imaju sasvim drugačiji ukus. Džoni ubrzo po napuštanju Valjka formira Azru, a Hus producira njihov prvi singl sa pesmama "Balkan" i "A šta da radim?". U to vreme, za Valjak se zainteresovala američka diskografska kuća CBS i objavljuje im singl sa pesmom "Od motela do motela" kao i nekoliko sledećih albuma.

Prva postava Parnog valjka 1966. godine: Hasaneffendić, Miksić, Pađen, Rahimovski, Antonioli.

napade kritike. Tekstove im je pisao Josip Ivanković koji se zdušno trudio da kopira Bregovićeve folklorne poskočice. Tako je singl sa pesmom "Hoću da se ženim" dobio etiketu šund ploče. Taj manir Ivankoviću je uspeo mnogo kasnije, pa je poslednjih godina kreirao pesme za folk grupu Zlatni dukati.

Na debi albumu "Dodite na show", objavljenom 1976. godine, ponudili su koncept, prateći kroz pesme uspon i pad zamišljene grupe Ludi šeširdžija i jahači rumene kaduge. Materijal su komponovali Hus, Aki i Pađen, a medijski život su imale pesme "Prevela me mala žednog preko vode" i "Dodite na show". Koncertna verzija pesme "Ljubavni jadi jednog Parnog valjka" našla se na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Sledećim albijom "Glavom kroz zid", iz 1977. godine upakovanim u omot strip autora Igora Kordeja, ponavljaju muzičku formulu, bacajući težište na balade "Crni dan" i "Noć" a tu su i brže "Kravata oko vrata" i "Lutka za bal". Na ploči se našla i nova verzija pesme "Predstavi je kraj" sa debi LP-a. Grupa zatim ponovo nastupa na BOOM festivalu i žive verzije pesama "Ljubavni jadi jednog Parnog valjka" i "Prevela me mala žednog preko vode" ostaju zabeležene na ploči "BOOM 77" (Suzy

Treći LP "Gradske priče" snimaju godinu dana kasnije u Miljanu, u produkciji Valentina Magdonija (Valentino Maggioni) sa novim članovima: bubnjar Ivan Piko Stančić (Grupa 220 i Time) i gitarista Zoran Cvetković (ex Prljavo kazalište). Pod uticajem Stančića, ploča veštvo hvata voz sa novim talasom, a ranija saradnja sa Džonijem naznačena je u obradi njegove pesme "Jablan". Ploču obogačuju pesma "Ulične tuče" i balada "Stranica dnevnika". Pod imenom Steam Roller 7. januara 1980. godine nastupaju u diskoteći Odiseja 2001 u Miljanu. Krajem 1980. godine objavljaju LP "Vruće igre" koji ih konačno izbacuje u prvi plan. Za strano tržište ploča izlazi pod nazivom "City Kids" i otpevana je na engleskom. Ovim LP-em uspeli su da se prikopčaju na trend plesnim hitovima "Neda" (uz ska preliv), "Javi se" (sa citatom iz starog hita "Needles and Pins") i poletnom "Ona je tako prokleto mlada". Hus se opet odužio Štuliću obradom pesme "Kad Miki kaže da se boji". I ova ploča je snimana u Miljanu, ali u produkciji Tini Varge. Valjak je predstavio novi imidž i nove članove. Obučeni u crna odela i uvezani u tanke kravate, sa njima prvi put sviraju gitarista i saksofonista Rastko Milošev, basista Srećko

okom dvadeset godina jedini nepromjenjivi članovi grupe su Aki Rahimovski i Husein Hasanevendić. Na lici je postava iz sredine osamdesetih.

Kukurić i bubenjar Paolo Sfeci (ex Aerodrom). Zoran Cvetković je u međuvremenu formirao grupu Parlament, a Piko se vezao za sastav Film. Fuma se povukao, svirao je po nečakim klubovima, ali i sa reproduktivnim zagrebačkim grupama, a 1983. godine se pod neutvrđenim okolnostima udario u išavi.

Dugoočekivani uspeh kod publike i kritičara, Hus i Aki su iskoristili i počeli rafalno da objavljaju ploče. Krajem 1981. godine stigao je LP "Vrijeme je na našoj strani". Snimali su ga u Švedskoj, produkciju je radio Hus, a pomagao mu je Tini Varga. Uigrana skipa radi po oprobanoj formuli: balade "Kao ti", "Staška", čvrsti pop "Moje dnevne žaranoje", ali tu je i boogie obrazac "Djevojice ne...". Povezavši svoja iskustva, ponudili su kombinaciju popa iz šezdesetih godina i rocka s početka osamdesetih. U temi "Kao ti" gađaju još dalje, prizivaju duh pedesetih godina i Pieterse sa sve pripadajućim dojavom ukrasima. Pored Husa, na ploči se kao autor potpisuje Kukurić u pesmi "Ako želim". Godine 1982. objavljaju dupli živi LP "Koncert", a za njim sledeće godine stiže "Glavnom ulicom" u kojoj se autorski iskazuju Milošev i Kukurić. Na toj ploči grupa nastavlja utabanom stazom, a jedinu promenu predstavlja uvođenje duvačkih instrumenata. Ubrzo po objavljinju ploče, Milošev odlazi u JNA, a na koncertima ga zamenjuje Vedran Božić (ex Time). Milošev se vratio za sledeći LP "Uhvatit ritam" na kome je autor pesme "Ponovo sam". Kao gost, klavijature je svirao Zoran Kraš, a u naslovnoj pesmi pratice vokale pevali su Momčilo Bajagić, Dejan Čukić i novinar Dražen Vrdoljak. Ovom pločom objavljenom 1984. godine potvrdili su da su se opredelili za zvuk glavne struje. Po objavljinju kompilacije "Parni valjak", izlazi LP "Pokreni se!". Na toj ploči gostovali su Margita Stefanović, klavijature, Drago Mlinarec je pevao u "Idu dani", Hus je otpevao glavni vokal u "Stojim već satima", a Miroslav Sedak Benčić je svirao sakofon. U toj fazi Rastko Milošev je otišao iz sastava i započeo solo karijeru u okviru koje je objavio LP

"Granice: Ras 2va 3ri" (Suzy 1990.). Grupa objavljuje još jedan koncertni LP "E=MC²", koji je snimljen u zagrebačkom Domu sportova 24. februara 1986. godine. Sa njima su tada nastupali Zok Cvetković i klavijaturista Toni Ostojić (ex Dorian Gray).

Godine 1987. na red je došao LP "Andeli se dosaduju". Produciju su radili Hus i Tomo In der Mühlens, a sa bendom je ponovo gitarista Cvetković. Na snimanju su gostovali klavijaturisti Neven Frangeš, Stanko Juzbašić, Koki Dimuševski (Leb i sol), a Zoran Predin iz Lačnog Franza pevao je u temi "Anja". Balada "Jesen u meni" sa diskretnim uticajem folka bila je udarni hit ploče.

Početkom maja 1988. godine Hus je objavio pauzu u radu grupe. Nekoliko meseci kasnije vraćaju se na scenu u obnovljenoj postavi. Novi basista je Zorislav Preksavec (ex Patrola, Zvijezde) i bubenjar Dražen Šolc (ex Obećanje proljeća, Parlament, Film, Neki to vole vruće). LP "Sjaj u očima" kao udarnu opet ima baladu "Moja je pjesma lagana", a snimili su obradu Mlinarčeve "Uvijek kad ostanem sam". Po objavljinju ploče, Cvetković odlazi u London gde i danas radi kao studijski muzičar. Grupa dobija nove članove: Bruno Kovačić (gitara i saksofon) i Berislav Blažević (klavijature). Naziv LP-a "Lovci snova" inspirisan je knjigom "Hazarški rečnik" Milorada Pavića, a pripreman je 1990. godine uz sponzorskog potporu firme Levi's u dvorcu Mokrice. Doneo je pesme "Suzama se vatre ne gase", "Samo san", "Godine prolaze", "Ima dana". Bruno Kovačić je potom otišao na muzičko usavršavanje u Ameriku, a novi član je postao gitarista Marijan Brkić (ex Prljavo kazalište). Petnaestogodišnjicu rada proslavili su krajem 1990. godine koncertom u zagrebačkom Domu sportova. Godine 1991. objavljaju CD kompilaciju "Pusti nek' traje" a godinu dana kasnije, koncertni "Svi petnaest godina". Posle duže

Parni valjak krajem sedamdesetih: Aki Rahimovski i originalni basista pokojni Zlatko Fuma Miksić.

pauze 1994. godine objavljaju CD "Buđenje" na kome se i Brkić upisuje kao autor. Povodom te ploče u zagrebačkom Domu sportova sviraju promotivni koncert pred 15000 posetilaca.

Početkom 1995. godine na dodeli muzičkih nagrada Porin, Parni valjak osvaja sedam trofeja. Pored ostalih, za CD "Buđenje", pesmu "Sve još miriše na nju", duet Dade Topića i Akija Rahimovskog u pesmi "Molitva", likovnu opremu i snimak ploče. Juna 1995. godine na koncertu u zagrebačkom Kazalištu mladih uz pratnju gudača i velikog broja gostujućih muzičara snimaju akustičarski CD "Bez struje". Septembra 1997. godine objavljaju CD "Samo snovi teku uzvodno" na kome u pesmi "Ovo nije politički song" gostuje Vlado Kreslin. Objavljinje ploče prati ambiciozna promotivna kampanja, tako da u istom danu, avionom posećuju Pulu, Rijeku, Split, Osijek i Zagreb.

Hus se tokom duge karijere uspešno ogledao kao producent. Radio je ploče grupama Stidljiva ljubičica, Patrola, Haustor, Animatori, Plavi orkestar, Cacadou Look i drugim. Sa Jankom Mlinarićem je bio suvlasnik studija. Kolezionar je umetničkih slika, što nije neobično, budući da mu je otac slikar.

Diskografija

Singlovi

- "Parni valjak" / "Šizofrenik" (Alta / PGP RTB 1976.)
- "Tako prođe tko ne pazi kad ga Parni valjak zgazi" / "Dok si mlad" (PGP RTB 1976.)
- "Ljubavni jadi jednog Parnog valjka" / "Teško je biti sam" (PGP RTB 1976.)
- "Prevela me mala žednog preko vode" / "O šumama, rijekama i pticama" (PGP RTB 1977.)
- "Hoću da se ženim" / "Ljeto" (Jugoton 1977.)
- "Od motela do motela" / "Predstavi je kraj" (CBS-Suzy 1978.)
- "Stranica dnevnika" / "Ulične tuče" (CBS-Suzy 1979.)

Albumi

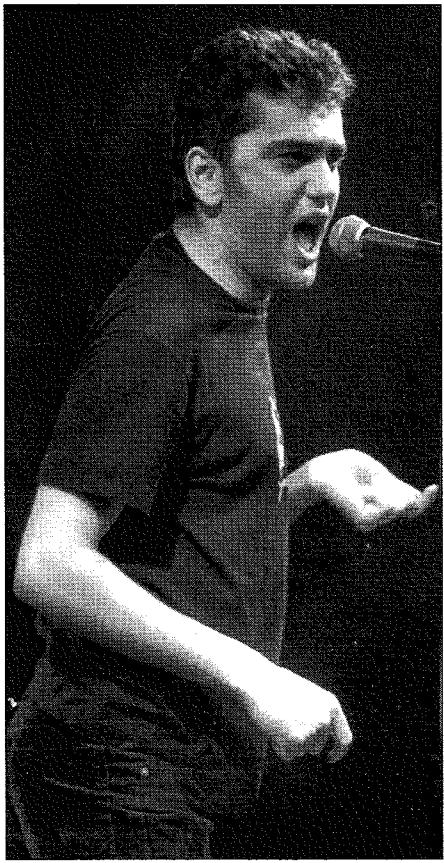
- "Dodite na show" (PGP RTB 1976.)
- "Glavom kroz zid" (Jugoton 1977.)
- "Gradske priče" (CBS-Suzy 1979.)
- "City Kids" (CBS 1980.)
- "Vruće igre" (CBS-Suzy 1980.)
- "Vrijeme je na našoj strani" (CBS-Suzy 1981.)
- "Koncert" (CBS-Suzy 1982. dupli koncertni)
- "Glavnim ulicom" (CBS-Suzy 1983.)
- "Uhvatit ritam" (Jugoton 1984.)
- "Parni valjak" (Suzy 1985. kompilacija)
- "Pokreni se!" (Jugoton 1985.)
- E=MC² (Jugoton 1986. koncertni)
- "Andeli se dosaduju" (Jugoton 1987.)
- "Sjaj u očima" (Jugoton 1988.)
- "Lovci snova" (Jugoton 1990.)
- "Pusti nek' traje, kolekcija vol 1" (Croatia Records 1991. kompilacija)
- "Svi petnaest godina" (Croatia Records 1992. koncertni)
- "Buđenje" (Esnaf / Croatia Records 1994.)
- "Bez struje - Live in ZeKaEM" (Croatia Records / SRMG 1995. koncertni)
- "Samo snovi teku uzvodno" (Croatia Records 1997.)

PARTIBREJKERS

(Beograd)

Zoran Kostić Cane (rođen 17. avgusta 1964. u Beogradu) pevačku karijeru je započeo u sastavu Urbana gerila da bi nastavio kao frontmen Radničke kontrole u kojoj su još bili bubenjar Žika Todorović, basista Srđan

P

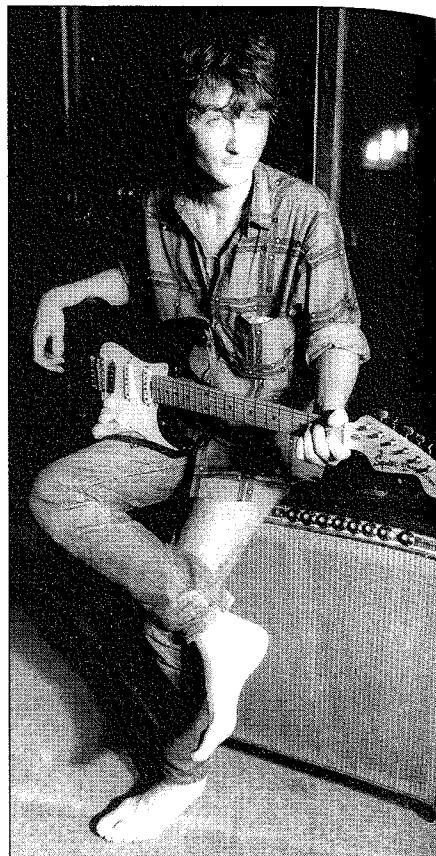

Cane, duša i nemir Partibrejkera.

Đile Marković i gitarista Darko Milojković. Sa snimcima "Dosada" i "TV u koloru" pojavili su se na kompilacijskom albumu "Artistička radna akcija" (Jugoton 1981.). Na tim snimcima gostovali su gitarista Ljuba Sedlar (ali je svirao bubenjeve) i bubenjar Relja Obrenović iz grupe Petar i zli vuci. Radnička kontrola je nastupila 1981. godine na smotri ABRS na Tašmajdanu kada je zbog Canetovog provociranja publike koncert prekinut, a njegovo ponašanje je izazvalo i moralno političke rasprave u dnevnim novinama. Nastupali su kao predgrupa u Ljubljani na poslednjem nastupu Šarla akrobate oktobra 1981. godine što je ujedno bio i njihov poslednji koncert. Avgusta 1982. Cane, bubenjar Goran Bulatović Manza (rođen 1959.), gitarista Nebojša Antonijević Anton (rođen 20. februara 1961. u Zemunu) i gitarista Ljubiša Kostandinović (rođen 1959.) formiraju Partibrejkerse. Manza i Ljuba su svirali zajedno u grupi Republika, a Anton je u drugoj polovini sedamdesetih svirao u grupama BG 5 (sa Ivicom Vdovićem, Bojanom Pečarom), Butik i Šine. Ujedno je gostovao na pločama drugih grupa, potpisujući se kao Riki Rif.

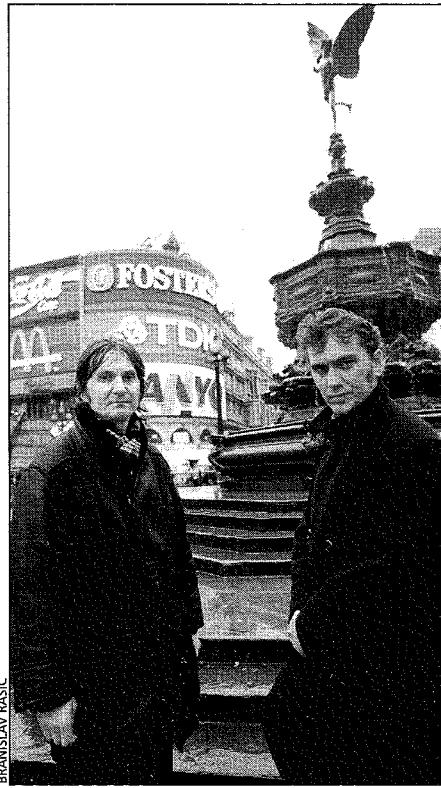
Shodno svom prilično razuzdanom ponašanju u to vreme, po Canetovom doživljaju samih sebe a u Manzinom prevodu, nazvali su se Partibrejkers (Žurkolomci). Prvi nastup imali su 4. oktobra 1982. godine u Dadovu kao predgrupa sastavu The Fifties. Tokom sledeće godine sviraju sve intenzivnije. U Zagrebu su jednom prilikom za tri dana održali pet koncerata. Pošto ih je pažljivo slušao, za peti nastup zvuk je uradio Džoni Štulić i čak se ponudio da im bude producent. Na ploči "Ventilator 202" (PGP RTB 1983.) bila je objavljena njihova pesma

"Radio utopija", a na radio programima često su emitovani demo snimci pesama "Hiljadu godina" i "Večeras". Nove verzije tih pesama ubrzo se pojavljuju na singlu. Prvi LP snimaju u beogradskom studiju O, a produkciju rade zajedno sa Kojom. Rhythm i blues u njihovom tumačenju, pojačan punk energijom, donosi im poštovanje publike, a pesme "Ulični hodač", "Ona živi na brdu", "Gubitnik", "Ako si..", "Stoj, Džoni", nude šture, generacijski prepoznatljive iskaze. Na snimanju su gostovali Branislav Petrović Banana (usna harmonika) i B. Trivić (saksofon). Omot ploče je radio Anton a u pesmi "Stoj, Džoni" iskoristili su prepev starog hita Čaka Berija "Johnny B Good" koji je sredinom šezdesetih godina uradio Tomi Sovilj. Uprkos dobrom prijemu debija, posle preslušavanja demo snimaka za drugi LP, u Jugotonu im zatvaraju vrata pod izgovorom da u pesmama nema dovoljno bunta. U letu 1985. godine Manza napušta grupu, pa Partibrejkersi jedno vreme nastupaju sa Keletom (Disciplina kičme), a decembra 1985. godine prestaju sa radom. Posle kraćeg Antonovog izleta sa grupom Plaćenici, ponovo se okupljaju juna 1986. godine. Za bubnjevima je Vlada Funtek (ex Plaćenici), a novi basista je Dime Todorov Mune (ex Radost Evrope). Ubrzo iz grupe odlazi Ljuba. U mestu Bukovac, u studiju Milana Čirića, snimaju materijal za novu ploču koju ponovo niko ne želi da je objavi, a traka mesecima stoji u PGP RTB-u. U beogradskom Lotos baru 1987. godine organizuju dva koncerta i od zarade kupuju šesnaest Aleksandar torti koje poklanjaju nezbrinutoj deci u Zvezčanskoj ulici. Maja 1988. godine grupu napušta Vlada Funtek, jedno vreme sa njima svira Marko Milivojević, a 1989. godine dolazi Igor Borojević (ex Potop, Banana).

Anton u studiju u Bukovcu kod Novog Sada, na snimanju drugog albuma Partibrejkera.

Marta 1988. godine najzad izlazi drugi album koji je trebalo da se zove "Kobila i pastuv prelubnik", ali je dizajner zaboravio da stavi naslov na omot. Ploča donosi nove priloge za ozbiljnju karijeru: "Ja se ne vraćam", "Prsten", "Mesečeva kći", "Pet ispod nule", "Nema cure". Pesmu "Put" su naknadno snimili marta 1988. godine ukazujući na novi muzički put. U to vreme MTV snima prilog o grupi. Februara 1989. godine rade nove demo snimke. Pomaže im Srđan Gojković Gile iz Električnog orgazma u ulozi ritam gitariste. Novembra 1989. godine objavljaju treću ploču sa takođe lepljivim pesama "Kreni prema meni", "Zemljotres", "Hipnotisana gomila", "Ono što pokušavam sad". Producijom se bavio Milan Ćirić a Anton peva glavni vokal u "Nema cure koja ne voli". Kao gost učestvuje Pera Joe sa svojom nezaobilaznom usnom harmonikom. Tokom 1990. godine sviraju prvu veliku jugoslovensku turneu za koju se ubrzano ispostavilo da je bila i poslednja, bar u granicama SFRJ. Nastupaju i kao predgrupa na jugoslovenskim koncertima grupe Motorhead. Krajem 1990. godine iz grupe odlazi Igor, a zamenjuje ga Borko Petrović (ex Baby Kate). U toj postavi objavljaju živu kasetu "Zabava još traje" snimljenu jula 1991. godine na koncertima u Zrenjaninu i Vršcu. Februara 1992. godine na njihovom koncertu u SKC-u učešće uzimaju Emir Kusturica (ex Zabranjeno pušenje), Džoni Dep (ex Rock City Angels, The Kids) i Džim Džarmuš (ex Del Byzantinees). U to vreme u grupi je ponovo Igor, juna 1992. godine iz grupe odlazi Mune, a na basu je Saša Vlajsović (ex NBG), a vraća im se Ljuba. Članovi Ekatarine

Anton i Cane na Pikadiliju, London 1997. godine.

Velike, Električnog orgazma i Partibrejkersa formiraju ad hoc bend Rimtutituki sa kojim snimaju ciničnu antiratnu pesmu "Slušaj 'vamo". Promovišu je 8. marta 1992. godine svirkom na kamionu koji kruži beogradskim ulicama. Juna 1992. godine Rimtutituki sviraju u Beču na otvorenom prostoru u okviru antiratnog i antirasističkog festivala. Septembra 1992. godine u studiju O snimaju demo za sledeću ploču. Među prvim bendovima iz Srbije, nastupaju u Sloveniji, novembra iste godine. Bivaju odlično prihvaćeni, a mediji su tome posvetili posebnu pažnju. Marta 1993. godine sviraju u Solunu, u klubu Milos, a organizuju i turneju po Makedoniji. Septembra 1993. godine učeštvoju na zajedničkim koncertima u Pragu i Berlinu sa Električnim Orgazmom, Ekatarinom

kasetu "Poslednji dani slobode" (u izdanju B 92), snimljena juna 1991. godine na koncertu u dvorištu KST-a. Decembra 1996. godine sviraju u Frankfurtu u pozorišnom prostoru i doživljavaju odličan prijem, a 14. januara 1997. godine nastupaju na Trgu Republike povodom dočeka Nove Godine pred izuzetno velikim brojem posetilaca. U Londonu, u klubu Zlatni papagaj 17. februara okupljaju oduševljenu publiku sa prostora bivše Jugoslavije. CD "Ledeno doba" radi u produkciji Koje, a na snimanju gostuju: Pera Joe (usna harmonika), Saša Lokner (klavijature), Puroni (udaraljke) i duvačka linija grupe Deca loših muzičara. Ploču promovišu velikim besplatnim koncertom koji su pod nazivom "Ne padaj pobedniče" održali 3. septembra 1997. godine u podnožju Kale-

"Kiselo i slatko" (PGP RTS / B 92 1994.)
"Najbolje od najgoreg" (Musicland 1996. kompilacija)
"Ledeno doba" (ZMEX 1997.)

PEKINŠKA PATKA

(Novi Sad)

Grupa je nastala pod uticajem engleskog punka u jesen 1978. godine. Osnivali su je pevač Nebojša Čonkić Čonta koji je u to vreme predavao elektrotehniku u srednjoj školi, gitarista Sreten Kovačević Sreta, bubnjar Laslo Pihler (ex Laboratorija zvuka, Kafe ekspres), basista Borislav Oslovančan i gitarista Boško Prosenica (ex Direktori). Uoči osnivanja grupe, Sreta je imao svoj sastav Kafe ekspres sa kojim je na Mašincu svirao igranke, a Čonta se povremeno penjao na binu, pevajući strane standardne rock hitove.

Leta 1978. godine Čonta je otišao u London i vratio se sa idejom o izgledu i zvuku novog benda. Prvu svirku imali su u novosadском klubu 24, ali je koncert prekinut jer su organizatori bili zapanjeni njihovim nastupom. Bazirali su svoje pesme na melodičnijem punk zvuku i ortodoksnom imidžu. Budući da su bili jedna od prvih grupa novog zvuka, Čonta je javnost zasipao izjavama tipa: "Mi smo prva značajna pojava u jugoslovenskoj rock muzici od Marka Novoselića i IVE Robića". Nastupali su na festivalu BOOM 78 u Novom Sadu i na Subotičkom festivalu 1979. godine gde su dobili drugu nagradu publike i dobro uzdrmali medije. Njihovi pregovori sa PGP RTB-om završili su neuspocom, a posle nastupa u zagrebačkom Kuluci potpisali su ugovor sa Jugotonom. Producen njihovog prvog singla sa pesmom "Bela šljiva" bio je Slobodan Konjović i dobar prijem te ploče omogućio im je snimanje debi albuma "Plitka poezija".

Partibrejkersi u Londonu

nom Velikom i zagrebačkim Vješticama u okviru akcije "Ko to tamo pjeva". Aprila 1994. godine sviraju dva koncerta u Belgiji na multimedijalnom festivalu. Album "Kiselo i slatko" snimaju uz producentsku pomoć Vlade Negovanovića i brojne goste u studiju: Srđan Todorović (bubnjevi), Zoran Radomirović Švaba (bas), Milan Mladenović (vokal, gitara i usna harmonika), Saša Lokner (klavijature), Nenad Petrović (saksofon), Pera Joe (usna harmonika), Čavke (bubnjevi), Gile (gitara), Branka K. (prateći vokali), Puroni (udaraljke). Pesme kao "Molitva", "Ljudi nisu isti", "Hoću da znam", nose pečat vremena u kome su nastajale.

Posle ploče je usledila duža pauza i bilo je neizvesno da li će nastaviti zajednički rad. Ipak, početkom 1996. godine Cane i Anton obnavljaju Partibrejkerse, ojačani mlađom ekipom iz Zrenjanina: basista Gojko Ševar (ex Gluve kućke), gitarista Srđan Graovac (ex Gluve kućke) i bubnjar Darko Kurjak (ex Oružjem protiv otmičara). Objavljuju kompilacijski CD "Najbolje od najgoreg" na kome su i dve nove pesme "Ludo i brzo" i "Rođen loš", snimljene februara 1996. godine. Na koncertu u Novom Sadu aprila meseca okupljaju 5 000 posetilaca. Rasprodan koncert, održan na Tašmajdanu 29. juna 1996. godine predstavlja ujedno povratak rock'n'rolla u glavni grad. U isto vreme izlazi im video

megdana, u blizini Nebojšine kule. Tim nastupom su ujedno obeležili i petnaesti rođendan grupe.

Cane je gostovao na snimanju solo ploče "Eto sad vidiš da može" Srđana Gojkovića, "Zašto da ne" Električnog orgazma, a Instant Karmi je ustupio pesmu "Ne možeš mi ništa" za njihov CD "Roll Over (Godine oktopoda 1987-1996)" (Take It Or Leave It 1996.). Pesma "Hoću da znam" upotrebljena je u filmu "Geto-tajni život grada". Anton je svirao na Giletovoj ploči "Eto sad vidiš da može" i "Letim sanjam dišem" Električnog orgazma. Igor Borojević od 1990. godine radi kao producent tako da je potpisao ploče Bjesova, Kristala, Pilota, Dža ili bu i drugih. Komponuje za pozorište, muzika za predstavu "Tramvaj zvani želja" objavljena je na istimenoj kaseti u izdanju Metropolis Records 1994. godine. Polovinom 1997. godine otvorio je studio Fabrika.

Diskografija

Singl

"Hiljadu godina" / "Večeras" (Jugoton 1984.)

Albumi

"Partibrejkers" (Jugoton 1985.)

"Partibrejkers II" (Jugodisk 1988.)

"Partibrejkers III" (Jugodisk 1989.)

"Zabava još traje" (Sorabia Disc 1992. koncertna kasetu)

Konjović je pesme miksoval u svom stanu, a ploča je rezana u Frankfurtu. LP je bio završen u jesen 1979. godine, ali je zbog Titove bolesti objavljivanje odloženo. Pojavio se u letu 1980. godine i promovisan je na splitskom festivalu. U to vreme Sreta je počeo da uvežbava saksofon, a na mesto gitariste je došao Zoran Bulatović Bale, dok je bas svirao Mare Vukmanović. Singl "Boj je da nosim kratku kosu" predstavlja malu himnu punk pokretu a sledeći, na kome je obrada pesme "Bila je tako lijepa" iz repertoara Dragana Stojnića, donosi klasičnu muzičku

diverziju, inspirisanu negiranjem tradicije u maniru Sex Pistolsa. Početkom jeseni Sreta napušta grupu i sa mlađim muzičarima formira ska sastav Kontraritam, sa kojim objavljuje LP "Kontraritam" (Jugoton 1982.). Drugi LP Pekinške patke "Strah od monotonije" ponovo je snimao i producirao Sloba Konjović. Ploča donosi sasvim drugačiji zvuk, inspirisan domaćom i engleskom novotalasnom scenom, ali zbog nekomunikativog materijala, ne pobuduje veće zanimanje.

Po objavljuvanju ploče, 1981. godine grupa prestaje sa radom. Činta se povlači iz muzike, a 1992. godine odlazi u Kanadu gde i danas živi. Sreta se već godinama bavi ozvučavanjem koncerata.

Diskografija

Singlovi

"Bela šljiva" / "Biti ružan, pametan i mlad" (Jugoton 1979.)
"Bolje da nosim kratku kosu" / "Ori ori" (Jugoton 1980.)
"Bila je tako lijepa" / "Buba-rumba" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Plitka poezija" (Jugoton 1980.)
"Strah od monotonije" (Jugoton 1981.)

PENGOV TOMAŽ

(Ljubljana)

Romantični kantautor Tomaž Pengov pojavio se na sceni sasvim tiho 1974. godine kada mu je objavljen debi LP "Odpotovanja". Radeći pod uticajima Donovana i Lenarda Koen (Leonard Cohen) pratio se na akustičnoj gitari sa dvanaest žica, a svirao je i lutnju.

Do njegove debi ploče došli su samo retki poznavaoči i ljubitelji akustične muzike, jer je štampana u malom tiražu uz slabu distribuciju. Tek kada je RTV Ljubljana 1981. i 1982. godine objavila reizdanja, ploča je doživela manju medijsku promociju. Album je plenio nežnom muzikom, suptilnim tekstovima, a neobično je trajanje pesama, gotovo šezdeset minuta. Svoj senzibilitet je najbolje predstavio u temama "Danaja", "Sarkofagi", "Cesta" i "Lađe prostora". LP je odsvirao sam, a kao gost učestvovala je pevačica Bogdana Herman. Sredinom sedamdesetih godina, predvodio je grupu Salamander, ali je njihov rad prekinuo Tomažov odlazak u JNA. Tomaž nije često nastupao, ali je učestvovao na folk festivalima u Evropi. Godine 1980. svirao je na seriji festivala "Winterfolk" u Austriji i Holandiji, na kojima je pevao na engleskom jeziku, ali izvodio i obrade narodnih balada. Početkom devedesetih pokreće se iz pasivnosti, ploča "Odpotovanja" 1991. godine biva reizdata na CD formatu, a zatim sledeće godine objavljuje diskove "Rimska cesta", "Priovedi" (na kome su snimci nastali u periodu od 1980. do 1988. godine). CD "Biti tu" izlazi 1995. godine sa novim pesmama. Te materijale objavljuje za nezavisnu izdavačku kuću Sraka iz Novog Mesta koju je osnovao bivši rock novinar Drago Vovk. Tokom duge karijere često je pisao muziku za pozorište, televiziju i animirani film a 1993. godine izdao je knjigu "Dih Pu".

Diskografija

"Odpotovanja" (ŠKUC 1974.)
"Rimska cesta" (Sraka 1992.)
"Priovedi" (Sraka 1992.)
"Biti tu" (Sraka 1995.)

PERCL IVICA

(Zagreb)

Protesni i folk pevač Ivica Percl (rođen 1945.) karijeru je započeo kao ritam gitarista u zagrebačkoj grupi Roboti. Sastav je napustio septembra 1966. godine "zato što su bili previše bučni". Već sledeće godine objavljulu-

je nastupao. Poslednjih godina aktivno se bavi slikarstvom.

Diskografija

Singlovi

"1966" / "Godine ratne, godine mirne" / "Pjesma za prijatelja" (Jugoton 1967.)
"Stari Pjer" / "Poštovani profesore" / "Uz zvuke valcera starog" / "Gdje je taj savjet što ste mi ga dali" (Jugoton 1968.)
"Pismo upućeno Magdaleni" (Suzy 1968.)
"Svaki dan sam" / "Mladi klate stara zvona" (Jugoton 1969.)

Album

"Stari Pjer" (Jugoton 1974.)

je singl na kome je i akustična tema "Godine ratne, godine mirne" snimljena za istoimenu TV dramu u režiji Ivana Hetriha. Ubrzo postaje pionir protesne pesme, a zbog sličnosti sa Donovanom često ga nazivaju Peroan.

Prvi veliki uspeh postiže pesmom Đorđa Novkovića "Stari Pjer" za koju dobija prvu nagradu stručnog žirija na festivalu Zagreb 68. Po glasanju čitalaca lista "Džuboks", Percl je proglašen za pop ličnost 1968. godine. U to vreme izvodio je pesme inspirisane domaćim temama: "Jasenovac 26. II 1942.", "Maribor" i "Pismo upućeno Magdaleni" (posvećena Beograđanki koja je stradala u bioskopu od podmetnute bombe ustaških terorista). Godine 1969. učestvuje na Omladinskom festivalu u Subotici sa pesmom "Svaki dan sam" i ona je, sem na singlu, zabeležena na duploj kompilacijskoj ploči "20 godina festivala Omladina" (PGP RTB 1980.). Na ploči "Stari Pjer" našle su se orkestarske verzije njegovih ranijih pesama na tekstove Miroslava Krleže, Zvonimira Goloba, Dobriše Češarića, Đorđa Novkovića i drugih.

Godine 1975. Percl, Tomaž Domicelj, Drago Mlinarec i Srđan Marjanović organizuju kraću turneu po Jugoslaviji, pod nazivom "Četvorica za mir". Tokom osamdesetih Percl je radio kao urednik Kulturnog centra u zagrebačkoj Dubravi, kao sekretar u Hrvatskom udruženju kompozitora i povremeno

PETAR I ZLI VUCI

(Beograd)

Krajem 1980. godine, pevač Bojan Banović (ex Hipnotisano pile) sa gitaristom Goranom Sinadinovićem, pokreće grupu Petar i zli vuci. Ideja za ime potekla je od Gorana, a bazirala se na nazivima stranih sastava iz šezdesetih godina. Ubrzo su im se priključili pevači Saša Lukić i Milan Popović, gitarista Voja Jovanović, basista Siniša Nojković i bubnjar Relja Obrenović. Većina njih je drugovala još iz XI beogradske gimnazije iz koje je u to vreme poteklo puno sastava.

Već prvim nastupima, pretežno u beogradskim i zagrebačkim klubovima, skrenuli su pažnju na sebe. Atraktivne pesme sa skladom i efektan scenski nastup, omogućili su im učešće na Omladinskom festivalu u Subotici maja 1981. godine gde su pobedili sa pesmom "Ogledalo". Krajem leta objavljaju jedini singl. Na kompilacijskoj ploči "Artistička radna akcija" (Jugoton 1981.), na kojoj su predstavljeni bendovi drugih generacija beogradskog novog talasa, učestvuju sa pesmama "Ogledalo" i "Kozaci". Godine 1982. Saša Lukić i Milan Popović odlaze iz grupe, a novi član postaje Drago-ljub Ljubičić (kasnije zvezda Indexovog Radio pozorišta).

Učestvovali su na kompilaciji "Ventilator Vol. 1" (PGP RTB 1983.) sa pesmom "Mornoni". Iste godine grupa prestaje sa radom. Bojan posle toga provodi četiri godine u Indexovom Radio pozorištu, završava arhitekturu i magistrira u Americi. Njihova pesma "Ogledalo" uvršćena je na disku "Yu retrockspektiva-Jugoslovenski novi talas" (Komuna 1995.).

Diskografija

Singl

"Ogledalo" / "Ubica" / "Na plaži" (Jugoton 1981.)

PETAR PAN

(Beograd)

Grupa je osnovana 1986. godine, a prvi godinu dana su uvežbavali materijal i radili na demo snimcima. Posle serije personalnih promena tokom 1987. godine, ustalili su se u postavi: gitarista i pevač Dejan Milošević, bubnjar Veroljub Spasić, gitarista Vangeli Dundas i basista Predrag Ivanišević. Na rock večeri Beogradskog proleća 1989. godine pobedili su u kategoriji demo bendova, a nagrada je bila ugovor sa PGP RTB-om za snimanje ploče. To obećanje, po običaju, nikada nije ispunjeno.

Debi kasetu "Od mržnje do ljubavi" objavili su za nezavisnu kuću Rockland, a na njoj je veći deo materijala komponovao Dejan Milošević. Sledće izdanje, LP "Petar Pan" donosi njihov pevljivi rock, a izdvajaju se "Ptica" i "Bože pravde", koju je komponovao Dragutin Savić (ex Tvrdo srce i velike uši, Ulica od meseca). Po odlasku Dejana Miloševića, 1993. godine u grupu dolazi Dražen Kovačević koji je ranije pevao u zagrebačkim Dum Dum Boysima. Sa njim 1996. godine

rade kasetu "Bio jednom jedan r'n'r", u produkciji Dragoljuba Spasića, a na snimanju je gostovao Nebojša Simeunović Sabljarić, pevač sastava Dža ili bu.

Diskografija

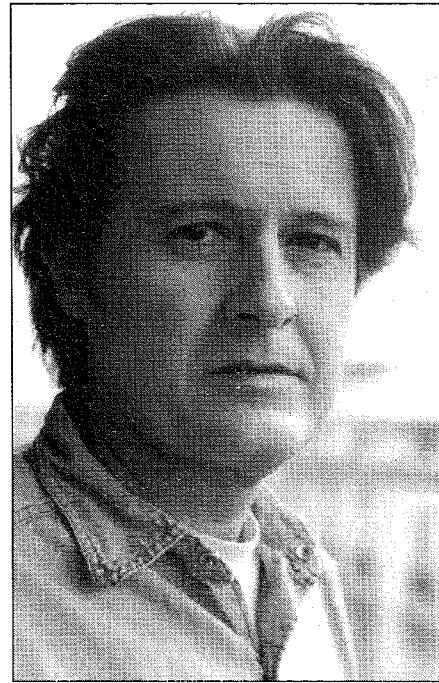
"Od mržnje do ljubavi" (Rockland 1989.)
"Petar Pan" (Rockland 1991.)
"Bio jednom jedan r'n'r" (ITMM 1996.)

PETROVIĆ MILOŠ

(Beograd)

Kompozitor, čembalist i pijanista Miloš Petrović rođen je u Zemunu 1952. godine. Na Fakultetu muzičke umetnosti, odsek klavir, diplomirao je 1974. godine, a magistrirao 1988. godine. Autor je oko trideset

pet dela solističke i kamerne muzike i više multimedijalnih projekata. Objavio je roman "Žitije Mardarija Monaha" (1992.) i "Mihailo iz Peći" (1997.) kao i knjigu priča "Levant nad Levantom" (1996.).

Sa jazz grupom Interaction, koju je osnovao saksofonista Pol Pinjon (Paul Pignon), svirao je od 1974. do 1980. godine. Sa basistom Radetom Bulatovićem i perkusionistom Nenadom Jelićem, osnovao je 1980. godine jazz sastav Jazzy. Snimili su dve LP ploče: "Jazzy" (PGP RTB 1983.) i "Wake Up and Jazzy" (PGP RTB 1986.). U grupi Jazzy je sviralo dosta beogradskih muzičara, a sa radom su prestali 1989. godine. Petrović je od 1983. do 1986. godine bio član rock grupe Jakarta, sa kojom je snimio LP ploče: "Maske za dvoje" (PGP RTS 1984.) i "Bomba u grudima" (PGP RTB 1986.). Pored toga, snimio je dve ploče sa Beogradskim baroknim kvartetom, samostalni LP "Dela Bahā i Ramoa" sa kompozicijama za čembalo (PGP RTB 1985.). Godine 1991. objavljuje CD "Istorijska Vizantija I" sa deset kompozicija za preparirani klavir, koje predstavljaju autorsko vidjenje etno muzike nacija sa prostora Vizantijskog carstva. CD je zapakovan u luksuzan omot, a uz njega su objavljene kratke priče u kojima se Petrović držao atmosfere svoje muzike. CD "Istorijska Vizantija II" nastavlja započeto istraživanje na polju etno jazza. Na snimanju diska saradivali su Rade Bulatović (bas), Vladeta Kandić (harmonika), Bata Božanić (bas), Luka Bošković (bubnjevi), Nenad Petrović (saksofon), Veljko Nikolić (Papa Nick), udaraljke i drugi.

Diskografija

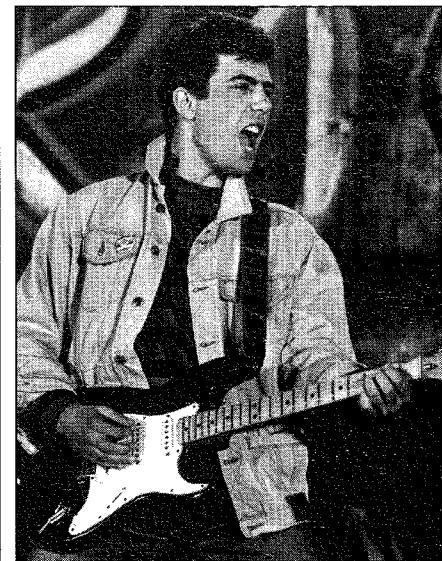
"Istorijska Vizantija I" (Sorabia Disc 1991.)
"Istorijska Vizantija II" (Vertical Jazz 1994.)
"Srpska muzika za čembalo" (SKC-PGP RTS 1996. dupli CD)

PILOTI

(Beograd)

Septembra 1980. godine od muzičara koji su činili sastav Kako (najveći uspeh nastup na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA 1979. godine) nastali su Piloti. Prvu postavu činili su Zoran Lesendrić Kiki (gitara i vokal), Dragan Andrić Andra (bas), Goran Bogićević (gitara) i Nenad Atanasijević (ex Butik), bubnjevi. Početkom 1981. godine učestvuju na koncertima u Zagrebu, u okviru manifestacije "Pozdrav iz Beograda". Maja iste godine su na omladinskom festivalu u Subotici, ali ih nema u finalu, jer je Bogićević morao da se vrati u Beograd da bi popravio ocene u školi.

Čestim klupskim nastupima i komunikativnim, mod orientisanim pesmama upakovanim u tada moderan ska ritam, brzo osvajaju publiku tako da im debi LP izlazi već septembra 1981. godine. Kiki se potpisuje kao kompletan autor materijala (sem tri teksta), a produkciju radi Dragan Jovanović (Generacija 5). Pesme "Ne veruj u idole", "Svi smo mi ponekad andeli", "Diploma" i "Novo odelo" obezbeđuju im jaku medijsku aktivnost. Zahvaljujući kompenzacijonim poslovima PGP RTB-a, ploča se pojavljuje u Sovjetskom Savezu i Čehoslovačkoj. Juna 1982. godine objavljaju drugi LP "Dvadeset godina" koji je producirao Saša Habić, ali ne postiže prethodni uspeh. Budući da je Bogićević otišao u JNA, a Atanasijević napustio grupu i muziku, na promociione koncerete kreću u promjenjenoj postavi. Za novog bubenjara prvo je planiran Dragoljub Đuričić, ali je grupi prisupio bubenjar Zoran Obradović Ćera (ex Artisti i modeli). Već u decembru 1982. godine u studiju Enca Lesića pristupaju snimaju treće ploče "Zvuci civilizacije" na koji troše više od šesto sati. Poslednje numere Kiki je otpevao pred odlazak u JNA. Odmah za njim, isto novo odelo obukli su Andra i Ćera, tako da ta ploča nikada nije objavljena. Novu fazu Piloti su započeli tek u jesen 1984. godine. Sa Kikijem, Goranom i Ćerom grupu

Kiki Lesendrić, osnivač Piloti i najbolji rock'n'roller sa Banovog Brda

su obnovili braća Grujić, Dejan za basom i Darko za klavijaturama. Njih dvojica su pre toga bili u grupi Braća. Početkom 1985. godine nastupaju na kolektivnim i humanitarnim koncertima, a često su svirali u Sloveniji. Zanimljivo je da su tokom te godi-

obradu "Devojko mala", Darka Kraljića i taj snimak je uvršten na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.).

Od 1993. godine Kiki radi kao kompozitor i producent za grčki ogranak diskografske kuće Polygram. Sa Lazom Ristovskim,

Zoran Ivanović
Piloti pred uzletanje 1981. godine: Bogićević, Atanasijević, Lesendrić i Andrić.

ne, iako bez ploče, odsvirali pedeset sedam koncerata, učestvovali na YU rock misiji i zagrebačkoj varijanti Band Aida, dok se demo snimak pesme "Kada sanjam" često vrteo na radio programima. U letu 1986. godine snimaju LP sa producentom Dušanom Petrovićem Šanetom. Međutim, krajem novembra Kiki raspušta grupu, zadržavši samo Čeru. Novi članovi postaju gitarista Safet Petrovac Saja i Miško Plavi (ex Via Talas, D Boys, Fantazija). Iako gitarista, Miško je u početku u grupi svirao bas. Ploča "Kao ptica na mom dlanu" izlazi juna 1987. godine i njom formulišu novi pop orientisani pravac koji im donosi veliku popularnost. Pretežno ljubavne pesme "Kada sanjam", "Rekla je da u mojoj glavi čuje gitare i bubnjeve", "Iza oblaka", sigurno nisu bile razlog za incident koji se zbio na splitskoj rivi 3. jula 1987. godine. Piloti su nastupili posle grupe Osmi putnik, publika ih je počela da ih gađa i jedna boca je pogodila Kikiju u glavu. Koncert je prekinut, a Kiki poslat u bolnicu.

U to vreme, Kikijeve pesme snimaju i drugi izvođači. "Kolačići" su se našli na solo ploči Marine Perazić, "Dolazi tiho" hit je za Dejana Cukića, "Barakuda" i "Arija" za Viktoriju, a "Spavaju li oči nebeske" za Zdravka Čolića. Juna 1988. godine Piloti objavljaju LP "Osmeh letnje noći" na kome su gostovali Saša Lokner, a Bane Lesendrić (Kikijev brat) i Viktorija su pevali prateće vokale. Posle te ploče grupu napušta Saja, pa Miško Plavi prelazi na gitaru i klavijature, dok bas svira Bane Lesendrić. LP "Neka te Bog čuva za mene" producirali su sami, a kao gosti pojavljuju se Goran Bregović, Laza Ristovski, Jova Maljković i Vlada Negovanović. Prateće vokale pevali su Jelena Galonić i Darko Grujić. Godine 1991. objavljaju kompilacijski LP "Najveći hitovi" na kome je većina materijala iz druge faze karijere. Na retrospektivnoj večeri Beogradskog proleća 91. izvode

koji je jedno vreme bio stalni član Piloti, rade pesme za filmove "Zaboravljeni" i "Pun mesec nad Beogradom" koje se pojavljuju na CD-u "Zaboravljeni". Sa Srđanom Šaperom i Nebojom Krstićem, Kiki je u okviru Dobrovoljnog pevačkog društva snimio CD "Nedelja na duhove" (Eastfield Music 1995.). Kiki je komponovao muziku za deo pesama, a bavio se produkcijom i aranžmanima. Apri- la 1996. godine u Atini Kiki i Miško rade CD "Na putu sa trubama" grčkom pevaču Mici- asu Manolisu (Michias Manolis). Materijal su obrade pesama Piloti. Miško je svirao harmoniku, klavir, bas, udaraljke i bavio se produkcijom.

Posle duge pauze, novembra 1996. godine Piloti objavljaju ploču "Dan koji prolazi zauvek". Autor tekstova je Kiki, a muziku je radio sa bubnjarem Zoranom Babovićem Babonjom (ex Kako, Zana). Ploču su producirali Igor Borojević i Kiki. Uz stare članove u grupi su još: basista Nenad Stefanović (sa njima od 1993. godine), Nenad Jelić, udaraljke, vokal i Ana Popović, slide gitara. Na snimanju su gostovali Dejan Cukić (vokal u "Lud za njom"), klavijurista Slobodan Marković i gudački kvartet Igora Popovića.

Za film "Electra", grčkog reditelja Žorža Kokojanisa, Kiki je krajem 1996. godine radio deo muzike kao i za film "Balkanska pravila" Darka Bajića. Leta 1997. godine za grčku pevačicu Alkisti Protopsalti komponovao je i producirao pesme za novu ploču. Tekstove je napisala Kikijeva stalna saradnica u Grčkoj, Lina Nikolakopulu. U isto vreme izlazi kompilacijski CD "Ne veruj u idole" na kome je izbor od osamnaest pesama sa prvih pet ploča Piloti.

Krajem 1997. godine Piloti su privremeno prestali sa radom.

Diskografija

"Piloti" (PGP RTB 1981.)

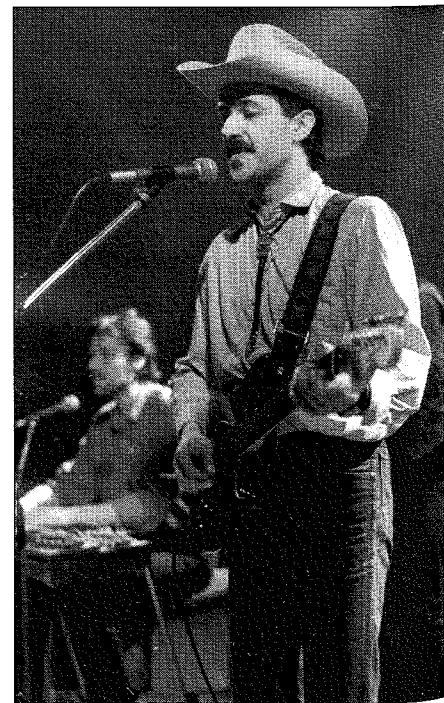
- "Dvadeset godina" (PGP RTB 1982.)
- "Kao ptica na mom dlanu" (PGP RTB 1987.)
- "Osmeh letnje noći" (PGP RTB 1988.)
- "Neka te Bog čuva za mene" (PGP RTB 1990.)
- "Najveći hitovi" (PGP RTB 1991. kompilacija)
- "Zaboravljeni" (Komuna 1993.)
- "Dan koji prolazi zauvek" (Komuna 1996.)
- "Ne veruj u idole" (Bread Ventures Records 1997 kompilacija)

PLAVA TRAVA ZABORAVA

(Zagreb)

Na inicijativu rock kritičara Dražena Vrdoljaka, country grupa Plava trava zaborava počinje sa radom 1982. godine. Naziv grupe je zasnovan na pesmi Arsena Dedića "Plava ruža zaborava", ali je ruža zamenjena travom, jer asocira na blue grass, podvrstu country muzike. Vođa sastava, gitarista Eduard Matešić (ex Izazov) okupio je ekipu zaljubljenika u country i western stil, tako da su članovi grupe: pevačica Rajka Sutlović, gitarista Branko Bogunović Pif (ex Drugi način), violinista Vatroslav Markušić (ex Animatori), Davor Rodik, pedal stil gitara, basista Vladimir Georgiev, bubnjar Hrvoje Galeković, a tada je za klavijaturama sa njima nastupao i Vrdoljak. U početku su redovno svirali u klubovima Country, Lapidarij i Kulušić.

Debi LP "Live!" snimaju na koncertu u Kulušiću 9. maja 1984. godine i na njemu su se našle obrade standarda. Sledeće godine na ploči "Country" pored obrada snimaju i Matešićevu "Yugo Goes To Nashville". Treći LP "Hat Trick", rade 1987. godine u produkciji Brajana Hodžsona (Brian Hodgson) i Geri Hogana (Gerry Hogan), a Matešić potpisuje tri nove kompozicije. Na sledećoj ploči "Dance All Night" objavljaju snimke sa nastupa u Portorožu, održanih 12. i 13. avgusta 1988. godine. Taj koncertni LP otvara efektna najava Dražena Vrdoljaka. Petu ploču ispunjavaju isključivo autorske kompozicije u country maniru, a potpisali su ih Mate-

ić, Zrinko Tutić, Rajko Dujmić, Đorđe Novović i Rajka Sutlović. Na ploči se našla i obrada pesme "Julie" sa kojom je Danijel Čopović svojevremeno trijumfovao na takmičenju Pesma Evrovizije. Tokom karijere vrlo u česti gosti na country festivalima u inozemstvu gde su takođe objavljivali ploče. Okom prve polovine devedesetih godina, veće sviraju u Nemačkoj, Austriji i Holandiji, nego u Hrvatskoj, a dugu diskografsku pauzu prekidaju leta 1997. godine kada počinju snimanje nove ploče pod radnim nazivom "Alive And Well" na kojoj pola materijala zauzimaju autorske pesme.

Grupa je pretrpela i personalne promene, Šranko Bogunović je prešao u Bebek band, i sa njima svira bubenjar Srećko Antonioli (ex 'arni valjak).

Diskografija

- "Live!" (Jugoton 1984 koncertni)
- "Country" (Jugoton 1985.)
- "Lat Trick" (Jugoton 1987.)
- "Dance All Night" (RTV Lj 1988. koncertni)
- "Plava trava zaborava 5" (Jugoton 1990.)

PLAVI ORKESTAR

Sarajevo)

Sredinom osamdesetih godina Plavi orkestar se nametnuo kao najveća tinejdžerska atrakcija u SFRJ. Udarnu postavu grupe činili su Saša Lošić Loša, pevač i autor većine materijala, gitarista Mladen Pavičić Pava i braća blizanci basista Samir Čeramida Ćera i bubenjar Admir Čeramida Ćera II.

Saša Lošić (rođen 1964.) je kao gimnazijalac 1981. godine osnovao sastav Ševin orkestar u kome su još bili gitarista Srđan Čošnjar, basista Gordan Džamonja i bubenjar Admir Čeramida Ćera II. Sledeće godine grupa menja ime u Plavi orkestar, Loša prelazi u sarajevsku gimnaziju i u novom razredu poznaće gitaristu Mladenu Pavičiću koji je u o vreme već imao određenu afirmaciju jer je sa grupom Rok apoteka nastupao 1979. godine na koncertu Bijelog dugmeta na beogradskom stadionu JNA. Sa popularnoću ska muzike Pavina Rok apoteka je promovila žanr i ime u Super 98. Sa njima se Pava pojavio na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine, ali nisu ušli ni u finale. Pava je zatim prešao u pop grupu Mali princ, a izlje u sastav Pauk iz Zavidovića. Sa njima je nudio LP "Mumije lažu" (Suzy 1982.). Budući da je zbog proba svakog vikenda putovao u Zavidoviće, to je smetalo njegovim roditeljima i na njihov nagovor napušta grupu. Kraće vreme je sa basistom Samirom Čeramidom viraо u grupi Elvis J Kurtovich, pa u Bonton Žaji i grupi Kazablanaka, da bi 1983. godine prešao u Plavi orkestar. Do dogovora je došlo na koncertu grupe Siluete u Sarajevu, ali su se i pre toga on i Loša intenzivno družili, tako da su nešto ranije, u četvrtom gimnaziji, tinejdžeri napisali pesmu "Suada" koja je predstavljala pop varijantu novog primitivizma. Dosta iskusniji, Pava je izdejstvovao da je grupe odu basista i gitarista, jer mu je bilo asno da su oni samo prolaznici kroz muziku.

Pred leto 1983. godine postava se dolaskom basiste Samira Čeramide konačno ustaljuje. On je pre toga bio u Zabranjenom pušenju, a kako su braća blizanci želeli da budu zajedno, bilo ga je lako nagovoriti da pređe u grupu. U toj postavi su počeli da sviraju na nešto većim koncertima, bili su predgrupa Ribljoj čorbi i sastavu Leb i sol, što ih je dovelo pred oči recenzentu. Osvrti vezani za njihove nastupe najčešće su bili porazni, što je još više demoralisalo malodušnog Lošu. Rešio je da se povuče sa scene i da svoje pesme svira na žurkama, oponareći devojčice. Entuzijazam ostalih nije dozvolio da na tome ostane, tako da su iznova krenuli sa svirkama. Loša se u to vreme smrtno zaljubio u devojku Bucu, pa su mu nove pesme inspirisane jakom emocijom, vratile veru u bavljenje pop muzikom. Na koncertu u sarajevskom klubu Trasa čuo ih je Bata Vranješević iz Laboratorije zvuka, shvatio je kakav diskografski potencijal u njima leži i pozvao ih je u Beograd na probno snimanje. U studiju Enca Lesića za tri dana su snimili pesme "Soldatski bal", "Goodbye Teens" i "Suada". Planirali su ih za maksi singl ili eventualno debi album. Međutim, kako su već septembra 1983. godine sva četvorica otišli u JNA, od toga nije bilo ništa. Samo su u Skenderiji, sa grupama Bonton Baja i Kongres održali oproštajni koncert. Iz vojske su se prvo vratili Loša i Pava, septembra 1984. godine. Pomašlo su nastupali, čekajući dolazak braće. Međutim, zbog trajaljivih koncerata, dolazi do svađe i Pava napušta grupu.

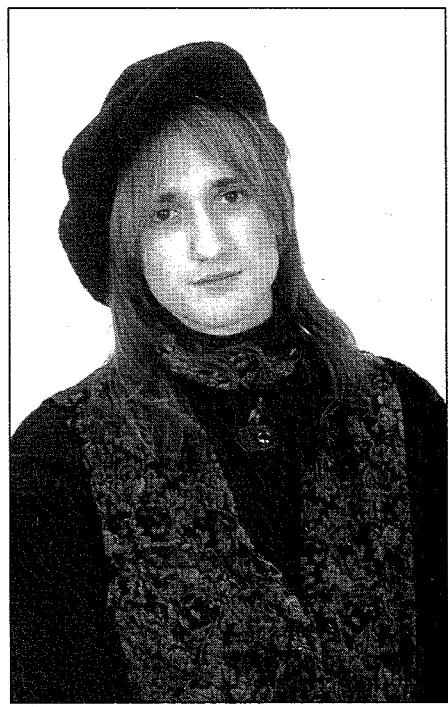
U to vreme Loša počinje saradnju sa Goranom Marićem, alias Malkom Muharem, (rođen 1960. u Visokom) koji je pre toga bio menadžer sastavu Elvis J Kurtovich. Iako je Plavi orkestar u tom trenutku stopirao rad, Loša i Malkom odlaze u Zagreb i uz pomoć Huseina Hasaneffendića i Rastka Miloševa iz Parnog valjka rade demo snimke za pesme koje su se kasnije pojavitve na njihovom debi albumu. U čitavu aktivnost bio je umešan i Ivan Fece Firči, bubenjar iz Novog Sada koji je u to vreme bio u grupi EKV. Loša je tada potpisao preliminarni ugovor sa Jugotonom, taj papir je pokazao Pavi i nagovorio ga da se vrati u grupu. Sa producentom Hasaneffendićem, početkom 1985. godine krenuli su u snimanje albuma "Soldatski bal". Kao gosti pojavili su se dramaturg Jovan Ćirilović i slikar i publicista Dragoš Kalajić (pevali prateće vokale u pesmi "Bolje biti pijan nego stari"), interpretatorka narodne muzike Nada Obrić (duet u pesmi "Šta će nama šoferima kuća"), Aki Rahimovski, Jura Stublić, Peđa D Boy (u pesmi "Stambol, Pešta, Bečlja"). Firči je svirao bubenjeve i takođe pevao prateće vokale, a glasovno su učestvovali Marina Perazić i Hamdija Demirović. Posebna pažnja posvećena je omotu koji je urađen kao rekonstrukcija čuvenog albuma Beatlesa "Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band". Dizajnom omota bavio se Bojan Hadžihalilović u okviru studija Trio. Članovi Plavog orkestra odeveni su u kitnjaste uniforme, na ploči su petokraka, jugoslovenska zastava, četiri devojke u narodnim nošnjama, sedam sekretara SKOJ-

P

Pa i likovi četrdeset devet poznatih ličnosti iz jugoslovenske istorije i javnog života među kojima su: Miroslav Krleža, Petar Petrović Njegoš, Ivo Lola Ribar, Željko Bebek, Goran Bregović, Bata Živojinović, Džimi Stanić, Slavko Štimac, Lepa Brena, Zuko Džumhur, Ivo Robić, Vuk Karadžić, Vladimir Nazor, Oliver Mandić, Mirza Delibašić i drugi. Neke ličnosti nisu dale odobrenje da se nađu na omotu, pa su umesto njihovih slika samo siluete. Pojava debi albuma u proleće 1985. godine izazvala je pravu tinejdžersku histeriju, nezapamćenu u dotadašnjoj pop muzici. Već u septembru Jugoton je objavio da je prodato 300 000 primeraka ploče. "Soldatski bal" je postao najtiražnija debi ploča u domaćoj diskografiji. Svoje tinejdžerske pesme pod uticajem folka, očigledno su dobro adresirali na tadašnje adolescente, a pažljivo su razradili i imidž: Loša nije skidao svoj kačket, slikali su se u patikama sa razvezanim pertlama što je kod publike podsvesno izazivalo potrebu za zaštitom. Zimi su nosili vojničke čizme i pletene vunene čarape "partizanke". U spotu za pesmu "Kad mi kažeš, paša", zagrebačkog režisera Gorana Gajića, učestvovalo su Sonja Savić, Suzana Mančić, Tanja Bošković i Mirjana Bobić. Neke od njih su se i ljubile sa Lošom pred kamerama. Plavi orkestar je održao čitavu seriju rasprodatih nastupa na jugoslovenskoj turneji pod nazivom "Bolje biti pijan nego star". Koncerti su im počinjali "Internacionalom", sa ekrana su emitovani dokumentarni snimci izgradnje zemlje, a emitovano je i završno kolo iz dela "Ero s onog svijeta". Na Tašmajdanu su 14. septembra imali rasprodat koncert na kome je gostovala Nada Obrić. Nekoliko dana kasnije svirali su na alternativnom festivalu Novi Rock u Ljubljani, gde im se desio prvi incident. Dok su gostovali na Radio Študentu, javili su se slušaoci koji su rekli kako neće dozvoliti Orkestru da u Sloveniji svojom muzikom urade isto što i u ostalim delovima Jugoslavije i da će ih kamenovati na koncertu. U napetoj atmosferi izašli su da sviraju pred oko 6000 posetilaca. Koncert je prošao bez incidenata, sem što je jedna grupa bacala neidentifikovane predmete u pravcu bine i što su mahali transparentom "Bolje biti živ nego mrtav". Konzervativnije strukture bile su provocirane pesmom "Bolje biti pijan nego star", tako da se u medijima vodila duža polemika za i protiv same grupe. Ubrzo, kao priznanje za uspeh, dobijaju plaketu XI kongresa SSO BIH. Učestvuju i na festivalima u inostranstvu, maja 1986. godine sviraju u Švedskoj, zatim nastupaju u Alžiru u gradu Anaba, na festivalu Mediteranskih zemalja. Za njihovo tržište licencno je objavljena kaseta sa debi albumom. Održali su tri koncerta: na stadionu, gradskom trgu i na večeri povodom zatvaranja festivala.

Drugi album "Smrt fašizmu" snimaju opet u Zagrebu. Producenci su Loša i Pava, a kao gosti učestvuju violinista Jovan Kolundžija, Alfi Kabiljo, Usnija Redžepova, italijanski pevač Paolo Marcolini Gazebo, Izolda i Eleonora Barudžija, klapa Šibenik, KUD Lindo iz Dubrovnika, zbor crkve Sveti Josip iz Zagre-

ba, a udaraljke je svirao Đidi Jankelić. Producenat je trebalo da bude Oliver Mandić, ali to nije realizovano, kao ni gostovanje Ive Pogorelića i Bajage koji su odbili poziv. Na novoj ploči Plavi orkestar promoviše takozvani nju partizans pravac (termin izmislio Goran Bregović) i koncepciju jugoslovenstva. Glavni inspirator takve ploče bio je Malcolm Muharem, koji se u to vreme družio sa ljubljanskim alternativnim krugovima, pa je novu fazu Orkestra nazvao "bosanskim umeđičkim eksperimentom". Grupa učestvuje na večeri rodoljubivih pesama Zagreb festa, koje je održano pod naslovom "Živi sretna u slobodi" gde su svirali pesmu "U Jevrema slika ta". Zbog nekih, prilično rogobatnih stihova u pesmama "Fa fa fašista nemoj biti ti

Loša

(jerbo ču te ja, draga ubiti)" i "Puteru puteru" na grupu se svalila čitava lavina napada od strane rock kritičara i kolega. Oštar tekst povodom te ploče napisao je i Emir Kusturica. Udaljivši se od stila debi ploče, doživeli su i kod publike drastičan pad popularnosti i tek su u pesmama "Sava tiho teče" i "Kad si sam druže moj" zadržali fokus na tinejdžere.

Situacije je bila pregleđnija kada su krenuli na teren. Polovinom marta 1987. godine nastupili su pred polupraznim beogradskim Sajmištem. Posle Beograda, odsvirali su sedam dobrotvornih koncerata za postradale od zemljotresa u Bosanskom Grahovu i Kninu, a standardno dobro prošli su na nastupima u Bosni. Još jednu potvrdu svoje narodnjačke orientacije, Plavi orkestar je dobio od mađarske svadbarske grupe 2+3, koja je na maternjem jeziku snimila obradu "Bolje biti pijan nego star" i uvrstila je u svoj prigodni repertoar.

Po završetku druge jugoslovenske turneje, Malcolm Muharem prestaje da radi sa grupom, a članovi grupe se povlače iz javnosti. Početkom 1988. godine odlaze na turneju po SSSR, u Moskvi sviraju osam koncerata, u Volgogradu isto toliko. Pojavljuju se u

televizijskom šou programu Ale Pugačove koji je režirao cenjeni filmski autor Nikita Mihalkov. Godine 1989. odlaze u Tursku na festival Češme 89. gde su svirali i kao predgrupa američkoj pevačici Čaki Kan. Zatim su učestvovali na festivalu u poljskom gradu Sopotu.

LP "Sunce na prozoru" objavljaju juna 1989. godine i njime pokušavaju da vrate smirenje emocije. Svoj put do publike probila je pesma "Kaja", napravili su i obradu pesme "Let The Sunshine In" iz hip rock opere "Kosa". U prepevu, pesma se zove "Daj nam sunca", a upotrebljen je tekst iz pozorišne postavke "Kose" Ateljea 212. Producenat ploče bio je Saša Lošić uz pomoć Krešimira Klemenčića, a gostujući muzičari bili su gitarista Marjan Brkić (ex Prljavo kazalište i Parni valjak) i klavijaturista Duško Mandić (ex Novi fosili). Tokom jeseni 1989. godine odradili su jugoslovensku turneu, ali je reakcija publike bila za nekoliko stepeni niža nego ranije.

U proleće 1991. objavljaju poslednji album "Simpatija" i to za sarajevski Diskoton. Loša je opet bio autor svih pesama, sem što je "Rješih da se ženim" komponovao sa Marjanom Brkićem. Produciju su uradili zajedno sa Brkićem koji je svirao i klavijature. Na ploči je još gostovao Sedak Benčić koji je svirao klarinet. Na albumu se našla obrada starog hita grupe The Mamas and Papas "California Dreamin" koja u naslovu nosi citat partizanske "Ljubi se istok i zapad, ljubi se sjever i jug". U pesmi "Ritam kiše" korišćen je muzički citat stare "Rhythm Of The Rain" iz šezdesetih godina, dok se "Sačuvaj zadnji ples za mene", samo u naslovu referiše na taj stari hit. Omot je opet radio tim Trio, a umesto slike grupe, na naslovnoj strani našla se reprodukcija slike "Ljubavni san" Viljema Martensa. Avgusta 1991. godine, u vreme kada su sukobi u Jugoslaviji već počeli, Plavi orkestar kreće na turneu u okviru koje su planirali da odsviraju sto dvadeset koncerata. Od toga su ostvarili samo nastupe u Srbiji, Makedoniji i Bosni. Svirke u Hrvatskoj i Sloveniji otkazane su zbog rata. U to vreme često nastupaju na mirovnim koncertima u Sarajevu, Konjicu, Mostaru, Banja Luci, Trebinju.

Rat u Bosni razvejao ih je na razne strane. Loša se preselio u Ljubljalu, gde se bavi dizajnom i marketingom. Paralelno je nastavio da komponuje, tako da se na kompaktu obnovljene Crvene jabuke "U tvojim očima" (Croatia Records 1995.) nalaze i njene pesme. Sa Jabukom je nastupao na njihovim promotivnim koncertima po Hrvatskoj. Pored toga, napisao je songove za CD Radeta Šerbedžije "Zaboravi", muziku za pozorišnu predstavu "Elvis De Luxe" trupe Grapefruit, pesme za hrvatsku pevačicu Severinu, muziku za film "Outsider" reditelja Andreja Košaka i pesmu koja je predstavljala Sloveniju na izboru za Pesmu Evrovizije 97. u izvođenju glumice Tanje Ribić. Čera I ostao je u Sarajevu, 1996. godine je otvorio kafić "Čitluk han". Čera II živi u Parizu gde je sa grupom Ovedream (koju čine članovi bivših sarajevskih demo grupa) objavio CD

"Overdream" (Initial 1996.), a snimili su i CD "Fildžan viška" zagrebačke verzije Zabranjenog pušenja. Čera II je učestvovao na snimanju CD-a "Ruže u asfaltu" grupe Teška industrija, a radio je i kao koproducent i aranžer sa CD francuske pevačice Aleksandre Ros. Po izbijanju rata Pava je došao u Srbiju, nekoliko puta je nastupao sa beogradskim Zabranjenim pušenjem, a zatim je otišao u Kanadu gde radi kao studijski muzičar. Na Lošinu inicijativu Croatia Records je objavila dva kompilacijska CD-a "Everblue", na kojima se pored starih hitova nalaze i četiri ranije neobjavljena snimka: demo za "Suadu", "Zarazi me", "O la la" i "Mladene".

U jesen 1997. godine Lošić i braća Ćeramida su pristupili realizaciji povratničke ploče pod radnim naslovom "Rapsodija u plavom". Na ploči će se naći jedanaest Lošićevih pesama i jedna basiste Ćeramide.

Diskografija

- "Soldatski bal" (Jugoton 1985.)
- "Smrt fašizmu" (Jugoton 1986.)
- "Sunce na prozoru" (Jugoton 1989.)
- "Simpatija" (Jugoton 1991.)
- "Everblue 1" (Croatia Records 1996. kompilacija)
- "Everblue 2" (Croatia Records 1996. kompilacija)

POINT BLANK

(Beograd)

Blues gitarista i pevač Dragoljub Crnčević (rođen 1956. u Beogradu) obreo se 1977. godine u Parizu. Izdržavao se svirajući na ulici i u metrou. Po povratku u Beograd osniva grupu Dragoljubov taxi sa kojom je objavio LP "Dragoljubov taxi" (PGP RTB 1979.). Početkom osamdesetih opet luta po Evropi i svira blues po klubovima. U Miljanu upoznaje Amerikanca Timotija Aleksandra Dejvisa (Timothy Alexander Davis) i bubenjara, Australijanca češkog porekla Majkla Šulca (Michael Sulc) i svira sa njima. Početkom 1983. godine sva trojica dolaze u Beograd i sa gitaristom Draganom Markovićem (ex Blues Kvintet) osnivaju blues grupu Point Blank.

U početku nastupaju pretežno po klubovima, a prvi veći uspeh postižu kada leta 1983. godine rasprodaju baštu SKC-a. Na debi albumu "The Blues" 1984. godine predstavljaju se Crnkovićevim pesmama na engleskom i u tom periodu grupa stiče reputaciju koncertne atrakcije. Početkom 1984. godine Majkl prelazi u hard rock grupu Ognjeni vuk, ali ubrzo on i Timotij odlaze u Australiju. Novi članovi postaju basista Saša Labudović i bubenjar Miroslav Vilotijević (ex Blues Kvintet). Na drugom albumu "Dr Project - Point Blank", gostuje trubač Stjepko Gut, a grupa nudi teme koje su žanrovske šire. To im omogućuje veliku koncertnu aktivnost, tako da tokom 1985. godine drže oko sto pedeset nastupa širom Jugoslavije. Te godine uz Luizijana Reda (Louisiana Red) učestvuju na Drugom međunarodnom blues festivalu u poljskom gradu Olščinu, sviraju u varšavskim klubovima, a pred 25 000 posetilaca nastupaju na rock festivalu u blizini Poznanja.

Po povratku iz Poljske Dragoljub Marković napušta grupu i osniva Di Luna Blues Band, a menja ga Aleksandar Kozakijević. Godine 1986. grupa prestaje sa radom, Crnčević jedno vreme nastupa sam, a zatim odlazi u Italiju. Po povratku 1987. godine koristeći nadimak Baki, objavljuje solo LP "Into The Heart" na kome snima obrade standarda kao što su "Everybody's Talking" i "Cocaine" Fred Neila (Fred Neil), ali i svoje kompozicije pod uticajem country zvuka i Džeja Džeja Kejla (J. J. Cale). Godine 1991. sa studijskim muzičarima snima LP "Južnjačka uteha", ali taj materijal ne izvodi uživo.

U proleće 1993. godine sa Draganom Markovićem na kratko pokreće cover grupu Blue Taxi. Od 1994. godine predvodi novu postavu Point Blanka u kojoj su Darko Grujić (klavijature), Darko Petrović (bas) i Branko Baloš (bubenjevi) mada je i ta postava podložna čestim promenama. Za kompilacijsku ploču "Belgrade The Blues Today" (PGP RTS 1994.) snimili su temu "Baby Blues". Povratnički CD "Sunny Sky", donosi nove Dragoljubove pesme na tragu zvuka američke zapadne obale sedamdesetih godina.

Diskografija

- "The Blues" (PGP RTB 1984.)
- "Dr Project - Point Blank" (PGP RTB 1985.)
- "Južnjačka uteha" (PGP RTB 1991.)
- "Sunny Sky" (Idea 1997.)

Dragoljub Crnčević solo

- "Into The Heart" (PGP RTB 1987.)

POLSKA MALCA

(Krško)

Grupa je nastala 1982. godine i veći deo karijere su proveli negujući status alternativnog sastava. U početku su delovali kao trio, a najuporniji članovi su basista Đani Kovač, gitarista Bojan Rabzelj i bubenjar Uroš Srpić. Tokom karijere su vršili česte personalne promene i stilске zaokrete, od hard core punka, eksperimentalne i instrumentalne muzike, do standardnog rock zvuka.

Prva diskografska pojavlivanja zabeležili su na kompilacijama "Čudeža ne bo" (1985.) i "Provincija vrača udarac" (1986.), a debi LP "Mojster s Snežinko" objavljaju 1990. godine. Sledće godine u Nemačkoj objavljaju LP "Polska malca", a dve godine kasnije pojavljuju se na slovenačkoj kompilaciji "No Border Jam". Paralelno sa Poljskom malcom, Uroš Srpić je svirao sa Markom Breceljem, Demolition group i sastavom Žoambo Žoet Workestra. Od 1993. godine stalni članovi grupe su gitaristi Tomaž Urh, Bojan Stopar i pevač Miloš Radosavljević (ex It's Not For Sale). U toj postavi 1995. godine snimaju kasetu "Children game" na kojoj se prepoznaju njihovi punk koreni obogaćeni melodiznim refrenima.

U isto vreme Miloš, Đani, bubenjar Ivč Rimc i gitarista Frenk Les formiraju sastav Spiritual Pyrotechnics i objavljaju CD "The material empire is dying" (Malca Records 1996.). Pored svojih kompozicija, na tom

disku su snimili obrade pesama "Plastika" grupe Idoli i "Krug" Ekatarine Velike.

Diskografija

- "Mojster s Snežinko" (Front Rock 1990.)
- "Polska malca" (1991.)
- "Children Game" (Malca Records 1995.)

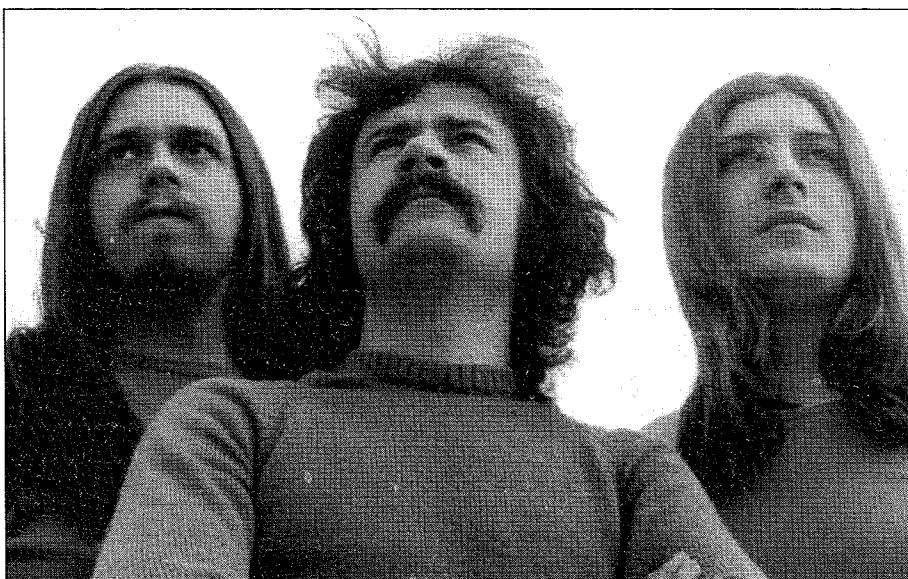
POP MAŠINA

(Beograd)

Grupu su u zimu 1972. godine osnovali Robert Nemeček (rođen 1949. u Beogradu) bas i vokal (ex Dogovor iz 1804, Džentlmeni, Intro), Zoran Božinović (rođen 1952.) gitara i vokal (ex Exelent, Rokeri, Džentlmeni, Intro), Raša Đelmaš, bubenjevi i Sava Bojić, gitara i vokal. Bojić je ubrzo napustio grupu, a u jesen 1972. godine Raša Đelmaš je prešao u YU grupu. Zamenio ga je Mihajlo Bata Popović (ex Intro, Siluete). Svojim hard rock zvukom, koji se u to vreme zvao i progresivna muzika, učinili su neke od pionirske korake na sceni. Po uzoru na sastav Grateful Dead, često su držali besplatne nastupe, pa su juna 1972. godine napravili dnevni koncert na Hajdučkoj česmi, na kome su još svirali S vremena na vreme, Porodična manufaktura crnog hleba i drugi. Sledeci put su kod Hajdučke česme svirali za Dan mlađosti, maja 1973. godine, a te večeri su nastupile i grupe Jutro (buduće Bijelo dugme), Grupa 220, Med, Vlada i Bajka i drugi.

Debi LP "Kiselina", pored neobične teme kojom se bavi i teškometalnog krljanja, donosi i nekoliko akustičnih kompozicija koje je osmislio Robert Nemeček. Bio je to jedan od prvih domaćih albuma, a sasvim aktuelno se bavio temama vezanim za acid rock i psihodelična putovanja. Na ploči prateće vokale pevaju Ljuba Ninković, Vojislav Đukić (S vremena na vreme), Drago Mlinarec i Trio DAG. Gost na klavijaturama bio je Slobodan Marković, a u tri pesme bas je svirao Miša Aleksić, tada u grupi SOS, a kasnije u Ribljoj čorbi. Sa ploče se izdvajaju pesme "Mir" i "Povratak zvezdama" u kojima se smenjuju akustični i električni delovi. Uzvratnu posebu Nemeček je učinio kada je 1975. godine svirao bas na debi albumu S vremena na vreme, sa kojima je inače često sarađivao u studiju i na koncertima. Svoj status grupe za posvećene, Pop mašina potvrđuje čestim koncertima. Domaće mesto postaje im Hala sportova gde sa Aleksandrom Tijanićem organizuju redovne koncerne na koje pozivaju grupe sličnog opredeljenja iz cele zemlje. Sve vreme neguju atraktivnu nastup, tako da Božinović pored dugih solo deonica nudi raznovrstan arsenal vrštanja, piro-tehniku sviranja gudalom, sa gitarom iza leđa, uz redovna bacanja na kolena, a Nemeček povremeno u žaru svirke lomi bas gitaru. Početkom 1975. godine u ljubljanskom studiju Akademik snimaju drugi LP "Na izvoru svetlosti", sa gostima Ljubom Ninkovićem i Slobom Markovićem. Produciju su radili Ivo Umek i Robert Nemeček. Na ploči je i blues "Negde daleko" snimljen na koncertu u Hali sportova 2. januara 1974. godine.

P

Pop mašina 1973. godine: Nemeček, Đelmaš i Božinović.

Ključna pesma "Rekvijem za prijatelja" (tekst Ljuba Ninković, osnovnu temu čini Bahov koral, a na snimku gostuje gudački orkestar), posvećena je Predragu Jovičiću, pevaču grupe San koji je poginuo od strujnog udara na koncertu u niškoj hali Čair. Na ploči se našao i novi snimak pesme "Zemlja svetlosti", koja je već bila objavljena na njihovom trećem singlu.

U Pop mašini je jedno kraće vreme klavijature svirao Oliver Mandić, ali je posle nekoliko nastupa odustao. Živi album "Put ka suncu" ujedno je prvi koncertni neke naše grupe, ali ih iz tehničkih razloga ne predstavlja u pravom svetu.

Krajem 1976. godine Robert odlazi u JNA, a u grupu stiže basista Dušan Petrović, bubnjar Dušan Đukić (ex Innamorata) i gitarista Vidoja Džindžer Božinović. Po izlasku iz vojske Robert odlazi u London где je radio u firmi Toma & Co. koja se bavila prodajom instrumenata, a bio je dopisnik listova "RTV revija" i "YU video". Nova postava krenula je sa jazz rock koncepcijom. Snimili su singl "Moja pesma", najavljujući album, a krajem 1977. godine su prestali sa radom.

Džindžer se priključio grupi Opus u kojoj se zadržao samo pola godine. Po povratku iz Engleske, Nemeček je počeo da radi kao urednik rock programa u Dadovu, a zatim je sa bendom pod imenom Rok mašina početkom 1981. nenadano nastupio na koncertu u Zagrebu, u okviru manifestacije Pozdrav iz Beograda. Pored Nemečeka, grupu su činila braća Božinović i bubnjar Vladan Dokić (ex Pop šou). Ubrzo su objavili album "Rok mašina" na kome prateće vokale pevaju Ljuba Ninković i Dragan Popović (ex DAG). Zanimljivo je da su po jedan tekst pisale Dragana Stanačev i Koviljka Milić, u to vreme glumice popularnog amaterskog Teatra Levo. Ploča donosi ponovo snimljene pesme "Vatra" i "Bilo mi je bolje" koje su već bile objavljene na singlu, a tu su "Zakon ulice", "Neću ti dati", "Želim" i druge. Kasnije im je pristupio bubnjar Boban Đorđević (Generacija 5), ali klima za grupu nije bila povoljna u vreme novog talasa i oni 1983. godine

prekidaju sa radom, dok su snimali novi LP. Deo tog snimljenog materijala pojavio se dve godine kasnije na mini LP-u "Izrod na granici". Na ploči je i koncertna verzija pesme "Bilo mi je bolje" snimljena na Beogradskom rock festivalu septembra 1982. godine u hali Pionir.

Bio je to njihov poslednji nastup i poslednja pesma koju su te večeri odsvirali. Zoran Božinović se posle toga povukao iz muzike, Džindžer se posvetio studijama na Arhitektonskom fakultetu i povremeno je svirao po blues klubovima ili sa jazz grupom Interaction, sve dok nije prešao u Riblju čorbu. Robert Nemeček je postao urednik filmskog i zabavnog programa TV Politika, a zatim je prešao na TV Pink gde radi kao urednik zabavnog programa. Nemeček se uz interesovanje za film, bavi izučavanjem okultne nauke i istorijom okultnih redova.

Diskografija

Singlovi

- "Put ka suncu" / "Sjaj u očima" (PGP RTB 1972.)
- "Promenićemo svet" / "Svemirska priča" (PGP RTB 1973.)
- "Zemlja svetlosti" / "Dugo lutanje kroz noć" (PGP RTB 1974.)
- "Sećanja" / "Rekvijem za prijatelja" (RTV LJ 1975.)
- "Moja pesma" / "Uspomena" (PGP RTB 1977.)
- "Vatra" / "Bilo mi je bolje" (PGP RTB 1980.) kao Rok mašina

Albumi

- "Kiselina" (PGP RTB 1973.)
- "Na izvoru svetlosti" (RTV LJ 1975.)
- "Put ka suncu" (RTV LJ 1976. koncertni)
- "Rok mašina" (Jugodisk 1981.)
- "Izrod na granici" (Jugodisk 1983. mini LP)

PORODIČNA MANUFAKTURA CRNOG HLEBA

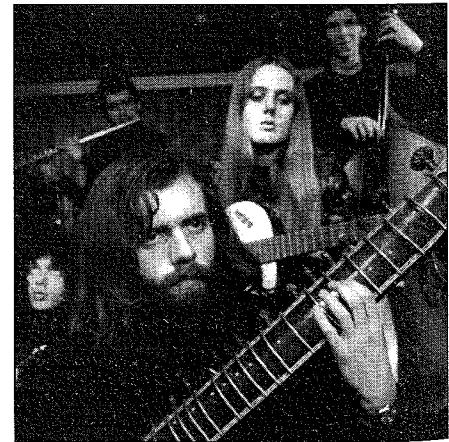
(Beograd)

Jednu od prvih domaćih akustičarskih grupa osnovali su 1968. godine Maja de Rado, vokal i gitara sa dvanaest žica, Jugoslav Vlahović (rođen 1949.), prim i akustična gitara i Slobodan Kuzmanović, akustična

gitara. Budući da su njih troje bliski rođaci, sastav su nazvali Porodična manufaktura crnog hleba. Početkom 1969. godine pridružio im se Petar Pavišić, kontrabas, a flautisti su se menjali, tako da su sa grupom radili Vlada Bogosavljević, Sreten Tasić i Branko Malkoč. Maja de Rado, u to vreme petnaestogodišnjakinja, predstavljala je pravo osvěženje na sceni svojim zrelim tekstovima i maštovitom muzikom.

Grupa je u podrumu Ateljea 212 priredivala hepeninge, tako da su u sezoni 1972. i 1973. godine izvodili alternativnu predstavu "Porodična manufaktura crnog hleba - balade Maje de Rado", tokom koje su redovno koncentrirali. Grupa je često nastupala na Pop rock koncertima u beogradskoj Hali sportova, a uz druge domaće sastave svirali su na Hajdučkoj česmi juna 1972. godine. Uz izdavanje debi ploče "Stvaranje" 1974. godine u Ateljeu 212 su postavili istoimenu predstavu. Sa njima je nastupao slikar Dobrivoje Petrović koji je imao resital na sitaru, a projektovali su slajdove i filmove. Na debi albumu autor pesama bila je Maja de Rado, a Jugoslav je radio aranžmane i produkciju.

U vreme kada su počeli da snimaju drugi LP, muški deo grupe odlazi u vojsku i 1975. godine prestaju sa radom. Maja se posvetila klasičnoj muzici i meditativnoj poeziji i prozi koju nije predstavila široj publici. Vlahović je od 1969. do 1974. godine igrao u muziklu "Kosa" Ateljea 212, radio je kao slobodni umetnik, a od 1978. godine je u listu NIN gde postaje urednik ilustracija. Autor je velikog broja omota ploča (za grupe Tako, Riblja čorba, Pop mašina, S vremenima na vreme, Bulevar i druge), kao ilustrator i karikaturista osvojio je brojna priznanja kod nas i u svetu: "Pjer", nagrada UNESCO-a,

godišnja nagrada ULUPUDS-a i druge. Autor je knjiga karikatura "Rasvetljen slučaj" (1986.) i "Jugoslav" (1991.).

Diskografija

Singlovi

- "Mudra Mande" / "Pitaš me" (PGP RTB 1973.)
- "Nešto" / "Čovjek i pas" (PGP RTB 1973.)
- "Imam li što od tog" / "Nisam smio" (PGP RTB 1974.)

Album

- "Stvaranje" (PGP RTB 1974.)

POSLEDNJA IGRA LEPTIRA

(Beograd)

Grupa je osnovana 1979. godine. U početku su nastupali kao akustičarski country sastav. Zahvaljujući scenskoj komunikativnosti pevača Nenada Radulovića (rođen 1959.) bili su česti gosti u jazz klubu Doma omladine, Dadovu, KST-u i SKC-u. Pored Radulovića ključni članovi grupe tokom godina bili su klavijaturista Dragomir Stanojević, gitarista Draško Janković, basista Sašo Bogojevski, bubnjar Dragan Todorović, pevačice Zorica Đermanov i Lidija Asanović.

ca Jelica Sretenović, a izdvajaju se pesme "Ruska čokolada" i "Tibet".

Krajem 1989. godine, po raspodu grupe, Nenad Radulović objavljuje solo ploču "Niko nema što piton imade" koja je predstavljala parodiju na novokomponovanu narodnu muziku. Paralelno je pripremao još jednu ploču, ali uspeo je samo da snimi pesmu "Modra bajka", jer mu se zdravstveno stanje naglo pogoršalo. Umro je od tumora, 12. februara 1990. godine.

Na kompilacijskom disku "Modra bajka", koji je izašao januara 1997. godine prvi put je uz stare hitove objavljena i ova njegova poslednja pesma. Na kompaktu su se našli i

Iste godine debitovali su albumom "Brez naslov" koji je nosio njihovo viđenje jazz rocka u produkciji Deče Žgura. Dve godine kasnije, objavljaju drugi LP "Danes, včeraj in...", a novi članovi su saksofonista Lado Jakša (ex Sončna pot) i bubnjar Toni Dimnik. Materijal za ploču komponuju Gruden i Pompe a na snimanju gostuje perkusionista iz Novog Sada Uroš Šećerov. Treći LP "Hazard" snima samo klavijatista Andrej Pompe sa sasvim novom ekipom koja je radila u okviru grupe Izvir, a čine je pevač i perkusionista Marko Bitenc, basista Marjan Lebar, gitarista Slavko Lebar, bubnjar Andrej Petković, a saksofonista Jernej Podboj gostuje na ploči. Ponovo su ponudili standardan jazz rock zvuk, a LP su producirali Čarli Novak i Braco Doblekar.

U to vreme, Hazard su često pratili pevačicu Necu Falk na koncertima i snimanjima. Ploču "Kama sutra" objavljaju 1982. godine i posle toga prestaju sa radom.

Diskografija:

- "Brez naslov" (PGP RTB 1977.)
- "Danes, včeraj in..." (PGP RTB 1979.)
- "Hazard" (PGP RTB 1980.)
- "Kama sutra" (PGP RTB 1982.)

P

PRELEVIĆ DUŠAN

(Beograd)

Pevač, kompozitor i pisac Dušan Prelević Prele rođen je u Beogradu 11. novembra 1948. godine. Uz muziku se zanimalo za sport, igrao je fudbal u "Bulburdercu" i "Crvenoj zvezdi" i bio golman u hokej timu "Partizana". Muzikom je profesionalno počeo da se bavi 1965. godine pevajući soul i rhythm i blues standarde. Bio je član grupe Orkani, Juniori, Siluete Tomija Sovilja i Vizije. Godine 1968. postaje član Korni grupe, ali sa njima ostaje nekoliko meseci, jer mu Kornelije Kovač daje otakaz zbog neodgovornosti prema profesionalnim obavezama. S njima je snimio pesmu "Čovek i pas". Na Beogradskom proleću 1970. godine izvodi pesmu "Da l' postoji ona koju sanjam". Iste godine na Omladinskom festivalu u Subotici, za pesmu "Kažu" dobija nagradu, ali na binu izlazi pisan i pravi prvi u nizu svojih scenskih skandala. Budući da su ga zbog toga odmah zabranili na programima RTB odlazi na godinu dana da peva u američkim klubovima u austrijskom zimskom centru Garmišpartenkirhenu.

Početkom sedamdesetih glumi u rock mjuziklu "Kosa" Ateljea 212. Godine 1974. postaje pevač kratkovečne grupe Oliver u kojoj je bio i tadašnje čudo od deteta, Oliver Mandić. Iste godine, pod imenom Prele i prijatelji, sa članovima Korni grupe snima singl "Vrati mi snove za dvoje". Sa gupom Opus snima LP "Opus 1" (Diskos 1975.) za koji je napisao i tekstove. Sa pesmom Olivera Mandića "Bela soba" za koju je napisao tekst, učestvuje na Opatijskom festivalu 1980. godine. Početkom osamdesetih peva u klubovima po Holandiji.

Prvi dani Poslednje igre leptira: Neša Radulović, vođa i pokretačka snaga (prvi zdesna).

Pobedom na Paliluskoj olimpijadi kulture 1981. godine, obezbeđuju sebi veću mediju podršku i sledeće godine objavljaju debi LP "Napokon ploča" na kome su imali prihvate pesme "Vrati se" i "Nataša". Mešavini različitih muzičkih formi, te pričama i imitacijama između pesama, postižu veliku popularnost, pa te 1982. godine drže petnaest rasprodatih koncerata u beogradskom Domu sindikata. Godine 1983. izlazi im drugi LP "Ponovo ploča & druge priče", a na njemu su i pesme "Sličuge", "Hvala ti za muziku". U proleće 1984. godine članovi grupe kolektivno odlaze u Pirot na odsluženje vojnog roka i po povratku objavljaju LP "Srce od meda" sa novom pevačicom Zagrepčankom Lidjom Asanović i producentom Rajkom Dujmićem. Hit "Dečko 'ajde oladi" obezbeđuje im još veći uspeh i dobijaju Oskar popularnosti kao pop grupa godine. Posle te ploče, grupu napušta Lidija Asanović i prelazi u zagrebačka Srebrna krila. Četvrti LP "Grudi moje balkanske" objavljen 1986. godine na kome gostuje Nataša Gaćeva, donosi im nove hitove "Umiru jeleni" i "Taksi", a tu je i improvizacija "Trodupli čovek" na muzičku temu iz filma "Treći čovek". Ploču su producirali Rajko Dujmić (ujedno i aranžer većine pesama) i Duško Mandić. Na petoj ploči koja je naziv dobila po pesmi Bore Đorđevića "Zajedno smo piškili u pesku", u produkciji Kornelija Kovača, gostuje glumi-

živi snimci na kojima je zabeležena kabaretska forma Poslednje igre leptira. Povodom objavljinjanja diska, aprila 1997. godine u Sava centru je održan koncert na kome su beogradski muzičari izvodili pesme Poslednje igre leptira. Nenad Radulović je bio glavni kompozitor u grupi, a sa njima je saradivao Dragomir Bulić, novinar Radio Beograda. Nenad Radulović je bio jedan od prvih autora Indexovog radio pozorišta.

Diskografija

- "Napokon ploča" (RTV LJ 1982.)
- "Ponovo ploča & druge priče" (RTV LJ 1983.)
- "Opet ploča - Srce od meda" (PGP RTB 1985.)
- "Grudi moje balkanske" (PGP RTB 1986.)
- "Zajedno smo piškili u pesku" (PGP RTB 1987.)
- "Modra bajka - Best of" (ITMM 1997.)

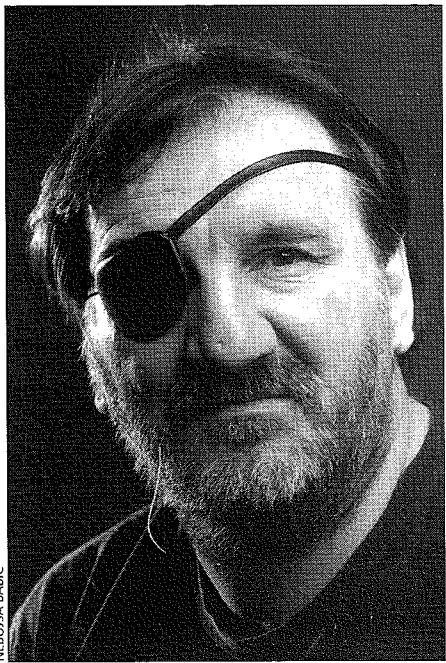
Nenad Radulović solo

"Niko nema što piton imade" (Čao sound 1989.)

PREDMESTJE

(Ljubljana)

Grupa je nastala 1977. godine, a osnovali su je gitarista i pevač Peter Gruden, klavijaturovista Andrej Pompe, saksofonista Aleksander Malahovsky, bubnjar Janez Hvale i basista Gabriel Lah.

NEBOJŠA BABIĆ

Za prvi LP "Na oštrotici brijaca" 1982. godine pored njega pesme pišu Kire Mitrev i Bora Đorđević. Od obrada je snimio "Jutro će promeniti sve", iz repertoara Indexa i "Majko, na šta liči tvoj sin" (tekst Prele, muzika A. Toussaint). U pesmi "Na oštrotici brijaca", tekst je govorio glumac Slobodan Aligrudić. Na snimanju ploče su učestvovali Laza Ristovski (klavijature), Enes Mekić (gitara), Nenad Stefanović (bas), Vladimir Furduj (bubnjevi), Stjepko Gut i Georgij Dimitrovski (trube), Ivan Švager (saksofon) i Kire Mitrov (trombon). CD "U redu, pobedio sam" donosi 1991. godine pesme sa debi albuma i Preletovih obrada jazz standarda koje su snimili trubač Duško Gojković, pijanista Miša Krstić, kontrabasista Miša Blam i bubnjar Lala Kovacev. LP "Ja, Prele" snima 1996. godine sa velikom ekipom muzičara: gitaristi Radomir Mihajlović Točak, Dušan Bezuha i Dragan Jovanović, orguljaš Saša Lokner, sintisajzer Đorđe Petrović, kontrabas Nebojša Ignjatović, bubnjevi Čeda Macura, vokali Vlada i Bajka, Nikola Hadži Nikolić i drugi. Na ploči se našla verzija starog hita Borka Kacla "Čovek i pas" i repertoara Korni grupe, "O, mladost". Arsena Dedića, "Kada budem na nebu" ("Tears in Heaven" Eric Clapton), "Treba imat dušu" Atomskog skloništa, "In My Life" Beatlesa i druge. Solističke koncerete je održao septembra 1991. u Filmskom gradu i marta 1992. godine u Domu sindikata, kada se kao gost pojavio Davorin Popović, pevač Indexa.

Prele je objavio knjige priča "Kako je umro Baš Čelik" (1987.), "Voz za jednu bitangu" (1991.), koautor je zbirke "Beogradске priče" (1991.) sa Milanom Oklopčićem i Bogdanom Tirkanićem, napisao je scenario za film "Poslednji krug u Monci", a 1995. godine je predio monografiju "Njim samim" u kojoj su priče, pesme, dnevnići i beleške glumca Zorana Radmilovića. Prele je glumio u TV seriji "Kako" Branka Baletića i filmu "Paket aranžman". Za CD sa muzikom iz filma "Kraljica Margo" (Komuna 1994.) Gorana Bregovića, Prele je otpevao temu "La Nuit" izmisliši za

tu priliku reči koje podsećaju na jezik Roma. Na ploči "Ja nisam ja..." (PGP RTS 1994.) Vlade i Bajke, Prele gostuje u pesmi "Beograd". Bio je politički aktivan (član DEPOS-a i DSS-a). Hapšen je na demonstracijama 9. marta 1991. godine. Polovinom osamdesetih je počeo da piše komentare u novinama "Duga", "NIN", "RTV Revija", "Književne novine". Član je udruženja književnika i udruženja jazz muzičara. Bio je na ratištu u SAO Krajina.

Diskografija

Singlovi

- "Kažu" / "Da l' postoji ona koju sanjam" (PGP RTB 1970.)
- "Hej, hej, okreni se" / "Jesenja pesma" (PGP RTB 1973.)
- "Nisam više tvoj" / "U noćima bez sna" (PGP RTB 1973.)
- "Tajna" / "Prošlo je sve" sa grupom Oliver (PGP RTB 1974)
- "Vrati mi snove za dvoje" / "Ne traži ljubav" (PGP RTB 1974.)
- "Mojih pet minuta" / "Povedi me" (PGP RTB 1978.)
- "Hoću da pamtiš" / "Hoću da pamtiš - instrumental" (PGP RTB 1980.)

Albumi

- "Na oštrotici brijaca" (PGP RTB 1982.)
- "U redu, pobedio sam" (PGP RTB 1991.)
- "Ja, Prele" (PGP RTS 1996.)

PRJAVA KAZALIŠTE

(Zagreb)

Pod snažnim uticajem punka, grupa nastaje 1977. godine u zagrebačkom predgrađu Dubrava. Inspiraciju za ime potiče iz epizode stripa "Alan Ford", kada članovi družine T.N.T. dolaze u pozorište nazvano PrJAVA kazalište. Prvu postavu grupe činili su Jasenko Hora (gitara, rođen 1960.), Zoran Cvetković (gitara), Davorin Bogović (vokal), Niko Hrastek (bas) i Tihomir Fileš (bubnjevi). U početku su planirali da za pevača uzmu Davora Gobca koji je u to vreme bio u grupu Klinska pomora. Kazalište u startu nije imalo jasnou predstavu o muzici koju bi svirali, a pesma "Moj otac je bio u ratu" bila je prva koju su komponovali. Prvi ozbiljniji nastup imali su na Poletovom koncertu 1978. godine i već tad su provocirali publiku, trudeći se da detaljno razrade punk imidž. Prvim singlovima "Televizori" i "Moj tata je bio u ratu" skrenuli su pažnju medija na sebe, a 1979. godine su svirali na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA, kada su promovisali debi album. Tokom snimanja te ploče grupu je napustio Zoran Cvetković, a zamjenio ga je gitarista Marijan Brkić. Komisija za šund nije oslobođila ploču poreza, verovatno zbog teksta pesme "Some boys" koja tretira homoseksualnost, ali to publici nimalo nije smetalo. Hourine pesme su se bavile traumama odrastanja, zabeleživši precizno senzibilitet tadašnjih mladih generacija. Njegovi iskazi najdirektniji su u pesmama "Sretno dijete", "Ja sam mladić u najboljim godinama", "Subotom uveče". Iako nevešto odsvirana, ploča je zbog originalnih pesama u to vreme proglašena jednim od najboljih debi ostvarenja u domaćoj muzici. Svoju posvetu Rolling Stonesima dali su na omotu koji je realizovao Piko Stančić, odlučivši se za crtež na ko-

me je iseckan jezik Mika Džegera (Mick Jagger) proboden zihernadlom. Drugi LP "Crno bijeli svijet", snimaju 1980. godine u Miljanu, u produkciji Pika Stančića, a on je napisao i deo aranžmana. Iskazujući se kao bolji svirači, odustaju od punka i nude pop ploču prelivenu tada popularnim ska zvukom, dok se gitare oslanjaju na tradiciju Shadowsa i Crvenih koralja. Hora opet postiže pun pogodak hitovima "Mi plešemo" (u originalu je trebalo da se zove "Mi pijemo"), "Crno bijeli svijet", "Neki moji prijatelji", "Nove cipele" i obradom "Sedamnaest ti je godina tek" iz repertoara Ive Robića. Praveći urbanu ploču, oni Zagrebu dodeljuju ulogu glavnog junaka svojih pesama.

U to vreme Hora već pokazuje interesovanja za hrvatsku narodnu muziku, pa im se na promotivnom koncertu u Maloj dvorani Doma sportova, u jesen 1980. godine u pesmi "Mi plešemo" priključuje tamburaški orkestar. Januara 1981. godine u beogradskom Domu omladine u okviru manifestacije Pozdrav iz Zagreba, PrJAVA kazalište trijumfuje pred publikom, mada je malo nedostajalo da im predgrupa Haustor ukrade šou. Pod pritiskom sve intenzivnijih angažmana, Davorin Bogović se povlači, tako da na trećoj ploči, "Heroj ulice", ulogu pevača preuzima Hora. LP su snimali u Švedskoj, u produkciji Tini Varge a udaraljke su svirali Šune Ferger (Sjunne Ferger) i Miroslav Budanko, dok je saksofonista bio Jan Gustafson (Janne Gustafsson). Novim pesmama Kazalište se opredelilo za bazičnu varijantu rocka, posebno u temama "Djevojke bi", "Sve gradske bitange" i "Lupam glavom u radio". Posvetu Brusu Springstinu (Bruce Springsteen), što

Jasenko Hora, alfa i omega Kazališta.

je navedeno i na omotu ploče, Hora je dao u pesmama "Heroj ulice" i "Široke ulice", a Filu Kolinsu (Phil Collins) u baladi "Noćas sam izašao na kišu".

Po objavljuvanju ploče u vojsku odlaze Fileš i Hrastek, tako da su nastupali uz pomoć bubnjara Dražena Šolca i Zorana Cvetkovića koji je svirao bas. Dve godine kasnije, u grupu se vraća Davorin Bogović i sa njim snimaju album "Korak od sna". U saradnji sa Rajkom Dujmićem prave mirniju ploču sa koje se izdvaja pesma "Sve je lako kad si

Prljavo kazalište početkom osamdesetih: Davorin Bogović u sredini a oko njega ostatak kazališta.

mlad", a tu je i obrada pesme "Milioner" iz repertoara Zvonka Špišića. Prateće vokale pevao je tada malo poznati Mladen Bodalec, jedno vreme član grupe Patrola. Posle pauze izazvane Brkićevim odlaskom u vojsku, početkom 1986. godine objavljaju "Zlatne godine". Umesto Bogovića pevač je Mladen Bodalec. Na njoj se Houra priklanja pisanju standardnih pop rock pesama srednje struje, što postaje karakteristika grupe tokom daljeg rada. Ploču je producirao Stančić, a poznatije postaju pesme "Ne zovi mama doktora", "Sladoled" i "Ma kog me boga za tebe pitaju". Istu formulu ponavljaju na albumu "Zaustavite Zemlju" 1988. godine. Na njemu je pesma "Mojoj majci" koju je Houra napisao povodom smrti majke. Zbog stiha "Zadnja ruža Hrvatska", pesma postiže ogromnu popularnost u Hrvatskoj, ali ih mediji u jednom delu zemlje kritikuju zbog nacionalizma. Po objavljinjanju ploče grupu napušta Marijan Brkić i prelazi u Parni valjak. Sa novim gitaristom Damijom Lipošekom sviraju 17. oktobra 1989. godine na zagrebačkom Trgu republike gde se po nekim procenama okupilo 200 000 ljudi. Sledеće godine objavljaju dupli živi LP "Sve je lako kad si mlađ", snimljen na koncertima u zagrebačkom Domu sportova, novembra 1988. godine i na nastupu ZG Rock Forces. Na četvrtoj strani našli su se studijski snimci sa debi singla i prva dva albuma. Za omot je upotrebljeno idejno rešenje sa prvog aluma. Nadeći standardan izbor materijala, snimaju LP "Devedeseta", u produkciji Mate Došena, a prateće vokale pevaju Davorin Bogović i Vesna Došen. Novi član grupe postaje klavijaturista Mladen Roško.

Početkom devedesetih Kazalište često svira u inostranstvu, po hrvatskim klubovima. Tokom rata grupa pauzira, a 1993. godine sa novim klavijaturistom Fedorom Boićem (ex

ITD bend) objavljaju CD "Lipi petama" sa pesmama "Reci sve za Hrvatsku", "Pet dana ratujem, subotom se zaljubljujem" i sličnim. U pesmi "Uzalud vam trud svirači" gostuje tamburaški orkestar iz Vinkovaca. Tada objavljaju i kompilacijski CD "Najveći hitovi". Godine 1994. dobijaju nagrade Porin za CD "Lipi petama", za najbolje komponovanu pesmu pod uticajem folklora i za video "Koncert u HNK". Objavljaju i živu ploču, snimljenu na Božićnom koncertu na Dolcu i ploču "Dodi sada, Gospode". Krajem 1996. godine izlazi im CD "S vremena na vrijeme" u lukuznom omotu, ali sa predvidivim pesmama "Sretan Božić", "Dodi sada, Gospode", "Laku noć tebi, Zagrebe" i drugim. Materijal za ploču miksovan je i premasterizovan u Londonu uz pomoć Zok group koju predvođi Zoran Cvetković, a kao gost svira je Mel Gejnor (Mell Gaynor) bivši bubnjar sastava Simple Minds.

Krajem 1997. godine Kazalište je objavilo živi CD snimljen na nastupu u Lisinskom. Jasenko Houra je osnovao izdavačku kuću CBS (Crno bijeli svijet). O grupi su objavljene knjige "Lipi petama" (1993.) i "Prljavo kazalište" (1996.) koja za temu ima njihove nastupe u Kanadi, Americi i Australiji. Objavili su video kasete "Voljenom gradu" (1989.), "Koncert u HNK" (1993.) i "Božićni koncert" (1995.).

E-mail adresa Prljavog kazališta je: Prljavo_kazaliste@public.srce.hr a dodatne informacije se mogu naći na: www.srce.hr/Prljavo_Kazaliste

Diskografija

Singlovi

- "Televizori" / "Majka" / "Moje djetinjstvo" (Suzy 1978)
- "Moj je otac bio u ratu" / "Noć" (Suzy 1978)
- "Moderna djevojka" / "Crno bijeli svijet" (Suzy 1980)
- "...Mojoj majci" / "Topoteka House mix" / "Marina" (Suzy 1989.)

Albumi

- "Prljavo kazalište" (Suzy 1979.)
- "Crno bijeli svijet" (Suzy 1980.)
- "Heroj ulice" (Suzy 1981.)
- "Korak od sna" (Suzy 1983.)
- "Zlatne godine" (Jugoton 1985.)
- "Zaustavite Zemlju" (Suzy 1988.)
- "Sve je lako kad si mlađ" (Suzy 1989. dupli koncertni)
- "Devedeseta" (Suzy 1990.)
- "Lipi petama" (CBS 1993.)
- "Zabranjeni koncert" (CBS 1994. koncertna kaseta)
- "Najveći hitovi" (Suzy 1994. kompilacija)
- "Božićni koncert" (CBS 1995. koncertni)
- "Dodi sada Gospode" (CBS 1996. promo singl i CD)
- "S vremena na vrijeme" (Croatia Records 1996.)

PRO ARTE

(Sarajevo)

Pevač sastava Pro Arte Vladimir Savčić Čobi, rođen je 1948. godine u Nišu gde je njegov otac, oficir, bio u službi. Ubrzo su se preselili u Sarajevo u kome Savčić čini prve muzičke korake 1966. godine kao bubenja u sastavu Vokinski. Tada uzima nadimak Čobi po popularnoj američkoj zvezdi Čabi Čekoru. Godine 1969. ogleda se kao pevač, a na nekom takmičenju, član žirija Esad Arnautalić dao mu je čistu nulu. I pored neprolazne ocene dobija ponudu da peva u splitskim Starim batalima. Sa njima je proveo nekoliko nedelja, sve dok ga Đorđe Novković (rođen 1943.) nije pozvao da zapeva u Pro artama. Na mestu pevača ove grupe već su se, bez nekog uspeha, oprobali Hamdija Ćustović, Aljo Hafizović, Zoran Vidović i Miroslav Banovšek.

Pro arte su nastale jeseni 1967. godine. Uz klavijaturistu Đorđa Novkovića, grupu su činili gitarista Slobodan M. Kovačević, basista Slobodan Misaljević (ex Indexi) i bubenjača Saša Žulj. Uz kompozicije sastava Bee Gees i Procol Harum, od prvih dana su

Vladimir Savčić Čobi pevač i zabavljač grupe Pro Arte.

izvodili autorski materijal Novkovića i Kovačevića. Već prvim singlom, na kome se našla pesma "Takav je život", postigli su jugoslovensku popularnost. Karijeru su u početku gradili na festivalima, a serijom lakin i pevljivih Novkovićevih hitova, postali su sigurni kandidati za pobednike. Po objavljinjanju

Pro Arte 1973 godine.

prve ploče Pro arte su se preselile u Zagreb i odatle krenule u napad na gramofone. Definitivno su se proslavili hitom "Lola". Popularnost realizuju i u inostranstvu, pa 1971. godine sviraju seriju koncerata našim iseljenicima u Americi. U to vreme iz grupe se povlači Slobodan Kovačević koji osniva sastav More. Na sarajevskom Šlageru sezone 1972. godine pobedili su Novkovićevom pesmom "Nemoj draga plakati", u zagrebačkom listu "Studio" proglašeni su najpopularnijom grupom te godine. Do ujedinjenja grupe Index i Pro arte došlo je 1973. godine, ali je ta veštačka tvorevina zamrla posle nekoliko meseci i zajedničke turneje. Album "Rekla si da zimu ne voliš" objavljuju 1974. godine. Autori pesama su Đorđe Novković i Rajmond Ruić (ex Roboti). Na snimanju su učestvovali orguljaš Tihomir Pop Asanović (ex Time) i trubač Pero Ugrin (ex Septembar). Godine 1975. odlaze na turneju po SSSR koja je obuhvatala sto dvanaest koncerata, a sa njima nastupaju Tihomir Pop Asanović, saksofonist Braco Doblekar (ex Septembar) i gitarista Vedran Božić (ex Time). Često sviraju u Nemačkoj, Kanadi i Americi. Vremenom se iz grupe povukao i Đorđe Novković koji je zatim pravio zvezde od drugih pevača, ali je i dalje komponovao za Pro arte. Tokom godina, članovi su se često menjali tako da je kroz grupu prošlo preko sto muzičara.

Sastav je prestao da postoji 1980. godine, a Čobi je nastavio solo karijeru u Beogradu snimajući pesme Đorđa Novkovića, Arsena Dedića, Kemala Montena, Slobodana A. Kovačevića i drugih. Krajem osamdesetih, karijeru je sve više vezivao za nastupe u Americi. Tokom devedesetih povremeno nastupa, a 1996. godine je imao zapaženu ulogu u TV seriji "Složna braća" na RTS.

Izabrana diskografija

Singlovi

- "Takav je život" / "Liza" (Jugoton 1969.)
- "Dat ču sve" / "Ukrašu te Mare" (Jugoton 1970.)
- "Ti srca nemaš" / "Kako da ti kažem" (Jugoton 1970.)
- "Pruži mi ruku ljubavi" / "Kuće su ostale prazne" (Jugoton 1970.)
- "Lola" / "Plaćem" (Jugoton 1970.)
- "Život mi je prazan" / "Kako da ti srce poklonim" (Jugoton 1970.)
- "Elena" / "Sam na svijetu" (Jugoton 1971.)
- "Tike-tike tačke" / "Niko, niko" (Jugoton 1971.)
- "Tko te ljubi dok sam ja na strazi" / "Toplo ljetno" (Jugoton 1972.)
- "Dolina našeg djetinjstva" / "Ne plači, Mari" (Jugoton 1972.)
- "Nemoj draga plakati" / "Strankinja" (Jugoton 1972.)
- "Da l' bi ti" / "Sa mnom pleše djevojka" (Jugoton 1972.)
- "Kad u vojsku pođem" / "Sin plavog pingvina" (Jugoton 1972.)
- "Pusti neka suze teku" / "Život je hrpa meda i žita" (Jugoton 1972.)
- "Čokolino" / "Karolina" (Jugoton 1972.)
- "Marina" / "Cin čin" (Jugoton 1973.)
- "Crvene jabuke" / "Moj pradjeđ je pucao iz topa" (Jugoton 1973.)
- "Suzana" / "Tužna su zelena polja" (Jugoton 1973.)
- "Da li znaš kako tvoja majka plače" / "Nikad, nikad" (Suzy 1974.)
- "Krokodilska ljubav" / "Život je tombola" (Suzy 1975.)
- "Tužno plaćem, kuću ostavljam" / "Samo jednom" (Suzy 1975.)
- "Jedna mala plava" / "Stavi ruke oko struka mog" (Suzy 1975.)
- "Vratila se barba iz Amerike" / "Rekla si da zimu ne voliš" (Suzy 1975.)
- "Šjor Bepo kapitan" / "Gđje je pjesma koju znaš" (Suzy 1976.)
- "Djevojčica sa tužnim očima" / "Ne mogu nikog voljeti poslije tebe" (Suzy 1976.)
- "Dodi mala da ti nešto kažem" / "Ti si moje čudo" (Jugoton 1976.)
- "Nema ništa među nama" / "Ne plači, amigo" (Jugoton 1977.)
- "Jasmina" / "Snivaj" (Jugoton 1977.)

"Janje moje crnog oka" / "Bicikl ponij" (Jugoton 1978.)
 "Haga waga" / "Reci tati rođena" (Jugoton 1978.)
 "Sada ljubim iz inata" / "Ludo je aš' još te volim" (Jugoton 1980.)

Albumi

- "Pruži mi ruku ljubavi" (Jugoton 1970.)
- "Toplo ljetno" (Jugoton 1972.)
- "Pro arte" (Jugoton 1973.)
- "Rekla si da zimu ne voliš" (Suzy 1974.)
- "Takav je život" (Jugoton 1974.)
- "Tužna su zelena polja" (Jugoton 1975.)
- "Kiseli bomboni" (Suzy 1975.)
- "Zlatne pjesme" (Suzy 1976.)
- "10" (Jugoton 1977.)
- "Pola pola" (RTV LI 1986.)
- "Samo hitovi" (Komuna 1996. CD kompilacija)

Vladimir Savčić solo

Albumi

- "Ti si moje malo mače" (Jugoton 1979.)
- "Čobi" (Jugoton 1981.)
- "Mali i veliki" (Diskoton 1982.)
- "Pijan od ljubavi" (Suzy 1990.)

PROPAGANDA

(Beograd)

Grupu je 1981. godine pokrenuo bubenjak Kokan Popović (Idoli), klavijaturista Dragan Mitić (ex Bulevar) i Nenad Morgenštajn, udaraljke. Popović i Mitić su krajem sedamdesetih bili zajedno u grupi Zvuk ulice, pa je deo materijala iz tog perioda snimljen u kućnoj radinosti objavljen na debi ploči Propagande "Apatija javnosti". Nudeći pop strukture, prelivene različitim žanrovskim uticajima, ploču su bez nekih koncertnih ambicija ponudili medijima a zatim se posvetili drugim muzičkim aktivnostima.

Diskografija

- "Apatija javnosti" (PGP RTB 1982.)

PRVA LJUBAV

(Zagreb)

Po uzoru na strane tinejdžerske projekte, kompozitor i producent Josip Ivanović je 1978. godine okupio grupu tri-nastogodišnjaka i od njih napravio sastav Prva ljubav. Originalnu postavu činili su Mate Matišić (gitara), Tomislav Šojat (gitara), Mario Lekić (bas) i Galib Čaušević (bubnjevi).

Jednostavnim rock pesmama koje su objavljivali na prvim singlovima, veću gužvu podigli su oko toga što su im sve svirali studijski muzičari, nego samim kvalitetom materijala. Debi pločom "Prva ljubav", objavljenom 1979. godine, za koju je pesme takođe pisao Ivanović, nastavili su sa temama vezanim za tinejdžersku problematiku i simplifikovan rock, ali su na turneji dokazali da umeju i da sviraju. Kao predgrupu na turneji, Ivanović je odabrao svoje prijatelje iz sastava Drugi način. Grupa je nastupala na stadionu JNA na koncertu Bijelog dugmeta 1979. godine i na beogradskom Hipodromu septembra 1981. godine kada je gostovalo sastav Iron Maiden. Drugi LP "Naši

vršnjaci" u dlaku prati prethodnu ploču, a 1981. godine u sastav dolazi debitantkinja Sanja Doležal sa kojom snimaju ploče "Privatno" i "Kad ostanemo sami" na kojima se okreće zrelijim pop strukturama.

Grupa zatim snima himnu kluba Dinamo i 1982. godine prestaje sa radom. Josip Ivanović je novo interesovanje našao u okviru folk grupe Zlatni dukati, Sanja Doležal je prešla u vode zabavne muzike, Šojat radi sa različitim sastavima i kao studijski muzičar, a Lekić i Čaušević su se povukli sa scene. Mate Matišić se posvetio jazz muzici, ostvarivši visok gitaristički kvalitet, a bavi se i pisanjem drama i scenarija za filmove ("Život sa stricem", "Priča iz Hrvatske").

Diskografija

Singlovi

"Dosta mi je mode" / "Hej, mala cakana" (Jugoton 1978.)
"Hej, mala, ne pravi se luda" / "Prva ljubav i rock and roll" (Jugoton 1978.)

"Poljubiti ču te drugi put" / "Kuži Mile što je rock and roll" (Jugoton 1979.)

"Nisam kriv" / "Ma, nema veze" (Jugoton 1979.)

"Zagrlji me" / "Čekamo limun" (Jugoton 1980.)

Albumi

"Prva ljubav" (Jugoton 1979.)

"Naši vršnjaci" (Jugoton 1980.)

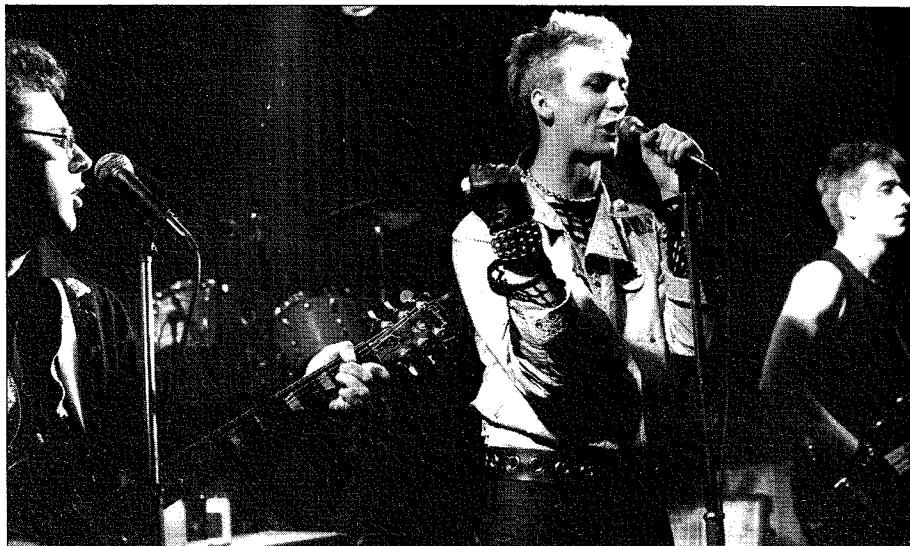
"Privatno" (Jugoton 1981.)

"Kad ostanemo sami" (Jugoton 1982.)

PSIHAMODO POP

(Zagreb)

Muzičari koji su činili sastave Neron, Rok-feler bend i Klinska pomora, krajem 1982. godine formiraju Psihomodo pop. Naziv grupe odabran je po ploči "Psychomodo" sastava Cocney Rebel. Originalnu postavu činili su pevač Davor Gobac, gitarista Neven Kepeski (u to vreme novinar lista "Polet"), basista Smiljan Paradiš Šparka, bubnjar Tigran Kalebota i saksofonista Branko Banjeglav. Sredinom osamdesetih dostižu status klup-

Psihomodo Pop u beogradskom SKC-u sredinom osamdesetih.

ske atrakcije, ulaze u finale YURM-a, ali pauziraju zbog odlazaka članova u vojsku.

Njihov demo snimak "Nema nje (Zauvijek)" objavljen je na kompilacijskoj ploči "Demo top Vol 3" (PGP RTB 1985.). Na tom snimku prati ih duvačka sekcija, prateće glasove pevale su glumice Mira Furlan, Dubravka Ostojić i Stjepka Kavurić, a gitaru je svirao Mladen Juričić iz grupe Film. Duge godine probaja uticale su na personalne promene u grupi: otisli su Banjeglav i Kepeski koji se posvetio novinarstvu. Jedno kraće vreme grupa snima sa gitaristom i književnikom Davorom Slanmigom (ex Buldožer), a 1985. godine novi članovi postaju gitaristi Saša Radulović i Vlatko Čavar Brada (ex Ritam sa ovog svijeta) i grupa se okreće radu na tragu muzike sastava Ramones. U to vreme, Gobac postiže solidnu medijsku popularnost kroz ulogu Milana Blentona u muzičkoj TV emisiji "Stereovizija". Debi album "Godina zmaja" realizuju 1988. godine sa producentom Pikom Stančićem. Serija hitova "Kad sam imao 16", "Frida", "Nema nje (Zauvijek)", "Ja volim samo sebe", "Ramona" najzad im donose reputaciju koju su dugo čekali. Na ploču su i obrade sastava T. Rex i Ramones, a kao autor se pojavljuje Davor Slanmig.

Posle serije koncerata po Jugoslaviji, učestvuju na takmičenju Velika nagrada Holandije i u dva navrata sviraju po tamnočnjim klubovima, što beleži MTV program. Snimci sa koncerata u klubovima Paradiso, održanih 30. novembra 1988. godine i Milky Way, 5. februara 1989. godine objavljeni su na albumu "Live in Amsterdam", a nastupe najavljuje voditelj MTV-a Marsel Van Tilt. Na ploču su i nove obrade "No Fun!", Igi Popa, "Sunday Morning" ("Rano jutro") Lu Rida i "Ja volim samo sebe" prepravljena u "I'm In Love with Gorbac". Krajem osamdesetih, odlaze na turneu po Sovjetskom Savezu koja traje dva i po meseca, a sa njima nastupa ruska grupa Electro club.

Po povratku, 1990. godine objavljaju album "Sexy Magazin" ponovo u produkciji Stančića koji je u nekim numerama svirao bubnjeve, a potpisani je kao Sime Kopola. Pesma "Polako polako" sa žive ploče dobija svoju studijsku verziju, a hitovi su "Sve je propa-

lo" i "Ona odlazi". Na omotu ploče Gobac se slika u ženskom donjem vešu demonstrirajući svoju ubičajenu scensku travestiju. Iste godine sarađuju sa grupom Bombaj štampa na njihovoj ploči "Ja mnogo bolje letim sam" (Diskoton 1990.). Novembra 1990. godine sviraju kao predgrupa sastavu Ramones na koncertima u Ljubljani i Zagrebu. LP sa pesmama za decu "Tko je ubio Mickey Mousea" snimaju početkom 1991. godine, ali ploča zbog rata izlazi godinu dana kasnije.

Tokom rata, Gobac komponuje pesmu "Hrvatska mora pobijediti" i ona se pojavljuje na ploči "Rock za Hrvatsku". Za istu ploču, Saša Radulović i Piko Stančić su pod nazivom Novak & Copola snimili pesmu "Hrvatine". Album "Srebrne svinje" objavljaju 1993. godine i na njemu je obrada Rolling Stonesa "Starfucker", ali i njihove pesme "Osjećam se haj, mozak baj baj", "Ako umrem mlad" i druge. U pesmi "Srebrne svinje" uvodni tekst čita Dubravko Merlić, voditelj TV emisije "Slikom na sliku". U novim pesmama grupa se okreću na zvuk sastava Pink Floyd pod uticajem psihodelije. Krajem 1993. godine bili su na kraćoj turneji po Francuskoj. U to vreme basista Šparka i gitarista Brada radili su sa sastavom Matchless Gift. Polovinom 1994. godine Gobac je tužio magazin Globus zato što su objavili njegove obnažene fotografije tražeći odštetu od 50 000 DEM. Snimak unplugged koncerta su objavili na CD-u "Unplugged" i tu su se, pored njihovih pesama, našle "You gotta move" i "Waiting For My Man".

Krajem 1997. godine objavili su CD "Sextasy" koji poseduje CD-Rom sa informacijama i intervjuima.

Diskografija

"Godina zmaja" (Jugoton 1988.)

"Live in Amsterdam" (Jugoton 1989. koncertni)

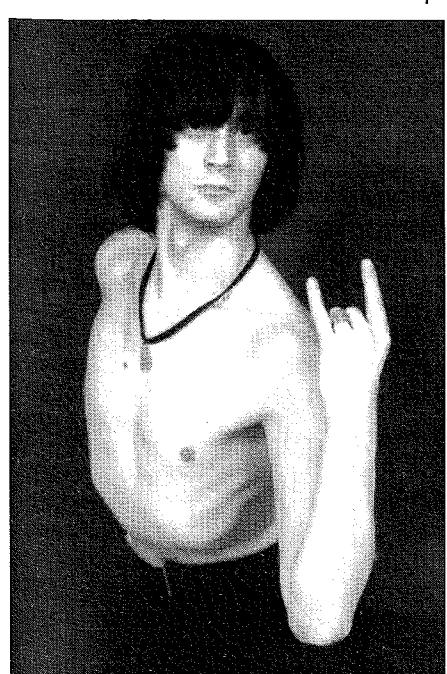
"Sexy magazin" (Jugoton 1990.)

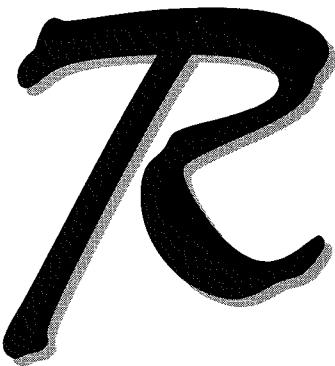
"Tko je ubio Mickey Mousea" (Croatia Records 1992.)

"Srebrne svinje" (Croatia Records 1993.)

"Unplugged" (Croatia Records 1995. koncertni)

"Sextasy" (Croatia Records 1997.)

RAMBO AMADEUS • REGATA • REVOLVERI

- REX ILUSIVII • REZONANSA • RIBLJA ČORBA
- RISTOVSKI LAZAR • RITAM NEREDA • ROBOTI
- ROZE POZE • RUŽ

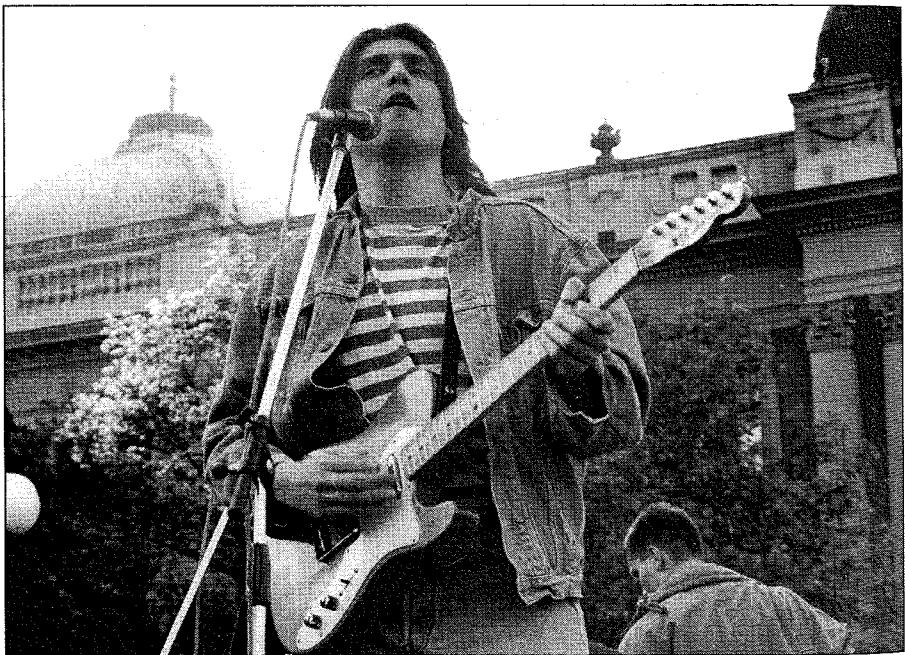
RAMBO AMADEUS

(Beograd)

Iako je rođenjem (1963. u porodilištu u Kotoru) dobio idealno estradno ime Antonije Pušić, on se ipak odlučio da u javnosti nastupa pod duhovitom firmom Rambo Amadeus. Tokom osnovne škole završio je i šest razreda niže muzičke za klavir, koju je napustio. Kasnije je taj svoj postupak obrazložio izjavom da muzička škola "zaglupljuje i dosajuje svojim učimalim komsomolskim programom". Sebe predstavlja kao muzičara, pesnika i medijskog manipulanta. Diplomirao je na PMF-u, odsek turizam. Od 1972. do 1984. godine uspešno se bavio jedriličarstvom. Bio je reprezentativac i omladinski prvak Jugoslavije, osam puta je bio prvak južnog Jadrana, više puta prvak Crne Gore, osvojio je Međunarodni kup Đerdapa 1980. godine. Počeo je da pева i komponuje u prvom razredu gimnazije. Godine 1979. svirao je u jazz punk grupi Radioaktivni otpad, a dve godine kasnije osnovao je grupu Tri Brus Lija u Titogradu. Godine 1982. u hotelu Plaža svira mandolinu sa lokalnim orkestrom. Sledеće sezone svira gitaru sa hotelskom grupom Egzodus. U Beograd na studije dolazi 1985. godine, a prvi javni nastup imao je na Biciklijadi na Adi Ciganliji. U beogradskom SKC-u je sa kompozitorom Miroslavom Savicom osmislio performans "Uspavanka za revoluciju", pasiju za dvadeset osam usisivača. Sledеće godine Rambo, Goran Vukčević, Miša Savić, Pera Talent i Miloš Obrenović pokreću alter rock sastav Otvor Protokol. Septembra 1987. godine sa Sašom Markovićem Mladoženjom, Njegošem Serbezovskim i Jugoslovenskim nindžom, osniva tajnu organizaciju KPGS sa kojom poduzima raznovrsne medijske zahvate. U rock svetu se pojavljuje pravo niotkuda 1988. godine debi albumom "O, tugo jesenja" na kome je dao osnovne naznake svog zvuka: mešavina narodnjačkog zavijanja uz rap, klasičnu, funk, plus originalni i duhoviti tekstovi i klasični rock rifovi (na primer "Smoke On The Water" grupe Deep Purple). Svoju muziku je nazvao turbo folk, pre no što se značenje te krilatice ispunilo zastrašujućim sadržajem u prvoj polovini devedesetih godina. Javnost je zbunjivao pričom da mu je ime Nagib Fazlić Nagon i da je ruder koji je snimio ploču. Ključnu podršku pružio mu je producent Saša Habić, zahvaljujući kome je

i snimio debi sa serijom neobičnih pesama: "Vanzemaljac", "Fala ti majko", "Video", "Pilot babo", "Amadeus kolo". Rambo je na ploči svirao gitaru, Saša Habić klavijature, Miša Savić elektronski "Mirage", Vladimir Perić bas, a Saša Marković harmoniku. Sledеćom pločom "Hoćemo gusle" 1989. godine Rambo Amadeus postupno počinje da se bavi aktuelnim političkim događajima u temi "Amerika i Engeska". Svoj farsišan pristup

kvatno ratnoj situaciji: kao vojničku sivom-slinastu kutiju "psihološko propagandni komplet". Sa ploče se izdvajaju pesme "Smrt Popa Mila Jovovića" (na tridesetak godina staru poemu Boža Đuranovića), "Inspektor Nagib", "Jemo voli jem", "Zdravo damo". Godine 1992. svira dva koncerta u Sava centru. Nešto kasnije, na jednom zajedničkom koncertu prekida nastup Bebi Dol, demonstrira sebi svojstven izliv stava i kritikuje publiku što se zabavlja dok bombarduju gradove. A sve to prenosi televizija. Koncertni CD "KPGS" snima u Skoplju 29. decembra 1992. godine i na njemu su se našle pesme "Karamba karambita", "Priatelju prijatelju (marš u pidu materinu)", "Kataklizma komunizma" i čitava serija improvizacija na pozнате teme. Početkom 1995. godine objavljen je kompilacijski CD "Izabrana dela", na kome se našlo petnaest pesama sa prethodnih ploča. CD "Mikroorganizmi" snima jula 1995. godine u Parizu sa Goranom Vejdodom. Reč je o eksperimentalnom materijalu zasnovanom na semplovima koji Ramba predstavlja u drugačijem, nekomunikativnem svetu. Za CD su korišćeni arhivski materijali.

muzici produbljuje u pesmama "Balkan boj", "Glupi hit", "Samit u burekđinici Laibach", "Čovek sam, ženo". Na ploči koristi najraznovrsnije muzičke inspiracije, od Džimija Hendriksa (Jimi Hendrix), Jana Djurića (Ian Dury), do klasičnih hotelskih ljudišta kao što je pesma "Sokolov greben" koja je ujedno na omotu naznačena kao rebus za rock kritičara Dragana Kremera. U pesmi "Plomba za Zelenog zuba", kao i kroz dizajn omota, posebnu posvetu daje Koji i njegovoj grupi Disciplina kičme. Na ploči gostuju pevačica narodne muzike Milica Ostojić, poznatija kao Mica Trofitaljka, Bora Đorđević, Dino Dvoranik, Stefan i Filip Milenković. Rambo je pored gitare svirao gusle, Aleksandar Vasiljević (ex U škripcu), takođe gitaru, Dejan Škopelja (ex U škripcu) bas, Saša Lokner klavijature, a Relja Obrenović bubnjeve. Album "M-91" objavljuje krajem 1991. godine i oblači ga ade-

jali sa ploče "Sremski front", muzika iz filma "Užička republika" i čitav niz drugih snimaka. U isto vreme objavljuje CD sa muzikom za decu na tekstove Ljubivoja Ršumovića koja je nastala za TV seriju "Fore i fazoni". Za pesme "Sex" i "ABGD" Rambo sam piše tekst. Svom starom zvuku vratio se krajem 1996. godine na kompaktu "Titanik". Sa uigranom ekipom koju čine bubnjar Goran Ljuboja Trut, basista Dragan Markovski Šćek, klavijaturista Ognjen Radivojević i Marija Mihajlović koja je pevala prateće vokale u produkciji Olivera Jovanovića snimili su i pesme "Šakom u glavu", "Sado-mazo (idemo dalje)", "Zreo za penziju", "Otišao je svak ko valja" (posvećena članovima grupe Šarlo akrobata i Tomi Zdravkoviću). Krajem 1997. godine u Sloveniji je objavljen koncertni CD "Rambo Amadeus u KUD France Prešeren".

Rambo je radio je 1989. godine na OK kanalu kviz "Znanje imanje", muziku za pozorišne predstave "Detić u parlament" (pozorište u Podgorici) i "Oksimoron" (Kult teatar), "Lažni car Šćepan Mali" za koju je 1994. godine dobio Sterijinu nagradu. Napisao je muziku za film "Slatko od snova", tekstove za ploču Lepe Brene, pesme za Viktoriju, Vesnu Zmijanac i produkciju za grupu Garavi sokak i Sandru. Godine 1994. radio je naknadnu muzičku podlogu za film "Metropolis" koji je 1927. godine režirao Fric Lang. Na projekciji tog filma u Sava centru, muziku je izvela beogradska Filharmonija, a planirano je da se materijal pojavi na CD-u "Remek djelo". Za koncert za klavir i orkestar u C-duru "K467" V. A. Mocarta, Rambo je uradio kadencu koju je na Kolarcu 1995. godine izveo solista na klaviru Ivan Tasovac, a dirigent je bio Oskar Danon. Na "Domanovićevim danim satire" 1996. godine dobio je nagradu za literarni doprinos u oblasti estrade. Dobio je Godišnju nagradu Saatchi & Saatchi za najbolju radio reklamu i Zlatnu ružu Montrea za najbolji Copyright. Rambo se može naći i na Internetu: megabrain.org.yu

Diskografija

- "O, tugo jesenja" (PGP RTB 1988.)
- "Hoćemo gusle" (PGP RTB 1989.)
- "Psihološko-propagandni komplet M-91" (PGP RTB 1991.)
- "KPGS" (DE Production / Master Records 1994. koncertni)
- "Lažni car Šćepan Mali" (DE Production 1994. kaseta)
- "Izabrana dela 1989-1994" (PGP RTS 1995 kompilacija)
- "Muzika za decu" (B 92 1995.)
- "Mikroorganizmi" (Komuna 1996.)
- "Titanik" (Komuna 1996.)
- "Rambo Amadeus u KUD France Prešeren" (Vinil Mania 1997. koncertni)

REGATA

(Zagreb)

Po odlasku iz sastava Drugi način, gitarista Nikola Gečević Koce formira 1980. godine heavy rock grupu Žuta minuta u kojoj su još bili gitarista Branko Bogunović (ex Drugi način, Obećanje proljeća), basista Hrvoje Grčević i bubnjar Ante Gečević. Po objavljinjanju albuma "Hey vi!!!" (Suzy 1981.) grupa prestaje sa radom, a Koce 1983. godine formira sastav Regata u kome su još bubnjar Željko Turčinović i basista Dario Kumrele. Na debi albumu 1984. godine beleži nevjivi hit "Andrea" dok ostatak materijala čine hard rock teme sa mačo tekstovima.

Tom linijom nastavljaju i na sledećoj ploči "Spavaj mi, vještice" iz 1986. godine, a zatim se o njima malo čuje. Posle brojnih personalnih promena Koce 1990. godine objavljuje LP "Obuzdaj nagone!" koji prolazi gotovo neprimetno. Koce 1992. godine snima album "Beatles Relax Party", posvećen čuvenoj četvrtorki. Iste godine izlazi kompilacija grupe Regata.

Diskografija

- "Regata" (Jugoton 1984.)
- "Spavaj mi vještice" (PGP RTB 1986.)
- "Obuzdaj nagone!" (Jugoton 1990.)
- "Odabrano 1981-1992" (Croatia Records 1992. komp.)

REVOLVERI

(Beograd)

Sastav su u Aleksandrovcu 1991. godine osnovali pevač Musa i gitarista Dejan Radišavljević Role, orijentujući se na klasični rock. Pobedili su na Gitarijadi u Zaječaru 1991. godine. Potom su objavili singl sa pesmama "24 sata" i "Nema povlačenja" na kome je gostovao i glumac Slavko Štimac. Na debi ploči "Nema povlačenja, nema predaje" objavljenoj 1993. godine gostovali su Gile i Čavke iz Električnog orgazma, a sa njima su na koncertima često nastupali basista Zoran Radomirović Švaba, gitarista Branislav Petrović Banana i bubnjar Čeda Macura.

Po objavljinjanju ploče, grupa je prestala sa radom, Musa se vratio u Aleksandrovac, a potom odselio u Nemačku. Polovinom 1997. godine Musa je obnovio rad grupe i objavio ploču "Brain Storm" na kojoj kao pevač nastupa glumac Igor Pervić (ex Duh Nibor).

Diskografija

Albumi

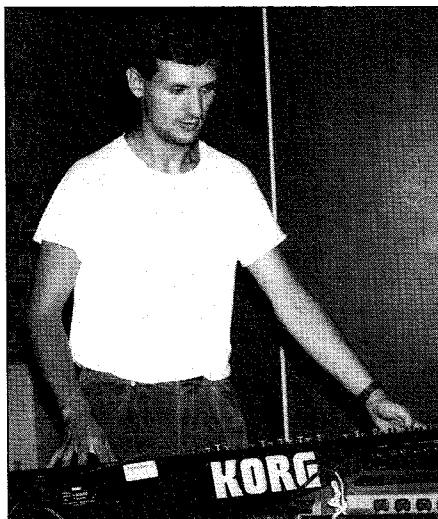
- "Nema povlačenja, nema predaje" (Diskos 1993.)
- "Brain Storm" (Gosel 1997.)

REX ILUSIVII

(Novi Sad)

Mitar Subotić Suba je svoj muzički rad predstavio pod pseudonimom Rex Ilusivii. Rođen je 1961. godine. Diplomirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, na odseku za kompoziciju i orkestraciju. Svoje

zanimanje za alternativnu muziku pokazuje još tokom studija i odlazi u Radio Beograd na kurs elektronske muzike kod saksofoniste Pola Pinjona, Engleza na privremenom radu u Beogradu. Tada radi svoje prve snimke bazirane na sintisajzerima i elektronici. Njegovi sledeći radovi mogli su da se čuju u emisiji "Novi vidici-jedna druga jugoslovenska pop scena" Radio Novog Sada koju je vodio Dragan Gojković. Rex Ilusivii je za sva-

ku emisiju pravio novu muzičku temu i tek je posle godinu dana otkrio svoj identitet. Zatim se predstavio na nastupima u Novom Sadu, Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu i Subotici.

Njegov snimak "Zla kob" objavljen je na kompilacijskoj ploči "Ventilator Vol. 1" (PGP RTB 1983.), a pesma "Arabia" sa Igorom Popovićem iz grupe Jakarta na ploči "Ventilator Vol. 3" (PGP RTB 1985.). Paralelno počinje da sarađuje sa Milanom Mladenovićem, Margitom Stefanović, Marinom Perazić, Massimom Savićem i sa njima snima pesme koji postaju pravi radijski hitovi. Sa Milanom radi efektnu obradu "Sex Machine", za Marinu je komponovao pesmu "Plava jutra", snima obradu jazz balade "Jedan smer" Aleksandra Dujina, ali ti materijali nikada nisu objavljeni. Svoj debi LP "Disillusioned" dobija zahvaljujući angažovanju Vitomira Simidića iz Radio Novog Sada. Ploča izlazi 1987. godine povodom trideset godina emitovanja emisije "Randevu s muzikom". Na snimanju učestvuju Milan Mladenović, Uroš Šećerov, Massimo Savić, Zoran Radomirović Švaba i pijanistkinja Branka Parlić. Muziku je radio Subotić, a tekstove Milan Mladenović. Na ploči se nalazi tema "Thanx Mr. Rorschach-ambienti na muziku Erika Satija", posvećena radu ovog čuvenog francuskog kompozitora. Satijev klavirske kompozicije koristio je po principu Roršahovog testa u psihologiji. Naslonjen na Satijev rad, komponovao je sopstvene muzičke asocijacije. Paralelno, Subotić radi muziku za pozorišne predstave i koreodrame. Sa Harisom Pašovićem ("Jelka kod Ivanovih", "Mara SAD"), sa Nadom Kokotović ("Nojeva barka", "U potrazi za izgubljenim vremenom", "Plavobradii") i sa Amerikanicom Suki Džon ("Šma"). Godine 1988. za deo "The Dreambird, In The Mooncage" dobija

R

ja nagradu UNESCO fonda za promociju kulturne. Tu ambijentalnu instalaciju snimio je u Parizu sa Goranom Vejvodom. Cvrtut ptica snimljen na Madagaskaru bio je osnova na koju su dodavali svoje instrumente, trudeći se da naprave ambijentalnu muziku za grad. Taj snimak su u više navrata od 1986. do 1992. godine puštali na razglasu u jugoslovenskim, italijanskim i brazilskim gradovima. Deo materijala objavljen je 1992. godine u Brazilu na kompaktu "The Dreambird". Sledče delo "In The Mooncage" kao polaznu tačku ima stare domaće uspavanke za decu. Po završetku tog rada, prestaje da koristi pseudonim Rex Illusiv.

Sredinom osamdesetih godina Suba se preselio u Pariz, a zatim u Brazil (Sao Paolo) gde i danas živi. Tamo se brzo uklopio u muzički život, radi muziku za pozorište, modne revije, reklame, ali i kao studijski muzičar i producent. U proleće 1994. godine Milan Mladenović i brazilski muzičari perkusionista Joao Parahyba, gitarista Fabio Golteti, pevačice Mariza i Madalena i on snimaju CD "Angel's Breath" na kome se pored alternativnog zvuka, prepliću brazilski i balkanski folklorni motivi. Materijal su radili puna tri meseca u opuštenim uslovima, sklapajući zanimljive teme "Crvi", "Assassino", "Praia do vento eternu". Tokom rada u Jugoslaviji Mitar je producirao LP "Bolero" grupe Haustor kao i ploče grupe Heroina i La Strada.

Diskografija

"Disillusioned" (M 1987.)
"Angel's Breath" (Imago 1994.)

REZONANSA

(Sarajevo)

Duhovit naziv grupe može da se čita i kao Raison an Sa (Razlog iz Sarajeva), a sastav su 1975. godine osnovali basista Branko Likić (rođen 1954. - ex Formula 4) i njegova sestra Branka, pevačica. Tokom godina kroz grupu je prošlo puno muzičara, a najzасlužniji za ukupni zvuk grupe bili su klavijaturisti Darko Arkus (kasnije u grupama COD, Teška industrija) i Tonči Mališ (ex Iver), violinisti Bobo Arkus i Mario Barišić, bubnjari Ljubo Pavlović i Đidi Jankelić, gitarista i flautista Josip Mijač, gitaristi Džemo Novaković, (ex COD) i Šećeret Hodža (kasnije u Vatrenom poljupcu). Stil su bazirali na pevljivim pop pesmama sa primetnim uticajem folk zvuka. Specifična instrumentalna postava sa dvojicom violinista i upotreba starih instrumenata dali su im osoben zvuk, tako da su u startu dobili etiketu "akustičarsko Bijelo dugme".

Po objavljinju dobro prihvaćenog singla "Nemoj meni..." snimili su ambiciozan istoimeni album koji je konceptualni bio podeđen na dve celine. A-strana nosi naziv "Alaj bi se zabavljala" i na njoj su pesme inspirisane narodnim melosom ili su obrade starih narodnih. B-strana je naslovljena "Putevi i šetnje" i bavi se urbanim temama. Luksuzan omot za ploču uradio je Dragan S. Stefanović. Grupa je imala seriju koncerata, tako da

Rezonansa: Branka i Branko Likić

su tokom 1977. godine odradili oko sto nastupa, svirali su na radnim akcijama, učestvovali na festivalima Vaš šlager sezone, Festival revolucionarne pjesme u Mostaru (sa pesmom "Neretva"), na proslavi Kongresa USAOJ-a i na Internacionalnom festivalu revolucionarnih pesama u Istočnom Berlinu. Rad na zadatu temu zaokružili su sledeće godine albumom "Procjetala ljubičica plava" na kome su pesme o revoluciji, slobodi i socijalističkoj izgradnji. Brane Likić je radio muziku za pozorišnu predstavu "Naš Tito" u zeničkom pozorištu, a izdao je solo singl "Ne luduj" 1978. godine. Jedno vreme Likić je nastupao sa Darkom Arkusom izvodeći pretežno svoje balade. LP "Prolaz molim" iz 1979. godine donosi zakret ka čvršćem rocku i postupno odustajanje od folk motiva. Ploču je producirao Nikola Borota, ali je ona prošla nezapaženo. Ni sledeće ploče ne dobijaju veliku medijsku pažnju i grupa 1985. godine prestaje sa radom.

Brane nastavlja da se bavi muzikom, objavljuje ploče sa Baglama bendom i dve ploče pod nazivom "Pjesme za djecu". Od 1979. godine Brane Likić je u svom studiju Blap snimao i producirao veliki broj ploča domaće rock i folk muzike, kao i muziku za filmove. Branka Likić je objavila solo LP "Seka" (Jugoton). Poslednjih godina živi u Švedskoj, doktor je ekonomskih nauka i predavač na Upsala univerzitetu. Brane Likić radi za Radio Free Europe, živi na relaciji Minhen-Prag gde ima studije za snimanje. I u Nemačkoj i Češkoj je objavio albume instrumentalne muzike "Tempus Fugit" (Art Records) i "Wand" (Arta). U toku je rad na matricama za novi album Rezonanse na kome će se uz obrade starih pesama, naći novi materijali koje Brano sprema sa internacionalnom ekipom muzičara koju je okupio u Pragu.

Diskografija

Singlovi

"Nemoj meni branit moja nano" / "Moj tata u 10" (Jugoton 1975.)
"Trči čule" / "Gradska tema" (PGP RTB 1975.)
"Hajde dušo da igramo malo" / "Slikarka" (PGP RTB 1976.)
"Eno aviona" / "Ne znam gdje ću sad" (PGP RTB 1976.)
"Neka svijet bude orkestar" / "Saraj poljem" (PGP RTB 1977.)

"Jedno veče u hotelu konobari i kuhanj" / "Kad ću te vidjeti opet" (Diskoton 1979.)

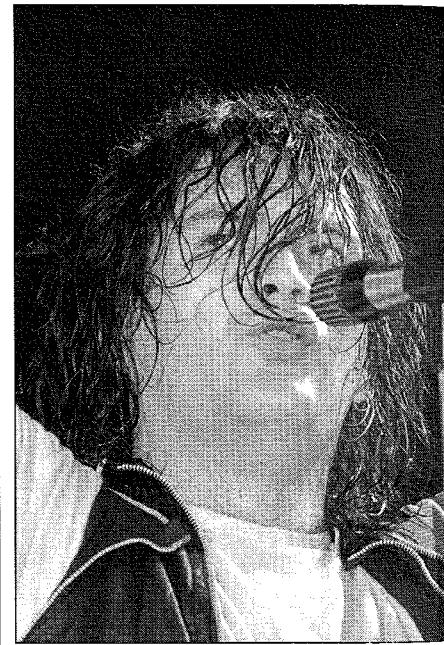
Albumi

"Nemoj meni..." (PGP RTB 1975)
"Procjetala ljubičica plava" (Diskoton 1978.)
"Prolaz molim" (Diskoton 1978.)
"Profesija muzičar" (Diskoton 1981.)
"Rezonansa" (Sarajevo Disk 1985.)
"Život u dvije smjene" (Sarajevo disk 1986. kaseta)

RIBLJA ČORBA

(Beograd)

Borislav Đorđević rođen je 1. novembra 1952. godine u Čačku. Muzikom je počeo da se bavi vrlo rano na uobičajen način. Roditelji su ga naučili nekoliko pesmica, od kojih su neke spadale u bezobraznije, pa kad se okupi komšiluk, mali Bora se peo na sto i zabavljao okupljene. U nižim razredima osnovne škole pevao je na školskim priredbama hitove kao "Zvižduk u osam" Đorda Marjanovića.

ZORAN IVANOVIĆ

U to vreme Bora se lomio između muzike i crtanja. Na dečjoj izložbi u Novom Sadu osvojio je nagradu za kolaže. Čak je htio da se posle osnovne škole upiše u srednju slikarsku koja je postojala u Zagrebu, ali mu roditelji to nisu dozvolili, već je upisao gimnaziju. Sa trinaest godina Bora je u Čačku sa tri školska druga formirao svoju prvu grupu Hermelini koja je pravila muziku pod uticajem zagrebačkih Roboti. Bora je svirao bas, Borko Ilić solo gitaru, Prvoslav Savić, ritam gitaru a Aca Dimitrijević bubenjeve. Bora je prvenstveno zanimalo pevanje, a gitaru je svirao prilično slabo, međutim, kako se bas smatrao nevažnim instrumentom, onda mu je dodeljena uloga basiste. Dve godine kasnije avanzovao je i prešao na ritam gitaru. Već u to vreme je počeo da komponuje, pa mu je druga pesma koju je u životu napravio "Moje tuge" koja se kasnije našla na albumu grupe Suncokret. Zatim se Bora seli po grupama: Vesnici ljubavi,

Safiri, Dečaci sa Morave, Čačanski plemići. U grupi PORS (Poslednji Ostatak Romatičnog Sveta) bio je i R.M. Točak koji je svirao gitaru i pevao drugi vokal.

Burne godine odrastanja donosile su i prve nevolje. Bora je sa društvom u to vreme upadao u tuđe stanove. Od tako stecenog novca u Beogradu su kupovali instrumente. Posle tri godine podzemnih aktivnosti, uhvaćeni su i proglašeni za maloletne delikvente. Bora je sedam dana bio u istražnom zatvoru, zatim je pušten da se brani sa slobode i odmah je izbačen iz gimnazije. Konačna presuda je glasila: oslobođen uz pojačan nadzor roditelja i povremenu kontrolu organa starateljstva. Za mali Čačak to je bila velika bruka i roditelji odlučuju da se presele u Beograd. Bora upisuje prilično strogu Petu beogradsku gimnaziju kod Tašmajdana. U želji da se iskupi za stare grehe, krenuo je ambiciozno, naređao petice, ali čim je za njim stigla priča iz Čačka, profesori skloni starinskoj pedagogiji počeli su da mu dele trojke. Do mature je uglavnom bio miran, a onda kao da je stiglo oslobođenje. Tvrdi da mu je tada pukao film, pa je odmah otišao na audiciju za rock operu "Isus Hrist Superstar" koja se u to vreme pripremala u Ateljeu 212. Dobio je ulogu jednog od apostola tako da je imao neke horske pevačke zadatke. Tada upoznaje Zorana Radmilovića, Dragana Nikolića, Dušana Prelevića, nastavlja da glumi, pojaviće se u predstavama "Purpurno ostrvo", "Tom Pejn", "Caca u metrou".

Početkom sedamdesetih formira akustičarsku grupu Zajedno u kojoj su pevale sestre bliznakinje Vukica i Gordana Stefanović, Ivana Kačunković, klavijature je svirao Đorđe Petrović, a povremeno je sa njima pevao Nenad Stekić, tadašnji evropski rekorder u skoku udalj. Sa njima radi muziku za predstavu "Bonton" koju su svirali uživo u pozorištu. Bora je pokušao da upiše glumu na Akademiju, ali su ga odbili pa se odlučuje za odsek pozorišne organizacije. Sa grupom Zajedno, Bora je počeo da profilše nežnu muziku povremeno zasnovanu na stihovima pesnika, tako da su često snimali takozvane primenjene emisije na radiju, uklapajući se u najrazličitije programe. Prvi singl sa pesmama "Vizija", "Goro moja" (PGP RTB 1974.) doneo im je sasvim solidnu popularnost. U to vreme Bora je radio kao saradnik emisije "Veče uz radio" i programa Radio Beograda. Pravio je reportaže sa Festivala akustičarske muzike u vojvodanskom mestu Sivac i pisao je za tadašnji "Džuboks" i to pretežno o domaćoj akustičarskoj sceni. Bora je snimio reklamni singl za Ostrvo cveća. Singl je objavio Studio B. Na A-strani je bila pesma "Ostrvo cveća", a na B "The Island Of Flowers" - ista kompozicija, ali na engleskom. Često je radio špice, džinglove i songove za Beograd 202 i Studio B.

Grupu Zajedno Bora je napustio krajem 1974. godine. Već januara 1975. oformio je akustičarsku grupu Suncokret. Pažnju su izazvali pesmama u stilu folk rocka, Borinim duhovitim tekstovima i višeglasnim pevanjem. Sa radijskom zvezdom Zoranom Modlijem, pod firmom Hajduk Stanko i jataci

Originalna postava Riblje čorbe, jesen 1978. godine: Vicko Milatović, Bora Đorđević, Rajko Kojić, Miša Aleksić.

snimali su i objavili singl sa pesmama "Na putu za Stambol" / "Andelija, čuvaj se Tura-ka" (PGP RTB 1975.) a i pod firmom Zoran Modli i Suncokret singl "Rock and roll duku duku" i "Gili gili bluz" (Diskos 1976.). Druženje Bore i Modlija datira još iz vremena grupe Zajedno, kada je popularni disk džokej producirao njihov prvi singl. Za potrebe grupe Hajduk Stanko i jataci, bas je svirao Robert Nemeček (Pop mašina), a gitaru Ljuba Sedlar, dok je Modli pevao. U svojoj plodnoj karijeri Modli je objavio dva LP-a "Bugi vugi za disk džokeja" (PGP RTB 1976.) i "Disco bus" (PGP RTB 1977.).

Do razlaza Bore i Suncokreta dolazi kada je na probu doneo svoju novu pesmu "Lutka sa naslovne strane". Članovi grupe su je odbili smatrajući da ne odgovara senzibilitetu koji su izgradili. Besan i ljt, Bora odlazi juna 1978. godine rešen da napusti muziku. Ipak, prihvata poziv za najčudniju kombinaciju u svojoj karijeri. Sa Biljom Krstić postaje član akustičarske grupe Rani mraz u kojoj su već bili Verica Todorović i Đorđe Balašević sveže posvađani sa sastavom Žetva. Njih dvojica udružuju snage izjavljujući kako Rani mraz može lako da uništi svaku žetu i sunčokrete. Iako je bilo jasno da Bora sve više naginje oštrijem rock senzibilitetu, još uvek nije bio spreman da se osloredi akustičarskih repova. Leta 1978. godine Rani mraz je održao desetak pretponačnih nastupa u Domu omladine u okviru Beogradskog leta. Bora je tada svirao svoj novi materijal "Lutku", "Mirno spavaj", "Zvezda potkrovila i suterna", dakle ono što će biti osnovica prve faze Riblje čorbe, a Balašević je publiku zabavljao petnaestominutnim verzijama o snašama i salašima. Njih četvero zatim snimaju tadašnju generacijsku himnu "Računajte na nas". Na B-strani se našla pesma "Strašan

žulj" posvećena radnim akcijama. Pored toga, snimili su i singl sa pesmama "Oprosti mi Katrin" i "Život je more". Svestan kompromisa koje čini, posle nastupa na festivalu u Splitu jula 1978. godine i četrdeset pet dana provedenih u grupi, Bora odlučuje da napusti Rani mraz.

Po povratku u Beograd Bora za nove saradnike bira dugogodišnje trkače u mestu, članove grupe SOS. Oni su godinama figurirali na sceni ne uspevajući da se maknu od statusa uvežbane ekipe koja dobro svira standarde. SOS su 1972. godine osnovali basista Miša Aleksić (ex Rojali), gitarista Dragan Štulić Štiks i bubnjar Steva Stevanović. Godinama su redovno svirali tako da je Miša u to vreme komotno mogao da bude profesor domaće geografije budući da je svirao u mestima koja postoje samo na vojnim kartama. SOS su temeljno ispekli zanat, objavili singlove "Nestvaran san" / "Stari sat" (PGP RTB 1973.), "Tražim" / "Magnovenje" (PGP RTB 1974.) "Čovek i pčela" / "Znam kako je" (PGP RTB 1975.) i snimili debi LP "Prvi poziv" (na kome je kao gost pevao Bora Đorđević) koji niko nije želeo da im objavi. Jedno vreme su pratili Srđana Marjanovića i pomagali mnogima. Miša Aleksić je takođe bio često u Radio Beogradu, saradivao je u emisiji "Veče uz radio" i pisao za "Džuboks". Budući da je Miša rođen 16. avgusta 1953. on i Bora su i generacijski bili bliski. Vremenom je Štiks odustao od muzike, kombijem je počeo da vozi bendove, a Steva je menjao sastave da bi se skrasio u grupi Tunel. Leta 1978. godine SOS su pored Miše činili gitarista Rajko Kojić (rođen 12. aprila 1956., selo Jarkovac) i bubnjar Miroslav Milatović Vicko (rođen 9. maja 1959.). Riblja čorba je zvanično nastala u beogradskom restoranu Šumatovac 15. avgusta 1978. godine i u njoj je

PREDRAG SIMOVIĆ

Ribilja čorba u ime naroda: Kojić, Bajagić, Đorđević, Milatović i Aleksić.

RBora bio šef, glavni autor, pevač, a svirao je i akustičnu gitaru. Oko imena su se premišljali. Grupa je prvo trebalo da se zove Bora i Ratnici, a onda su se odlučili za Ribilja čorba. Bio je to beogradski sleng za menstruaciju i slikovito je predstavio direktnu liričnost grupe. Njihova saradnja bila je logičan nastavak svih godina provedenih na sceni. Ono što nije imao Bora, čvrst i energičan sastav, doneo je SOS. Ono što nisu imali oni, besnoj autora koji ume da usmeri i ima dovoljno pesama, predstavljao je Bora. Naizgled preko noći, Bora je prekinuo sve veze koje su ga držale za umivenu akustičarsku prošlost, isprljaо se i progovorio sasvim drugačijim rečnikom. Prvi koncert Čorba je održala u vojvodanskom mestu Elemir 8. septembra 1978. godine. Zatim su usledile veće svirke. Novembra iste godine emisija "Veče uz radio" slavila je rođendan koncertom u subotičkoj sportskoj hali. Ribilja čorba je odsvirala samo dve pesme i zapalila okupljene. Nove poklonike regrutovali su na dobrotvornom koncertu u Sarajevu i novosadskom BOOM festivalu održanom početkom decembra. Prvi potez učinjen je kada su 22. decembra objavili singl sa pesmama "Lutka sa naslovne strane" i "On i njegov BMW". U "Lutki" klavir je svirao poznati jazz trubač Stjepko Gut a pesma, iako tanko snimljena, odmah je postala omiljena na radio programima. Već u to vreme Bora je planirao da se oslobođi akustične gitare i posveti se pevanju. Prvobitno je imao plan da dovede klavijaturistu, ali se ipak odlučio za još jednog gitaristu. Posle nekoliko muzičara koje su imali na umu, odlučuju se da prihvate predlog Rajka Kojića i kao ritam gitaristu dovode maturanta Momčila Bajagića Bajagu, koji je sa Rajkom ranije svirao u sastavu Glogov kolac. Prvi koncert u novoj postavi održali su 7. januara 1979. godine u Jarkovcu. Svirka je trajala tri sata. Rajko, Miša i Vicko prvo su svirali strane hitove, zatim je na binu stupio Bora. Bajaga je svirao samo u trećem delu kada su isle Čorbine pesme. U Domu omladine održali su 28. februara prvi beogradski koncert gromoglasno najavljujan u mediji-

ma. Tokom izvođenja "Lutke" Bora je polomio jednu od onih plastičnih lutki iz izloga, a koreografiju su dopunile balerine Minke Kamberović. Te večeri su odsvirali veći deo materijala za prvu ploču što je publika toplo primila. Već početkom marta odlaze da odsviraju dvadesetak koncerata po Makedoniji. Klinci su ih naprečac zavoleli, ali je turneja bila fijasko što se tiče zarade. Te svirke su mogle da budu prilično nezgodne i za Bajagu. On je u školi slagao da ide na operaciju slepog creva i dok su ga nastavnici sažaljevali, on se zezaо po Makedoniji. Frka je nastala kada se na Hit strani "Politikinog Zabavnika" pojavila slika benda i tekst o turneji. Ipak, sve su mu oprostili, tako da je odsustvovanje iz škole prošlo bez problema. Na koncertu u Dolovu, Miša je u zanosu svirke promašio binu, pao je i slomio nogu, pa ga je na svirkama po Sandžaku menjao Miroslav Cvetković (kasnije u Bajaginim Instruktorima) koji je imao dodatni zadatak da peva u bloku stranih standarda.

Drugi singl sa pesmama "Rock'n'roll za kućni savet" i "Valentino iz restorana" objavljaju 19. marta 1979. godine. "Valentina" je komponovao Rajko, a koautor teksta bila je Marina Tucaković. To je bio jedini put da su za tekstove tražili nekog sa strane. Pesmu su izveli i na večeri slobodnih formi festivala zabavne muzike u Opatiji. Leto su proveli u kampu Goran Savinja u Makarskoj gde su se na redovnim svirkama uvežbavali za promociju debi ploče zakazano za 1. septembra na Tašmajdanu. Želeći da napravi narsku zabavu, Bora je taj koncert najavljuvao pod parolom "Ribilja čorba neće da vam otima lovul-uzlaz dva soma" što je u to vreme zaista bila popularna cena. Iako je ploča objavljena tek desetak dana posle koncerta, termin za nastup bio je odlično tempiran. Početak školske godine, još uvek lepo vreme, niska cena ulaznica i velika fama koja je oko grupe stvorena, uslovili su da Tašmajdan bude rasprodat, a dosta zainteresovanih je ostalo napolju. Kao predgrupe nastupile su grupe Bulevar u kome je tada pevao Dejan Cukić, a gitaru svirao Nele Stamatović i For-

mula 4 iz Sarajeva. Najveće iznenadenje za Čorbu predstavljala je publika koja je, iako LP još nije izašao, znala sve tekstove novih pesama. Vrni svojoj novoj ljubavi, pedantno su sa radia snimali pesme koje je Bora povremeno puštao uz intervjuje i odmah su ih prisvajali. Da bi rock cirkus bio još veći, Bora je pozvao antibaletsku grupu Ribetine koju je predvodila komična osoba iz Šumatovca Meri Cakić. Za nju su mnogi u to vreme tvrdili da je inspirisala Boru za "Lutku sa naslovne strane". U erotskom donjem vešu, sa povezicama, ona se muvala po bini opravdavajući prefiks antibaletska. Bora je već tada između pesama imao serial svojih priča koje su dobro došle da smiruju egzaltiranu publiku. Za kuliranje su bili zaduženi redari i milicija, koji su s mukom držali klince na kakvom-takvom odstojanju od bine. Srećom, čitava svirka je završena bez incidenta, a Bora je svoj autoritet dokazao umirujući publiku u momentima kada je izgledalo da će oduševljenje prerasti u eksploziju. Tada je zaradio koncertni nadimak Bora Majstor. Te večeri Čorba je odsvirala sve pesme sa singlova i LP-a uz "The Letter" iz repertoara Džoa Kokera (Joe Cocker, inače omiljeni Borin pevač) i "Jumpin' Jack Flash" The Rolling Stonesa. Kako su u to vreme imali malo svojih pesama, na bis su izveli "Rock'n'roll za kućni savet" i "Ostani dubre do kraja" koja je ubrzano postala hit. Desetak dana kasnije, Bora je otišao na odsluženje vojnog roka u Doboju, a Rajko Kojić se po istom zadatku preselio u Sarajevo. Grupa nije odmah pogasila pojačala, tako da su 28. novembra 1979. godine svirali na maratonskom koncertu u Sarajevu. Nastupali su bez Bore, Rajko je svirao u uniformi, a Miša je, budući da nije znao sve tekstove, inicijativu prepuštao publici. Ubrzo je i on otišao vojsku u Koprivnicu, pa su reakcije na LP "Kost u grlu" pratili iz daljine.

Ribilja čorba je debi LP snimala tokom juna i jula 1979. godine u Beogradu i tada je Bajaga prvi put sa njima radio u studiju. Doduše, zbog efikasnog korišćenja vremena, njegove deonice je odsvirao Rajko Kojić. Ploču je producirao Enco Lesić, a pored Bore kao autori se potpisuju Miša, Rajko i Nenad

Reklamna fotografija za prvi album 1979. godine

Božić iz Suncokreta koji je bio koautor muzike za pesmu "Mirno spavaj". Muzika za tu pesmu nastala je još u vreme Suncokreta, pa je čak bila snimljena na zlosrećnom albumu grupe SOS. Mnogo kasnije Bora se setio te pesme, napisao nov tekst i ona se, značajno izmenjena, sasvim uklopila u stil Čorbe. Sve pesme na ploči nastale su kao plod Borinog novog interesovanja za teme koje obraduju svakodnevnicu, a neuvijen jezik je u startu izazvao probleme. Tako je u pesmi "Mirno spavaj" sporan bio stih "popij svoje sedative" jer asocira na drogu i zbog nje ga je izlazak ploče kasnio. Prvi deo tiraža štampan je sa originalnom verzijom pesme, ali je onda sve povučeno iz prodaje. Prvi stotinak prodatih primeraka ploče sa originalnim tekstom danas imaju status rariteta. Pesmu "Još jedan usran dan" Bora je preventivno sam prekrstio u "Još jedan šugav dan". U pesmama "Ostani đubre do kraja", "Zvezda potkrovljiva i suterena", "Egoista", "Ja sam još ona ista budala", "Pozajmila je pare, poludela je skroz, kupila je kartu i sela na voz", Bora se bavi analizom različitih ženskih oblika života. Od onih u koje je bio (nesrećno) zaljubljen do onih o koje se usput očešao.

Po očekivanju, ploča je dočekana sa oduševljenjem. Postoje informacije da je već prvo dana prodato 12 000 primeraka, a konačni tiraž se zaustavio na oko 120 000 prodatih kopija. U muzičkim novinama Boru su proglašavali za rock ličnost godine, a njihov hard rock zvuk sa blues elementima nije smetao iako su na vrata uveliko kucali punk i novi talas. Krajem jula 1980. godine Bora se, zahvaljujući primernom ponašanju u vojsci, pojavio u Beogradu na nagradnom odsustvu koje je radno iskoristio. Uz Rajku Kojića koji je kidnuo iz sarajevske kasarne, Bajagu i Vička za jednu noć su snimili pesmu "Nazad u veliki prljavi grad". Kako Miša nije dobio dozvolu vojnih vlasti da dođe, Bajaga je snimio i bas deonice. Po povratku u kasarnu i Rajko je doživeo iznenadenje. Njegov prepostavljeni je u novinama video sliku Rajka kako sedi u Šumatovcu, i uprkos tradicionalno lenjim vojničkim mozgovima shvatio je da mu je vojnik malo skitao, pa ga je strpao u zatvor na petnaest dana. Singl sa pesmom "Nazad u veliki prljavi grad" pojavio se 1. septembra 1980. godine. Na B-strani se našla necenzurisana verzija pesme "Mirno spavaj" koja najednom više nikome nije smetala. Po Borinom povratku iz vojske, pesmu su promovisali bez Rajka i Miše, pojavom na play back u emisiji "Znanje imanje" koja je snimana u selu Skupljen kraj Šapca. Mišu je glumio Štuks, stari gitarista grupe SOS sakriven iza šešira, naočara i ciganskog kontrabasa. Po Mišinom povratku organizovali su neobaveznu svirku 24. novembra u Dadovu pod imenom Zlatni valovi Dunava. Predstavili su se kao bend koji već sedam godina bezuspešno pokušava da snimi ploču, pa tom prilikom traže tezgu na nekoj morskoj terasi. Na tom koncertu su isprobavali reakcije publike na nove pesme koje je Bora pretežno napisao tokom boravka u JNA. Uoči Nove godine iz vojske je stigao i

Riblja čorba početkom devedesetih: Aleksa, Milutin, Đorđe, Ilija i Božidar

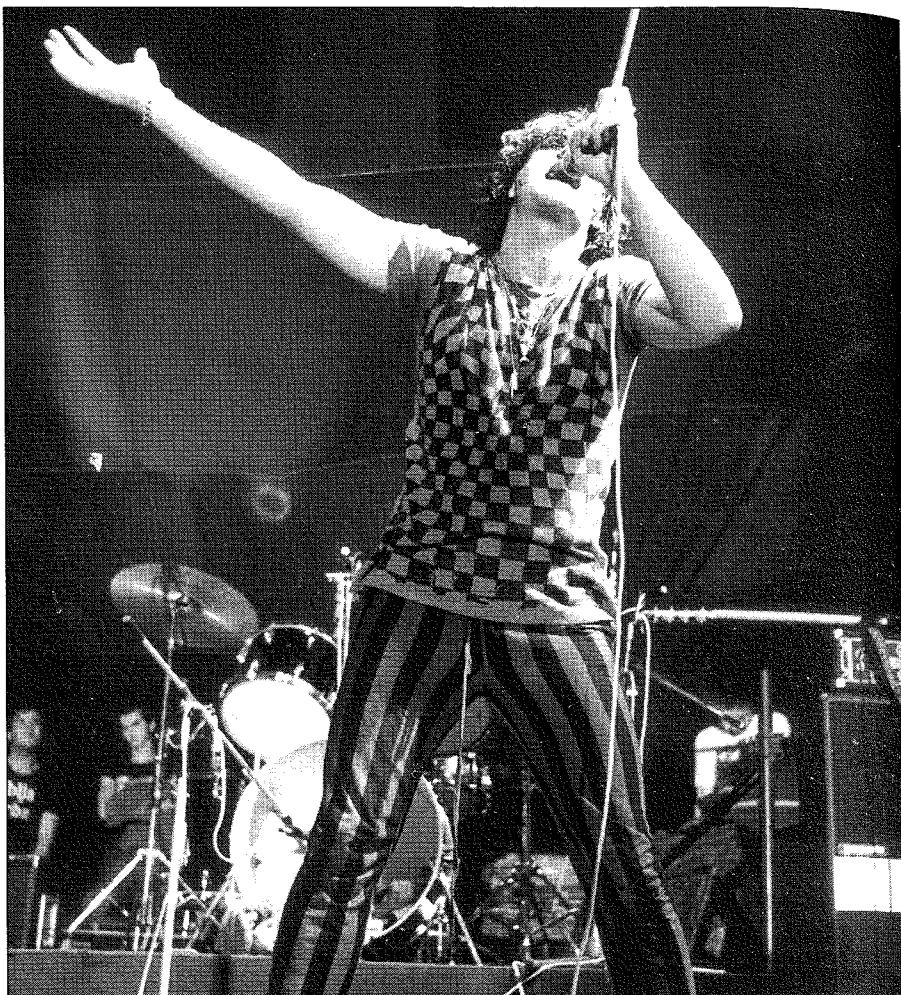
Rajko, pa kompletirani sviraju 31. decembra i 1. januara nove 1981. godine sa Atomskim skloništem u hali Pionir na koncertima pod nazivom "Atomska čorba". Do polovine februara 1981. godine u studiju Druga maca uz produkciju Enca Lesića snimaju album "Pokvarena mašta i prljave strasti" za koji su pesme tokom prethodne godine sklapali muzičari razbacani na relaciji Sarajevo-Doboj-Koprivnica-Zemun. Mladi Bajaga je najviše iznenadio svog šefa. Bora je iz vojske poslao tekstove za pesme "Nemoj srećo, nemoj danas", "Dva dinara druže" i "Evo ti za taksi", a po povratku su ga čekale gotove kompozicije. Muziku za pesmu "Rekla si" napisao je Enco Lesić koji je, kao i na prvoj ploči, svirao klavijature. Zanimljivo je da je Bora nudio Encu da umesto honorara u kešu za snimanje i produciranje ploče, dobije procenat od prodaje. Međutim, on se, nesiguran u prođu ploče i mogućnost sigurne naplate, odlučio za gotov novac. Kada je LP krajem 1981. godine dostigao tiraž od 200 000 primeraka, Bora je kupio flašu viskija, poklonio je Encu i zahvalio se što mu je uštedeo gomilu para.

Zvanično, ploča je u prodavnice stigla 23. februara, a nedelju dana pre toga Čorba je trijumfovala na zagrebačkim koncertima u okviru akcije Pozdrav iz Beograda. Na omotu je trebalo da se pojavi osamdesetogodišnja gospođa Adela, model na Likovnoj akademiji. Planirali su da je slikaju golu, ali otrprilike u to vreme se pojavio album Bijelog dugmeta "Doživjeti stotu", a na omotu su bile slike starije gole žene, pa je Bora od tog plana odustao. Na kraju, na omotu se našao književnik naivac Miloš Jovančević koji je po Beogradu prodavao svoje samizdat knjige "Nevini muškarac", "Sve zbog fudbala", "Košarkašica" i druge. Kao model on je čitao porno časopis. Uz pomenute pesme za koje je muziku radio Bajaga, drugi LP je doneo čitav niz hitova: "Ostaću slobodan", "Lak muškarac", "Nemoj srećo, nemoj danas", "Neke su žene pratile vojниke". Veliko interesovanje za ploču Čorba je odmah stavila u pogon tokom dva koncerta u novobeogradskoj Hali

sportova u kojoj se okupilo blizu 5 000 posećilaca po večeri. Doduše, svirka nije mogla da prođe bez incidenata. Direktor Hale se plašio da će "drogirani huligani da demolišu parket" pa nije dozvolio gašenje svetla, tako da je predgrupa Papatra (u kojoj je basista bio Miroslav Cvetković) svirala pod osvetljenjem zgodnim za košarkašku utakmicu. Bora je odbio da izđe na binu dok se svetlo ne ugasi, pa je mučno pregovaranje potrajal gotovo čitav sat dok je nervozna publika zviždala, lupala nogama o pod i skandirala "Gasi svetlo!". Kada je dogovor najzad postignut, Halom se prolomilo oduševljenje, tako da su klinci tokom nastupa većinu hitova otpevali zajedno sa Borom. Sledeće večeri nisu imali sličnih problema pa je "svirka za pet soma" ponovo podigla publiku na noge. Taj triumf je bio samo uvod u uspehe koje je grupa postigla tokom turneje po Jugoslaviji kada su obišli pedeset devet gradova. Krajem juna bili su zvezde večeri na "Vjesnikovom" koncertu u Zagrebu na kome su se okupile vodeće domaće grupe, a Bregović je tom prilikom svirao sa sešiastavom Hipodrom. Miša zbog ženidbe nije mogao da svira pa ga je opet menjao Miroslav Cvetković. Čorba se u Beograd koncertno vratila 10. septembra nastupom na kalemeđanskoj Rockoteci. Taj prostor je jedva primio oko 10 000 omladinaca. Tokom svirke je došlo do velike gužve pa su neki kućama otišli razbijenih glava, a bilo je i težih oštećenja i pogubljenih cipela. Uprkos povredama, koncert je u novinama dobio dobre kritike, a te večeri su odsvirali i deo novih pesama sa gostom iz Engleske, basistom Džonom Mek Kojem (John McCoy). Naime, ne gubeći vreme, oni su se već tog leta zatvorili u studio i snimili treći LP "Mrtva priroda" koji je upravo producirao Mek Koj, basista Gillan benda. Tokom prve tri nedelje po objavljanju "Mrtve prirode" prodato je čak 100 000 primeraka ploče. Za to vreme bila je to najbrže prodavana ploča u istoriji domaće muzike. Njen konačni tiraž zaustavio se na 450 000. primeraka

RNa toj ploči Bajaga prvi put nastupa sa svojom pesmom "Ja sam se ložio na tebe", a radio je i muziku za "Ne veruj ženi koja puši Drinu bez filtera" i sa Mišom je komponovao "Odlazak u grad". Udarni autor je i dalje Bora sa pesmama "Na Zapadu ništa novo" (prva Borina direktno politička pesma), "Neću da ispadnem životinja", "Pekar, lekar, apotekar", "Volim, volim žene" i drugim. Januara 1982. godine koncertom u Čačku Čorba je započela jugoslovensku turneju koja je, kako se kasnije ispostavilo, prilično nezgodno nazvana "Ko preživi - pričaće". Gde god su se pojavili, vladalo je veliko interesovanje za karte, što su organizatori nemilosrdno zloupotrebljavali. Tako je za njihov nastup u zagrebačkoj Ledenoj dvorani 8. februara u prodaju pušteno 10 500 karata koje su brzo rasprodane. U sali se, na nesreću, uoči svirke našlo oko 15 000 mladih. Kako su samo dvoja vrata bila otvorena, u gužvi na ulazu izgađena je četraestogodišnja Zagrepčanka Željka Marković koja je preminula od povreda. Revijalnim novinama ta tragedija je poslužila kao dobar povod za obračun sa rock muzikom uopšte i napade na Boru Đorđevića koji sa javašluk-organizacijom nije imao nikakve veze. Posle Zagreba organizatori su na njihovim koncertima drastično smanjili broj karata koje su puštali u prodaju, a nije bila retkost ni da im otakazuju gostoprimgstvo, plašeći se novih frka.

U tom periodu Čorba je definitivno postala najveća r'n'r grupa u Jugoslaviji, a to je, uz sve prijatne pojave, povlačilo i upotrebu krupne političke lupe kroz koju su posmatrani. Početkom februara u "Ilustrovanoj politici" objavljeno je pismo izvesnog tinejdžera u kome je razglabao na temu političke podobnosti Bore i drugova. To je bilo dovoljno da SUBNOR skopske opštine Karpoš podnese zahtev da se ploča zabrani zbog stihova "Za ideale ginu budale" i "Kreteni dižu bune i ginu" iz pesme "Na Zapadu ništa novo". Odmah posle njih, tom zahtevu se pridružuju SUBNOR Sarajeva i malog mesta

Bora Đorđević u vreme plebiscitarne podrške.

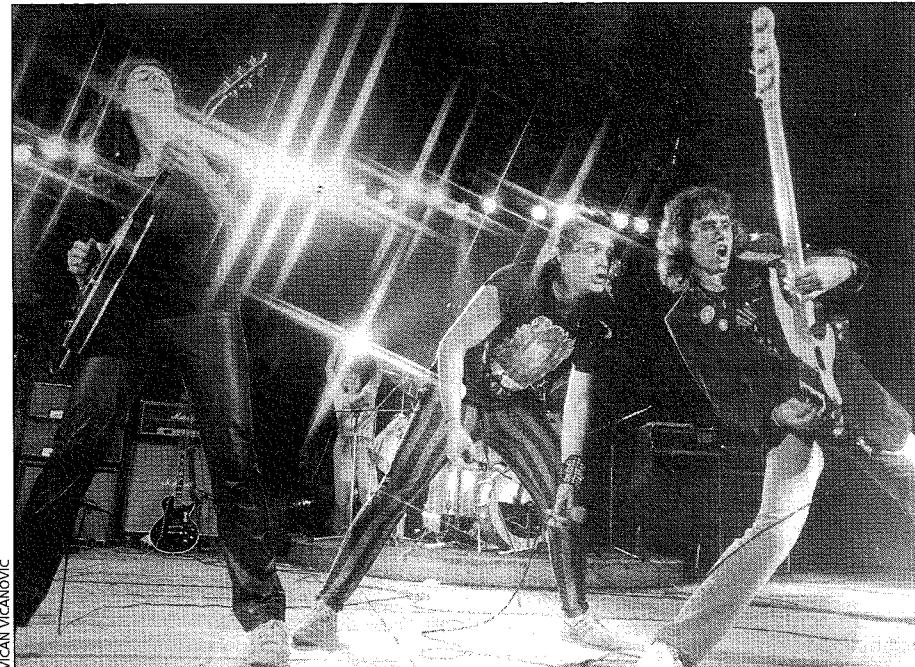
FREDRAG SIMOVIC

Bezdan, ali i Savez socijalističke omladine Bosne i Hercegovine. Afera poprima velike razmere po medijima, svaka šuša se tu osetila pozvana da pljune Boru zbog "vredanja tekovina narodnooslobodilačke borbe". Rezultati svega toga bili su vidljivi na terenu. Čorba je bila prisiljena da u Celju prvi put u karijeri prekine svoj koncert, jer su dežurni vatrogasci bili previše agresivni prema pub-

lici. Koncert u Sarajevu mogao je da bude održan tek kada je Bora napisao obrazloženje za tekstove svih pesama koje će izvoditi i potpisao da će "Na Zapadu ništa novo" otpевati na sopstvenu odgovornost. U Tuzli nisu mogli da sviraju jer, kako je bilo izjavljeno, "organizator ne može da obezbedi red i mir tokom koncerta grupe čije ponasanje nije u skladu sa socijalističkim moralom". Čitava stvar se smirila kada je grupu odbranio tadašnji predsednik boračke organizacije. Bio je to samo uvod u političke zabrane na koje je Bora u nastavku karijere naletao.

Promotivnu turneju povodom ploče "Mrtva priroda", Riblja čorba je završila svirajući četiri večeri uzastopno, polovinom aprila 1982. godine u beogradskoj hali Pionir. Svirke su održane sa mesec dana zakašnjenja, jer su organizatori otezali zbog slučaja u Zagrebu, plašeći se da li će moći da ponude adekvatno obezbeđenje. Razloga za strah nije bilo jer su prve večeri svirali u polupraznom Pioniru, što je bilo veliko iznenadenje. Ipak, druge dve večeri su bile popunjene na pravi način a na nastupu od 11. aprila snimljen je njihov koncertni LP "U ime naroda". Ploča je dobila naziv po uzoru na početnu repliku kojom se izriče presuda u sudu i time se jasno aludiralo na Borine političke probleme. Tokom četiri dana Čorbu je "gledalo 21 000 ljudi zajedno sa mnogobrojnim redarima i milicionerima".

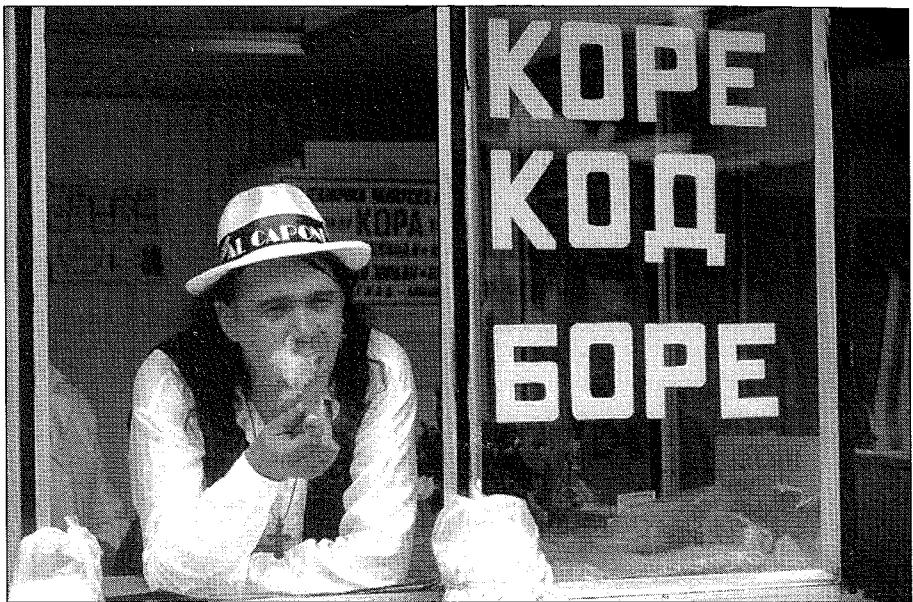
Političko smirivanje oko Čorbe rezultiralo je neobičnom odlukom. Na Dan mladosti i

VILJAN VEGAROVIC

Prvi trijumf na Tašmajdanu septembra 1979. godine.

na rođendan druga Tita, 25. maja 1982. godine, dobili su Majsku nagradu Gradskog komiteta Saveza Socijalističke omladine uz obrazloženje da "grupa peva o životu i problemima mladih i da je postala unekoliko simbol velikog dela omladine". Početkom jula pojavila se živa ploča "U ime naroda" u kojoj je publika odigrala značajnu ulogu. LP je održan sirovo, bez studijskog pegljanja, postigao je tiraž od 120 000 i postao najprodavaniji koncertni LP u dotadašnjoj domaćoj rock istoriji. Čorba je na ploči uvrstila samo proverene koncertne favorite, te prodati tiraž nije predstavljao iznenadenje. Nekoliko dana kasnije uz druge domaće grupe sviraju na Trgu Marksа i Engelsа na koncertu povodom solidarnosti sa borbom naroda Palestine. Zatim se povlače iz javnosti i pripremaju sledeću ploču "Buvlja pijaca" koja se pojavit krajem 1982. godine. Ploču je opet producirao Džon Mek Koj, a miks je urađen u Londonu. Uz Čorbu je na snimanju učestvovao Kornelije Kovač koji je svirao klavijature, dok su se u nekim pesmama pojavili gudači i duvačka linija, tako da je ploča u sebi nosila i neke od elemenata akustičnog zvuka. Bora je uradio tekstove za sve pesme, sem za "Baby, baby I don't Wanna Cry" koja je kompletno Bajagina. Tu pesmu je prvo bitno trebalo da peva Sladana Milošević na svojoj ploči, ali je Bora insistirao da ostane Čorbi. Kao autori muzike na ostatku materijala potpisali su se Miša, Rajko i Vicko. I ova ploča je Čorbi donela čitav niz uspešnih pesama i to podeljenih u dve celine. Jednu su činile ljubavno-ironične kao "Draga, ne budi peder", "U dva će čistači i odneti đubre" i "Dobro jutro". Drugu celinu činile su politički direktnе pesme "Slušaj, sine, obriši sline", "Kako je lepo biti glup" (inspirisana boravkom u neinspirativnoj vojsci), "Pravila, pravila", "Kad ti se na glavu sruši čitav svet" i "Ja ratujem sam". Jedan od krajnje urbanih pokliča nudila je pesma "Neću da živim u bloku 65" u kojoj se Bora smisleno gadio Novog Beograda. Ploča je ponovo postigla veliki tiraž, mada je 250 000 primeraka bilo mnogo manje od prethodne cifre. Neke pesme sa ploče su korišćene u populističkom filmu "Laf u srcu" Miće Miloševića. Na osnovu glasova čitateljki lista "Bazar" Bora je izabran za idealnog muškarca. Doduše, redakcija je odbila da štampa Borinu pesmicu-zahvalnicu: "Domaćice skinite gaćice, ja volim vaše flanelske spavačice". Na turneju su krenuli dve nedelje po objavljinju ploče i suočili se sa oslabljenim interesovanjem publike. Zanimljivo je da im je koncerte po Hrvatskoj organizovala estradna ispostava Saveza boraca Scena revolucije. Turneju su završili početkom aprila 1983. godine ambicioznim koncertom na Sajmištu za koji je Bora želeo da postane njegova Hajdučka česma. Ideja za Sajmište je bila Borina, budući da je sentimentalno vezan za taj prostor. Na Sajmište ga je kao klinica na jednu od čuvenih Gitarijada odveo Petar Popović. Posle šesnaest godina pauze, tu je ponovo ušao rock. U želji da obnovi taj prostor, Bora je maltene sam sa Mišom Aleksićem organizovao svirku. Potrudili su se da naprave najveću binu koja je do tada viđena

ZORAN TRBOVIĆ

Bora Đorđević je jedan od najtiražnijih srpskih pesnika tokom osamdesetih.

u Jugoslaviji, a nju je pratilo adekvatno kvalitetno svetlo i ozvučenje. Bora je sa Markom Jankovićem i Zoranom Modlijem snimio radijske reklame. U zalaganju za svirku išao je tako daleko da je sa Modlijem iz aviona bacao letke iznad Novog Sada, Zrenjanina, Šapca, Pančeva i Beograda. Koncert je išao pod imenom "Hleba i igara" a kao predgrupe nastupali su D' Boys i Siluete u kojima je tada gitaru svirao mlađi Nikola Čuturović. Za održavanje reda bilo je angažovano 170 miliionera i 340 redara. Bora je očekivao veliku gužvu pa se čak sa priateljima opkladio da će se, ako ne proda 10 000 karata, ošišati do glave. Kako je prodato samo 8 000, Bora se zaista posle svirke obrijao do glave. A tome je prethodilo još jedno ritualno šišanje. Te večeri grupa se oprostila od Vicka Milatovića koji je odlazio u vojsku, pa su ga odmah na bini ošišali i upristojili za armiju. Umesto njega, na bubenjarsku stolicu seo je Vlajko Golubović, čovek koji je pre toga bio u sastavima Tilt i Suncockret, a kasnije i u Bajaginim Instruktorima. Pauzu u radu grupe prvi je iskoristio Rajko Kojić i objavio mini LP "Ne budi me bez razloga" (PGP RTB 1983.). Na ploči su svirali klavijaturista Lazar Ristovski, basista Neša Japanac i Vlajko Golubović, a Bora je otpevao tri svoja i jedan Bajagin tekst. Tokom 1982. godine i Vicko je poradio na drugom planu. Okupio je heavy metal grupu Ratnici, a po njegovom odlasku u vojsku oni su sa kanadskim muzičarima snimili album "Warriors" i potonuli u zaborav.

Krajem oktobra 1983. godine u organizaciji Saveza socijalističke omladine, Ribilja čorba je održala četiri koncerta u Bugarskoj, u okviru manifestacije Balkan, zona bez nuklearnog naoružanja. Prvi nastup u Plovdivu svirali su pred omladinskim aktivistima koji su dobili specijalne pozivnice, ali redari su imali muke da ih zadrže zapepljene za stolice. Na završnoj svečanosti Čorba je svirala posle grčkog folklornog ansambla, bugarskih ritmičnih plesača i rumunskog omladinskog pozorišta koje je izvelo simboličnu predstavu "Bauk kapitalizma napada omladinu Istoka". Grupu su upozorili da ne sviraju pes-

mu "Kako je lepo biti glup", a nisu bili oduševljeni ni kada su izveli "Ostani đubre do kraja".

U to vreme Bajaga priprema svoju ploču "Positivna geografija", ali paralelno piše pesme i za sledeći Čorbin album "Večeras vas zabavljaju muzičari koji piju". Kako u PGP RTB-u nisu želeli da Čorbi finansiraju snimanje u Londonu, prešli su u zagrebački Jugoton. Ploču je sa članovima grupe producirao Kornelije Kovač u Ljubljani, a miks je urađen u Londonu. Odmah po objavlivanju, 1984. godine, republička cenzura je tri pesme proglašila moralno nepodobnim pa je ploča dobila etiketu šund proizvoda i samim tim veću cenu u prodaji. Probleme su zbog tekstova stvorile "Magupi vam kvare dete" i "Besni psi" u kojima, pored ostalog, Bora peva "Grčki šverceri, arapski studenti, negativni elementi, maloletni delikventi i besni psi" što je izazvalo internacionalne potrese. Ambasade tri arapske zemlje, pa čak i afričke države Zair žalile su se zato što je Bora izjednačio arapske studente i besne pse. Onda je Republičko ministarstvo kulture naručilo stručnu analizu pesme, a pred Čorbin beogradski koncert stigao je zahtev iz SIP-a da se pesma ne izvodi.

Iako je grupa i dalje delovala kao celina, po izboru pesama na ploči već tada je bilo jasno da se rad ne odvija kao ranije. Bora je nainzao seriju gorkih, depresivnih tekstova u kojima su dominirale konstrukcije "obogažavam ilovaču", "oko mene su u stvari liceri i govnavi", termini: "dželati, streļjanje, giljotina, vešala, krastave žabe i otrovne zmije". U pesmama "Ravnodušan prema plaču", "Džukele će me dokosuriti", "Glupost" i "Besni psi" Bora je prolje litre žuči i jedu, baveći se najcrnjom stranom života. Na suprotnom kraju bio je Bajaga sa opuštenim, sezadžijskim pesmama "Kazablanka", "Muzičari koji piju" i nežnom baladom "Kad hodaš".

U proleće 1984. pojavila se Bajagina ploča "Positivna geografija" koju je publiku odmah prihvatile. Iako Bajaga nije imao solističke ambicije, pozitivan efekat njegovog koncerta u Domu sindikata, održanog

R

21. aprila 1984. godine, rezultirao je pozivima za nove svirke. Ali pre toga su ga čekale obaveze prema matičnoj grupi. Prolećna turneja Riblje čorbe prolazila je prilično loše. Osam koncerata je otkazano zbog slabog interesovanja publike, a na ostalim nastupima, pa i u Pioniru, bilo je poluprazno. Uz to, Bora i Miša su odlučili da zamene Rajka Kojića, jer se nije ponašao profesionalno, u skladu za zahtevima grupe. Zamerali su mu što dva puta nije došao na televizijska snimanja, nije se pojavio na jednoj konferenciji za stampu, narušio je turneje i odlazio do Beograda i što je loše svirao. Rajko je smatrao da je tačna samo prva stavka, a Bajaga ga je uzeo u zaštitu izjavljajući da je samo jednom loše svirao. Na osnovu Bajaginog zalaganja, Rajko je ostao u grupi, ali je upozoren da se od septembra profesionalnije ponaša. Naime, grupa je proglašila letnju pauzu. Samo nekoliko dana pred put na ostrvo Mljet, Bora je pozvao Bajagu i rekao kako im jedan hotel u Solunu nudi deset hi-

Bora Đorđević izražava ljubav prema Istočnom bloku.

Ijada dolara po čoveku za mesec dana letnje svirke. Bajaga mu je objasnio da se spremi na more a posle ima ugovorene svirke sa Instruktorima po radnim akcijama i da je glupo da Riblja čorba svira po hotelima. Ponudu za Grčku odbio je i Rajko i to je bilo dovoljno da njih dvojica postanu bivši članovi Čorbe. Ceo slučaj je tih dana podigao veliku prašinu. Bajaga je iz novina saznao da više nije u grupi, kad je sa Mljetom došao u Dubrovnik, a ni Rajko Kojić nije bio na vreme obavešten.

Novi gitaristički par u Čorbi postali su Vidoja Božinović (ex Opus, Rok mašina) i Zoran Dašić (ex Šamar). Vicko se vratio u grupu, a Vlajko je postao član Instruktora. Dašić je sa grupom održao samo pet proba, pa je zbog porodičnih obaveza odustao od angažmana. Kasnije je oformio grupu Legende za čiju je ploču "Dodi druže do Srbije uže" Bora napisao sedam tekstova i komponovao muziku za dve numere. Umesto Dašića u grupu je stigao Nikola Čuturić koji je tih sezona važio za rent a gitarist. Pre toga je

svirao u grupama Kredit (od koje su kasnije nastali Laki pingvini), Bicikl, Zamba, Siluete, a proleće 1984. godine proveo je kao član Električnog orgazma. Vidoja Božinović, zvan Džindžer, je kao mlađi brat Zorana Božinovića, gitariste Rok mašine, odrastao na hard rocku i gitarskim herojima, što je sasvim odgovaralo koncepciji Riblje čorbe. Tih godina nije bio previše aktivan a povremeno je svirao blues po klubovima. Nove članove Bora je uigravao na gotovo anonimnim nastupima. Tako su na poslednjoj večeri Beogradskog leta u Domu omladine 20. septembra nastupili pod imenom Debeli Bogoljub i ljuti tezgaroshi. Uoči svirke su samo prijatelji grupe znali da se iza tog blesavog imena krive Riblja čorba. Tokom čitave jeseni grupa je svirala po manjim salama učvršćujući veze novih članova i starosedelaca. U tom periodu došlo je do saradnje Bregovića i Đorđevića koji su tada bili rivali. Na ploči "Bijelo dugme" (Kamarad-Diskoton 1984.) Bora je napisao polovicu teksta i pevao je sa Goranom i Tifom u pesmi "Pedikulis Pubis". Samit na vrhu ponudio je zanimljivo sarajevsko-beogradsko viđenje ženskog sveta i pomoglo poljuljanom statusu Čorbe u tom momentu. A tokom zime i Čorba se povukla u studio. Novu ploču "Istina" snimali su Ratko Ostojić i Goran Vejvoda, a producent je opet bio Džon Mek Koj. Goran Bregović je uzvratio posetu pevajući u pesmi "Disko mišić", a Džindžer i Čutura su se potpisali kao autori po jedne pesme. Pre no što je ploča izašla 1985. godine, grupa je novi materijal predstavila na koncertu u klubu Kulušić u okviru akcije Bolje vas našli kada su beogradski bendovi gostovali u Zagrebu. Iako su mnogi u to vreme smatrali Čorbu za stvar koja pripada prošlosti, na koncertu su trijumfalno ispraćeni uz dva bisa. Bio je to prvi, pravi povratak u istoriji jugoslovenskog rocka i to najviše zahvaljujući pesmi "Pogledaj dom svoj, andele". Kao i pesme, i omot je bio oštar: lica članova grupe su fotomontažom ugrađena u nišku Čele-kulu. Naravno, ni rad na ovoj ploči nije prošao bez problema. U Jugotonu su odbili da štampaju pesme "Snage opozicije", "Pogledaj dom svoj, andele", "Alo" i "Dvorska budala", pa se Čorba bez mnogo premišljanja vratila u PGP RTB. Njihova merila u tom trenutku bila su manje stroga, odbili su samo "Snage opozicije", a u pesmi "Alo", stih "sa planine šakal zavija, tamo je Jugoslavija", zamenjen je u "ja iz dalekih predela posmatram tuđa nedela". Od prvobitne ideje da se "Snage opozicije" objave kao samizdat singl se odustalo, jer su sve novine koje drže do sebe štampale tekst inkriminisane pesme.

U tom periodu "Andeo" je postao ključna pesma Čorbe kojom su završavali koncerte. Slušaoci Hita nedelje 202 izabrali su je za hit 1985. godine, a februara 1990. godine za hit decenije. Spot je emitovan na MTV programu. Na turneji po Rusiji čak je pevao i Đorđe Marjanović i to kao molitvu. Na koncertima se potvrdilo da obnavljaju popularnost. Na suludoj bosanskoj turneji na -20 stepeni koja je obuhvatila mesta Pećnik, Donja Mahala, Matuzići i Tišina, Miša Alek-

sić nije mogao da im se priključi zbog bolesti, pa je bas svirao Žika Jelić iz YU grupe. Po godištima, ta situacija je bila sledeća: Žika četrdeset dve godine, Bora trideset dve, a Čutura dvadeset dve. Maja 1985. godine ponovo su trijumfovali u beogradskoj Hali sportova, a Bora je sa pet godina zakašnjava objavio prvu zbirku poezije "Ravnodušan prema plaču". Za mesec dana je planulo 10 000 primeraka.

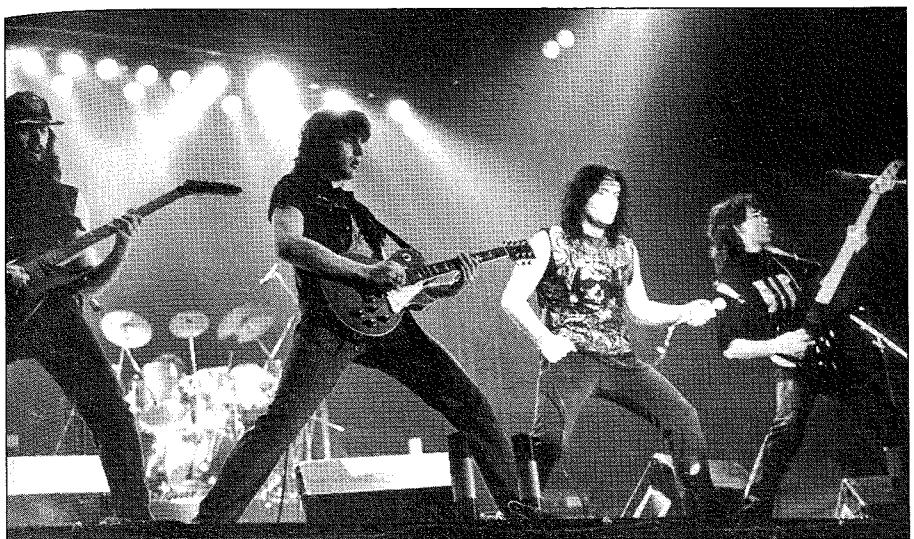
Februara 1986. godine grupa je objavila LP "Osmi nervni slom" ponovo u produkciji Kornelija Kovača i sa novim gostima: glumica Ana Kostovska pevala je u pesmi "Prokletio sam", Jova Maljoković je odsvirao saksofon u "Jedan čovek", a Edi Grant je otpevao dve strofe u pesmi "Amsterdam" i to tako što su ga bukvalno posle njegovog nastupa u Pioniru odveli u studio. Pored pesme "Amsterdam", udarni hit na ploči bila je "Nemoj da ideš mojom ulicom", dok su ostale pesme zbog autocenzure muzičkih urednika bile na ledu. Iako nisu bile ništa oštire od onih

Plakat za zabranjeni koncert.

štampanih na prethodnim albumima, pesme kao "Južna Afrika 85" (ja ču da pevam)", "Tu nema Boga, nema pravde", "Crno je dole" i druge teško su se putem medija probijale do slušalaca. Početkom 1986. godine na sednici Komisije Predsedništva CK SKJ za informativno-propagandno delovanje čak se raspravljalo o tekstovima Riblje čorbe. Političke dileme nisu mnogo uticale na publiku pa je Čorba 8. marta 1986. pred deset hiljada okupljenih na sarajevskom Rock uranku u Skenderiji započela svoju najuspešniju turneju od vremena ploče "Mrtva priroda". Krajam marta su posle četvorogodišnje pauze ponovo napunili Pionir i time potvrdili povratak na scenu.

Zamah koji je grupa hvatala, iskoristio je Vicko pa je solistički diskografski prvenac objavio juna 1986. godine za PGP RTB. LP "U ritmu srca malog dobošara" producirao je Kornelije Kovač, Vicko je pevao, a svirali su gitaristi Miodrag Živadinović i Dragan Dele-

Ribilja čorba: Božinović, Čuturilo, Đorđević i Aleksić

tić Delta, basista Dragan Gajić i bubnjar Zoran Radovanović Baki. Sve pesme je napisao Vicko uz pomoć Miodraga Živadinovića. Veći deo tog materijala Vicko je pisao u vreme ploče "Mrtva priroda" i tokom rada sa grupom Ratnici. Mužički izlet Vicko je upravljavao tokom pauze Ribilje čorbe, a ni Bora nije mirovao. Na ploči grupe Kerber "Seobe" (PGP RTB 1986.) gostovao je u pesmi "Čovek od meda", a on i Čutura su im napisali tri teksta. U to vreme Bora je bio primoran da se oprosti od svoje karijere u malom fudbalu. Braneći gol ekipe "Delirijum tremens" povredio je Ahilovu tetivu i zbog toga grupa nije održala seriju svirki na kojima su planirali da provere nove pesme pred publikom. Umesto toga, prvi put u karijeri snimali su demo verzije pesama za sledeći LP. Krajem godine na MESAM-u su dobili nagrade kao rock grupa godine, Bora je proglašen za najboljeg kompozitora, dok je Miša autor hita godine, pesme "Amsterdam". Februara 1987. godine objavljaju devetu ploču "Ujed za dušu" na kojoj je Bora komponovao samo tri i po pesme, a kao autori se potpisuju Džindžer, Čutura i Miša. Tada rade i prvu obradu, što će kasnije biti česta pojava na njihovim pločama. Pesma "Zadnji voz za Čačak" je obrada "Last Train To Clarksville" Nila Dajmonda (Neil Diamond) koju je sjevremeno izvodila grupa Monkees. Sem duhovite "Član mafije", u kojoj je na matricu karipske muzike Bora opisao Savez komunista. Na ostatku ploče gotovo da nema političkih tema. Dve Borine pesme "Nesrećnice, nije te sramota" i "Zašto kuće arlauče" koje nisu ušle u konkurenčiju za ploču, objavljene su na poklon-singlu koji je deljen uz prvi hiljadu albuma.

Popularnost koju je postigla prva Borina knjiga "Ravnodušan prema plaču" rezultirala je njegovim aktivnostima i na tom planu. Intenzivno je držao večeri poezije, a ostvarila mu se davanja želja. Godine 1988. primaju ga u Udruženje književnika Srbije, što neki akademici doživljavaju kao uvredu. Oko njegovih pesama se i dalje dizala prašina. Kada je u Sava centru 1987. godine na proslavi povodom godišnjice Studija B, govorio svoje stihove, javni tužilac je zaključio da je

"uznemirio javnost". Ali, kako je govorio pesme koje su već objavljene po novinama i njegovim zbirkama, sud je odbio zahtev javnog tužioca za pokretanja postupka. Jula 1988. godine dok je Bora u Baru govorio svoje stihove, prisutni milicioner je otkrio da je "verbalno vrjeđao patriotsko socijalistička osjećanja građana". Odmah je presavio tabak, napisao prijavu koja je dovela do suđenja na kome je Bora posle razvučenog procesa oslobođen optužbe.

Desetogodišnjicu postojanja obeležili su izdavanjem desetog albuma "Priča o ljubavi obično ugnjavi" i kompilacijom "Ribilja čorba 10" koja je objavljena u ograničenom tiražu i nije se našla u prodaji, već je bila predviđena za prijatelje grupe i radio stanice. Povodom jubileja odsvirali su koncert na Sajmištu na kome se okupilo 15 000 mlađih. Ali pre toga SUP im nije dozvolio da održe besplatan koncert na platou ispred hrama Svetog Save na kome je još trebalo da sviraju Piloti i EKV. Iako se situacija u zemlji sve više intenzivirala, na novoj ploči gotovo da nije bilo političkih tekstova. Benigne teme "Avionu slomiču ti krila", "Kaži ko te ljubi dok sam ja na straži", "Oko mene" i druge govorile su o Borinom sve većem interesovanju za van-nastavne aktivnosti kao što su književne večeri. A personalni potresi u grupi su se i dalje nastavljali. Radeći u Čorbi, Čatura je počeo da piše i za druge. Tako su se njegovi tekstovi našli na pločama Dejana Cukića, YU grupe, Kerbera, a 1988. godine je snimio i prvu solo ploču "Devet lakih komada". Po objavljinjanju druge ploče Čutura 1. novembra 1989. odlazi iz grupe i upušta se u solo vode. U trenutku kada su svi prognozirali prestanak rada Čorbe, u grupu dolazi gitarista Zoran Ilić (rođen 8. septembra 1959.) koji je pre toga bio član sastava Bezobrazno zeleno. Sa njim 1990. godine snimaju LP "Koza nostra" koji je producirao Saša Habić. Nove pesme su prvo proveravali na udaljenim terenima. Svirali su po našim klubovima u Švedskoj, zatim Temišvaru, a potom u dalekoj Australiji. Na snimanju su se opet obreli raznovrsni gosti. Džoni Štulić i članovi Azre pevali su prateće vokale u pesmi "Al Kapone" u "Gde si u ovom glupom hotelu",

pevale su Gorica Popović, Snežana Jandrić i Biljana Krstić, nekadašnje članice Suncokreta, a klavijature na ploči je svirao Saša Lokner. Bora je u pesmi "Tito je vaš" načeo sezonus pluvanja po tada još uvek nedodirljivom mrtvom predsedniku, a erotsku zejalicu je opravio u pesmi "Crna Gora Bar" koja predstavlja obradu starog hita "Memphis Tennessee" Čaka Berija. Temu "Baby" Bora je otpevao na lošem engleskom i za nju je tvrdio da je komponovao kada je imao trinaest godina. Nove pesme Čorba je proverila na starom terenu. Septembra 1990. godine opet su uspešno nastupili na Tašmajdanu.

Tokom ratnih godina Čorba je povremeno svirala u inostranstvu i oglašavala se pločama koje nisu ostavljale dubli trag. LP "Labudova pesma" pravobitno je bio zamišljen kao oproštajni, ali su odlučili da rade i dalje. Ploča je snimana krajem 1991. godine u Beču i sem pesme "Kad sam bio mlad" obrada "When I Was Young" Erika Bardona nije-dna druga se nije zadržala u medijima. Doduše, sa ploče su izbačene tri predviđene pesme Olivera Mandića. Ni sa sledećom pločom "Zbogom, Srbijo" nisu bolje prošli. Uz obrade "Zelena trava doma mog" iz repertoara Toma Džonsa (Tom Jones), "Danas nema mleka" grupe Hermans Hermits i "Tampa je noć" Marka Bernsa (Mark Bernes) iz istoimene pozorišne predstave, većina ostalih pesama je odmah potonula u zaborav. Jedinu novinu u grupi predstavljao je klavijaturista i koproducent te ploče, Vlada Barjaktarević (ex Van Gogh).

U solo vodama Vicko se opet ogledao 1996. godine kada je u okviru grupe Indijanci za ITMM objavio CD sa porno orijentisanim psmama. On je u ulozi pevača i autora pesama, a grupu još čine gitarista Goran Repinc, basista Slavko Radosavljević i bubnjar sastava Block Out Miljko Radonjić. Na snimanju je gostovao Rajko Kojić, a ploča je naišla na nepodeljeno zgražanje kritike. Krajem 1990. godine Indijanci su objavili ploču "Ne može biti veselije" (HiFi Centar).

Leta 1996. godine kada je Čorba svirala u Republici Srpskoj na mitinzima stranke SDS, sa njima nije nastupio Zoran Ilić i tada je objavljeno da više nije član grupe. Na disku "Ostalo je čutanje" koji je Čorba tada objavila, našla se "Ljubomorko", obrada "Jelaous Guy" Džona Lenona i narko-pesma "Gnjilane", obrada pesme švajcarskog muzičara Pola Hofera. Tema "Odlazi od mene, ubico, id" je iz pozorišne predstave "Moskva-Petuški" i u njoj uz Boru pevaju bivše članice Suncokreta Snežana, Bilja i Gorica. U temi "Gastarbajterska" iskorišćen je citat "Užičkog kola" koji je na harmonici odsvirao Dušan Suvajac iz grupe Legende. Paralelno sa tom pločom, Bora je u Republici Srpskoj za Radio Bijeljinu objavio solo CD "Njihovi dani" sa političkim psmama od kojih je najviše odskočila "Baba Jula". Povodom nove ploče Ribilja čorba je odsvirala seriju nastupa u Kanadi, Australiji i Evropi. Početkom 1997. godine objavili su kompilaciju "Treći srpski ustank" na kojoj je izbor političkih pesama nastalih tokom čitave karijere. Od ranije objavljenih materijala tu su "Snage opozici-

je", snimljena još 1985. godine i "Volim i ja vas", nastala tokom građanskog protesta u zimu 1996./1997. Početkom 1997. godine Čorba je održala turneu pod nazivom "Po slobodnim gradovima Srbije" koju su završili sa dva prepuna koncerta na Tašmajdanu.

Tokom karijere Bora je pisao pesme za mnogo drugih grupa i pevača, a autor je tekstova za narodnjak "Neka me ne zaborave devojke sa Morave" i nove starogradske "Stani malo kafanski sviraču". Zanimljivo je

valaca piva) i Flašističkom strankom. Za stranačke simbole odabrali su srk i čepić i povukli se u mir svojih omiljenih kafana. Tokom prve polovine devedesetih, Bora je intenzivno pomagao mladoj grupi Mindušari iz Knina koji su svirali kao predgrupa Čorbi. Snimao je i sa Bajom, malim Knindžom. Filmski reditelji su mu u više navrata nudili uloge, ali ih je sve redom odbio, zbog loših scenarija.

"Treći srpski ustanak" (Čorba Rekords 1997 kompilacija) "Beograd, uživo '97 - 1 i 2" (Hi Fi Centar 1997. koncertni)

Bora Đorđević solo

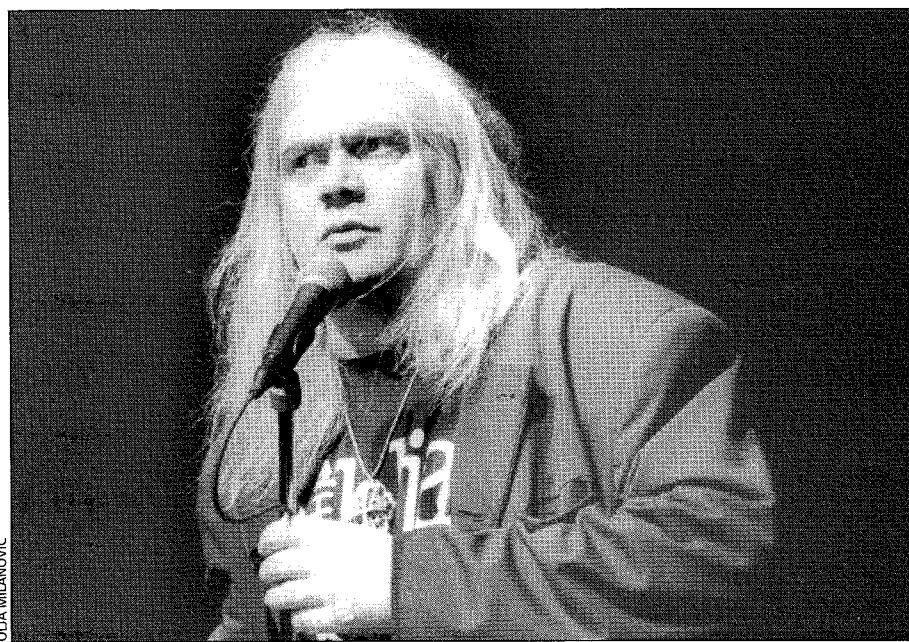
"Njihovi dani" (SIM Radio Bijeljina 1996.)

RISTOVSKI LAZAR

(Beograd)

Lazar Ristovski je rođen u Novom Pazaru 1956. godine, a tri godine kasnije njegova porodica se preselila u Kraljevo. Sa četrnaest godina formirao je grupu Bezimeni, koja je tokom rada ostala zabeležena samo po instrumentalu "Maštarije" na kompilacijskoj ploči emisije Veče uz radio I programa Radio Beograda.

Leta 1974. godine sa Bezimenima je nastupao u Bećićima, tamo ga je čuo Boki Milošević i poveo u Beograd da svira u njegovom orkestru. Te jeseni počeo je da nastupa sa grupom Smak, a njihov zvanični član postaje januara 1975. godine. Sa njima snima debi album grupe, Točkovu solo ploču i nekoliko singlova, a onda vrši efektan transfer i oktobra 1976. godine prelazi u Bijelo dugme. Polovinom 1978. napašta Dugme i sa ljetom Ivandićem snima album "Stižemo" (RTV LJ 1978.). Početkom 1979. godine sarađuje sa kragujevačkom grupom Vatra, ali se nakon nekoliko meseci vraća u Smak i sa njima snima albulme "Rok cirkus" (PGP RTB 1980.) i "Zašto ne volim sneg" (PGP RTB 1981.). U to vreme je objavio solo singl na kome su pesme kompozitora Tugomira Vidanovića. Pesmu "Tražiš oproštaj" je početkom sedamdesetih na Beogradskom proleću pevala Senka Velentanlić, a pesmu "Anželika" Dragan Antić. Na snimanju su mu pomogli članovi grupe Mama Co Co i Vatra. Po raspadu Smaka, učestvuje na snimanju solo ploče Borisa Arandželovića "Iz profila" (Diskoton 1982.) i posvećuje se studijskom radu. Početkom osamdesetih godina bio je član Alvin Lee Banda sa kojim je obišao Jugoslaviju i Mađarsku. U Bijelo dugme se vratio 1985. godine i sa njima je ostao sve do prestanka rada 1991. godine. Saradivao je sa Džez orkestrom RTB, paralelno vodio solo karijeru i izdavao instrumentalne albulme. Za prvi solo LP "Merge" dobio je priznanje najprodavanije ploče instrumentalne muzike u 1983. godini. Pored svojih kompozicija, zabeležio je i obradu narodne "Kaleš bre Ando". Sledеća ploča "2/3" trebalo je da bude koncertna. Međutim, snimci sa njegovog nastupa u Domu omladine nisu tehnički bili dovoljno kvalitetni, pa su na ploči samo dve live kompozicije, a ostatak je nastao u studiju. Tokom boravka u vojsci 1984. godine snimio je LP "Vojnički dani" na kome su instrumentalne verzije revolucionarnih tema "Komandant Sava", "Titovo ime", "Bilećanka" i druge. Po povratku iz JNA u produkciji Saše Habića uradio je ploču "Roses For A General". Sa perkusionistom Nenadom Jelićem (koji je autor materijala) snimio je 1986. godine album "Opera". Jelić je pevao, svirao citru, klavir i udaraljke, a Ristovski je bio zadužen za PPG kompjuter. Sa klavijama

OVA MILANOVIC

da je jedan od najvećih hitova Bebekove solo karijere "Sinoć sam pola kafane popio", upravo izašao iz Borine kuhinje. Pored toga, pomogao je afirmaciji beogradskih novotalasnih grupa zalažući se sa Encom Lesićem za snimanje ploče "Paket aranžman". Minuli rad Čorbe odrazio se na kaseti "Nešto kao Džimi Hendriks" (Shelter Records 1996.), mlađe slovenačke grupe Zaklonišće prepeva, koja je obradila pesmu "Zvezda potkrovla i suterna" sa samog početka Čorbine karijere.

Tokom plodne karijere Bora je objavio pet zbirki pesama "Ravnodušan prema plaču" (1985.), "Hej Sloveni" (1987.), "Prvih deset godina je najteže" (1988.), "Neću" (1989.) i "Psihopata i lopata" (1997.) koje su prodate u preko 150 000 primeraka što je tiraž kojim se retko koji ovdašnji pesnik može pohvaliti. Nosilac je priznanja Branko Čopić za satiru, nagrade Brankovo kolo zbog "očuvanja srpskohrvatskog jezika i svežeg pesničkog izraza". Dobio je četiri Oskara popularnosti, proglašavan je za kompozitora, pevača, lajavca godine. Radio je muziku za pozorišne predstave "Bonton", "Siroti mali hrčki", "Tama na je noć" i film "Atoski vrtovi" Stojana Stojića. U pozorištu Radović izvodio je monodramu "Ja ratujem sam", a objavio je i kasetu "Bora priča gluposti" koju je slovenački Helidon prodao u tiražu većem od 80 000 primeraka. Borini hobiji su pecanje i fudbal (rezervni golman je FK Pekar) a piše i za satirični list "Naša krmača". Godine 1990. osnovao je šeretsku Partiju običnih pijanaca (POP). Ukrzo po osnivanju, stranka je ušla u principijelnu koaliciju sa SUP-om (Savez uži-

Rajko Kojić je posle duge bolesti umro 11. aprila 1997. godine u rodnom selu Jarkovac. Čutura živi u Londonu od novembra 1991. godine. Miša je vlasnik prodavnice instrumenata u tržnom centru Skadarlija. Džindžer je i dalje student arhitekture i stalno najavljuje solo ploču. Ilke radi sa grupom Babe, a Vicko je muzički urednik u Hi fi centru.

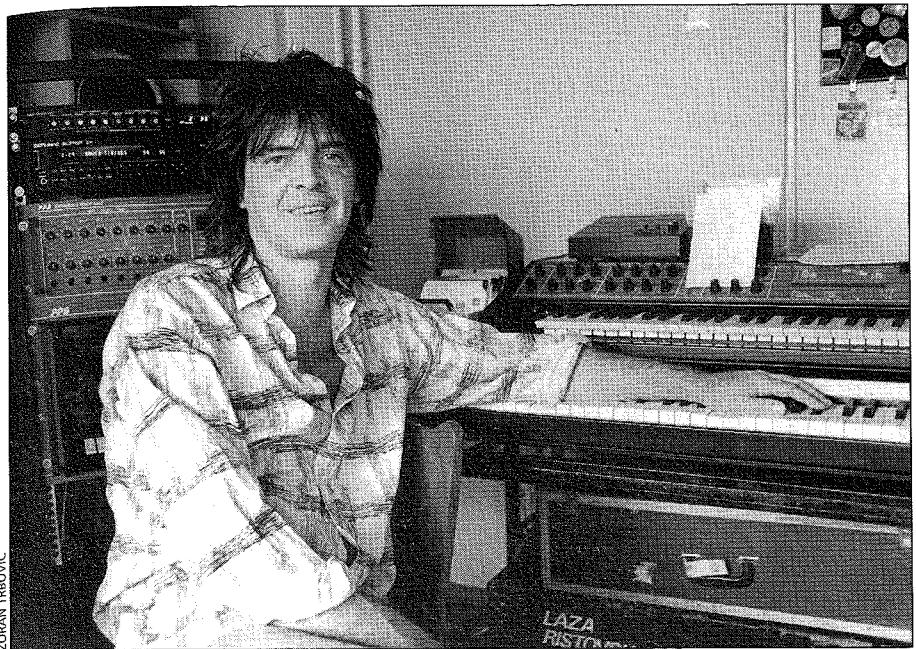
Diskografija

Singlovi

- "Lutka sa naslovne strane" / "On i njegov BMW" (PGP RTB 1978.)
- "R'n'r za kućni savet" / "Valentino iz restorana" (PGP RTB 1979.)
- "Nazad u veliki prljavi grad" / "Mirno spavaj" (PGP RTB 1980.)
- "Nesrećnice, nije te sramota" / "Zašto kuće arlauče" (PGP RTB 1987. promo singl)

Albumi

- "Kost u grlu" (PGP RTB 1979.)
- "Pokvarena mašta i prljave strasti" (PGP RTB 1981.)
- "Mrtva priroda" (PGP RTB 1981.)
- "U ime naroda" (PGP RTB 1982. koncertni)
- "Buvlja pijaca" (PGP RTB 1982.)
- "Večeras vas zabavljaju muzičari koji piju" (Jugoton 1984.)
- "Istina" (PGP RTB 1985.)
- "Osmi nervni slom" (PGP RTB 1986.)
- "Ujed za dušu" (PGP RTB 1987.)
- "Riblja čorba 10" (PGP RTB 1988. kompilacija, promo LP)
- "Priča o ljubavi obično ugnjavii" (PGP RTB 1988.)
- "Koza nostra" (PGP RTB 1990.)
- "Labudova pesma" (Samy 1992.)
- "Zbogom, Srbijo" (WIT 1993.)
- "Ostalo je čutanje" (WIT 1996.)

ZORAN TRBOVIĆ

turistom Sašom Loknerom 1994. godine je objavio CD "Naos" na kome gostuju Bebi Dol i gitarista Vlada Negovanović. Deo materijala za tu ploču inspirisan je sakralnom muzikom, a promovisali su je koncertom na Kolarcu. Na solo kaseti "Quit" objavio je 1993. godine materijale sa diska koji je snimljen za englesko tržiste. Tu su zabeležene instrumentalne obrade hitova Sajmona i Garfunkla (Simon and Garfunkel), "Simfonija No. 40" Mocarta, pesma "Zaboravljeni" i druge teme. Na snimanju su učestvovali gitarista Vlada Negovanović, saksofonista Jova Maljković, flautista Žorž Gruić i članovi Beogradske filharmonije. Ristovski je saradivao sa austrijskim muzičarem Falkom (Falco), gitaristom grupe Supertramp, Ričardom Džemsom Palmerom (Richard James Palmer), Kris De Burgom (Chris De Boorgh), sastavom Piloti i grupom Osvajači sa kojima je uživo nastupao. Jedno vreme je u Frankfurtu radio kao demonstrator instrumenata sa klavijaturama. Vlasnik je jednog od najbolje opremljenih tonskih studija u Beogradu. Pored toga, spada među najbliže saradnike Gorana Bregovića u projektima filmske muzike. Na tom polju se ogledao i sam. Za muziku u filmu "Lazar" dobio je prvu nagradu na filmskom festivalu u Sopotu 1984. godine i Zlatnu medalju Beograda na 36. i 39. festivalu animiranog filma. Radio je muziku za filmove "Zaboravljeni", "Sveto mesto" i "Nečista krv". Tokom ovih godina snimio je drugim izvođačima preko hiljadu ploča rock, zabavne, klasične i narodne muzike. S njima povremeno odlazi na turneve. U anketama muzičkih časopisa jedanaest godina uzastopno je proglašavan za klavijaturistu godine, a 1986. godine dobio je Estradnu nagradu Srbije. Tokom karijere održao je preko dvesta samostalnih i oko hiljadu koncerata sa grupama.

Diskografija

Singl

"Tražiš oproštaj" / "Anželika" (Beograd Disk 1980.)

Albumi

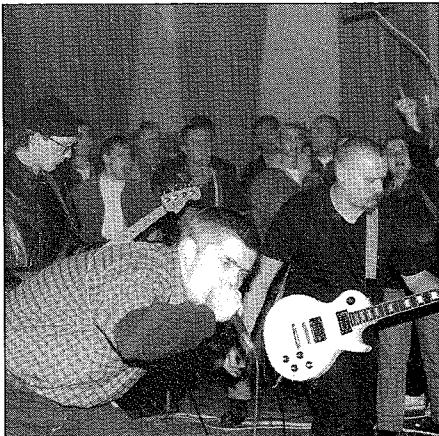
- "Merge" (PGP RTB 1982.)
- "2/3" (PGP RTB 1983.)
- "Vojnički dani" (PGP RTB 1984.)
- "Roses For A General" (PGP RTB 1984.)
- "Opera" (PGP 1985.)
- "Quit" (ITMM 1993.)
- "Naos" (Komuna / PGP RTS 1994.)
- "Nečista krv" (A Records 1997.)
- "Svetlost u A-duru (Antologija)" (HiFi Centar 1997. kompilacija)

RITAM NEREDA

(Novi Sad)

Oi punk sastav Ritam nereda nastao je 1989. godine. Posle brojnih personalnih izmena ustalili su se u postavi: pevač Boban (ex Vrisak generacije), gitaristi Četa i Čomi, basista Barbun i bubenjar Stavra.

Ozbiljnije počinju da rade od 1989. godine. Privatna beogradska izdavačka kuća Predskazanje Records objavljuje im te godine kasetu "Oi! Ain't Dead" na kojoj su njihovi studijski i koncertni snimci. Kasetu "Nikog nema" objavljaju godinu dana kasnije samostalno, ali ona kod nas prolazi nezapaženo. Budući da su kasetu poslali brojnim izdavačima u Evropu, u Nemačkoj je taj materijal u formatu CD-a objavila privatna firma

Dim Records godinu dana kasnije. Na CD-u se nisu našle koncertne verzije pesama "Skinheads" i "Sama". Ploča se prodavala putem kataloga širom sveta, tako da je grupa stekla popularnost kod OI poštovалаča. Zahvaljujući tom disku, o njima su pisali brojni strani fanzini i učestvovali su na kompilacijskim kasetama. Sledeći CD "Breaking" objavili su 1993. godine za nemačku izdavačku kuću Walzwerk Records, a zarada od prvog tiraža poslata je kao pomoć deci ugroženoj ratom na prostoru bivše Jugoslavije. Na toj ploči, šest pesama je otpevano na engleskom jeziku, a ostatak na srpskom. Na kaseti "Razbijanje", objavljenoj za jugoslovensko tržiste, nalaze se iste pesme, ali na srpskom jeziku. Kasetu "Pogo live" snimaju na koncertima u KST-u i novosadskom SPENS-u krajem 1994. godine. Ploču "Zvuci bola" objavljaju krajem 1996. godine.

Tokom devedesetih često nastupaju po Evropi. Početkom novembra 1997. godine, u vreme sukoba Roma i skinhedsa u Beogradu, bivaju primorani da otkažu nastup u SKC-u jer su brzopletno prozvani kao izazivači mržnje i rasizma.

Diskografija

- "Oi Ain't Dead" (Predskazanje Records 1989. kaseta)
- "Nikog nema" (Dim Records 1991.)
- "Breaking" (Walzwerk Records 1993.)
- "Pogo live" (Complete 1995. koncertna kaseta)
- "Zvuci bola" (Nered Source 1996.)

ROBOTI

(Zagreb)

Grupa je nastala 1963. godine a udarnu postavu činili su Ivica Percl, ritam gitara, Ivica Čokalj, solo gitara, Mario Anžek, bas, Toni Studeni, vokal i Viktor Hromin, bubenjevi.

Prvu veću afirmaciju dobili su 1965. godine posle serije nastupa u Austriji. Tamo su svirali u Fijaker baru pa su u repertoar uvrstili obradu pesme "Bosno moja" i dalmatinske narodne pesme. Polovinom 1965. godine učestvovali su na beat festivalu u Beču i u konkurenciji sto pedeset dva sastava jedini su od stranaca ušli u finale dvanaest najboljih i dobili nagradu Zlatne činele. Po povratku su u Zagrebu pobedili na Festivalu VIS-ova 1966. godine, a dobili su i pehar publike na Prvom internacionalnom beat susretu Italija - Jugoslavija. U grupi su se od samog početka primećivale dve muzičke struje. Jedna orijentisana na rhythm i blues i druga, zainteresovana za pop muziku. Zato su paralelno nastupali na zabavnjačkim festivalima, ali i obaveznim igrankama. Prve velike uspehe imali su sa obradama malo poznate pesme nemačkog muzičara Drafte Dojčera "Mramor, kamen i željezo" (njihovu verziju kasnije je obradilo Bijelo dugme) i "Dolazak robota" koje je Jugoton 1965. godine objavio u okviru serije ploča "Uspjesi sezone".

Septembra 1966. godine, grupu napušta Ivica Percl i posvećuje se karijeri protestnog i folk pevača. Budući da je ritam gitara u to vreme već bila prevaziđen instrument, kao pojačanje uzimaju orguljaša i trubača Ivu

R

ČEDOMIR UROŠEVIC

Balića (ex Bijele strijelje) i potpuno se orijen-tišu na rhythm i blues. U toj postavi odlaze u Italiju septembra 1966. godine i najčešće nastupaju u rimskom Piper klubu. Kako su u Italiji već postojala dva sastava Roboti, oni menjaju ime u Five Up. Mada su iz zemlje odsustvovali više od pola godine, publika ih nije zaboravila i u godišnjem glasanju lista "Džuboks" osvajaju prvo mesto za 1966. godinu.

Po povratku u Jugoslaviju, snimaju prvu ploču na kojoj su obrade svetskih hitova. Avgusta 1967. godine iz grupe odlazi Ivo Balić, a zamjenjuje ga gitarista, pevač i orguljaš Vedran Petar Božić (ex Grešnici). Posle turneje po Jugoslaviji u grupu dolazi saksofonista Aljoša Gojanović (ex Mi), a umesto basiste Marija Anžeka novi član postaje Rejmond Ruić (ex Delfini). Januara 1968. godine napušta ih Gojanović pa na sledeću seriju nastupa u Italiji odlaze sa saksofonistom Josipom Komerickim. Veći uspeh postižu 5. maja 1968. godine na Međunarodnom pop festivalu u Rimu. Pored njih su učestvovali Pink Floyd, Ten Years After, Traffic i drugi.

Po povratku iz Italije napušta ih Čokalj, a sa njima ponovo radi Ivo Balić. Neposredno posle toga sele se u Nemačku i sviraju na-porne tezge po klubovima u Dizeldorfu i Kel-nu. Razočarani, u Zagreb se početkom 1969. godine vraćaju pevač Toni Studeni (zbog oštećenja glasnih žica), orguljaš Ivo Balić i saksofonista Jože Komericki. Studeni se povlači sa scene, a jedno vreme radi kao disk džokej i saradnik u emisiji "Crvena jabuka" Radio Zagreba. Komericki i Balić prelaze u sastav Strijelci, a Balić paralelno gradi karijeru modnog fotografa. Ostatak grupe nas-

tavlja kao trio u postavi: gitarista Vedran Božić, basista Rejmond Ruić i bubenjak Viktor Hromin, a nastupaju pod imenom The Wheels Of Fire (po nazivu tada aktuelne ploče grupe Cream). Maja 1969. godine posle nekoliko nastupa u Zagrebu i na moru, prestaju sa radom. Od svirke u Nemačkoj ostala je jedino priča kako je jedne večeri u klubu u kome su svirali bio Džimi Hendriks (Jimmy Hendrix) pa su se sa njim upoznali i slikali. Jednom prilikom nastupali su i sa Liti Ričardom (Little Richard).

Vedran je kraće vreme boravio u Italiji. Po povratku 1970. godine sa Rejmondom Ruićem, Branetom Živkovićem i Ratkom Divjakom osnovao je grupu Nautilus. Dolaskom Alberta Krasnićija, koji je zamjenio Ruića, pre-rastaju u Super grupu. Početkom 1971. godine Vedran se obreo u poslednjoj postavi grupe Mi, a zatim prelazi u grupu Time. Posle rada sa grupom Nautilus, Ruić je postao urednik i producent u izdavačkoj kući Suzy, a komponovao je za pevača Darka Domijana. Viktor Hromin se povukao iz muzike. Prvo je otvorio disk klub, a zatim prodajnu galeriju jugoslovenskih slikara naivaca u Miljanu. Početkom sedamdesetih godina Ivica Čokalj je sa novim muzičarima obnovio Robote. Bez većeg uspeha objavili su singl sa pesmama "Djevojko mala" i "Svud oko nas" posle koga su prestali sa radom.

Diskografija

Singlovi

"Treat her right (ha ha ha...)" / "Hold On, I'm Coming" / "I ain't gonna eat out my heart any more (oh, jee)" / "Taste Of Honey" (Jugoton 1967.)
"Djevojko mala" / "Svud oko nas" (Jugoton 1972.)

ROZE POZE

(Beograd)

Grupu su 1986. godine osnovali gitarista i pevač Željko Nikolić (ex Zebra), basista Vladimir Milačić, gitarista Sava Đustibek, bubenjak Dušan Živanović i tekstopisac Vlada Čalić. Prve radove objavljaju 1987. godine na promo singlu sa pesmama "Poskok rock" i "Bordžija". Tokom rada kroz grupu prolazi veliki broj muzičara, jer Željko svojim saradnicima postavlja visoke profesionalne zahteve.

Oktobra 1989. godine kao samostalno izdanje objavljaju EP sa četiri pesme od kojih su udarne "Daj gol" (obrada "You'll Never Walk Alone" iz repertoara grupe Slade) i "Nvine za sedenje". Na debi albumu "Roze poze" u produkciji Dušana Bezuhe 1990. godine objavljaju ponovo snimljene sve četiri pesme sa EP ploče, ali i "Napadaj, ne propadaj", "Mali zeleni" i druge. Sledеći LP "Besindžer i Dilindžer" izlazi 1992. godine, ponovo u produkciji Dušana Bezuhe, donosi i pesmu "Moj grad" koja je posvećena Filu Lajnotu (Phil Lynot) iz sastava Thin Lizzy, kao i obradu tradicionalna "Amazing Grace" pod nazivom "Šes-najst metara". Treći LP "Rokenrol dend" izlazi u najgore vreme, 1993. godine, tako da ga grupa koncertno slabije promoviše. Ploča nastavlja liniju tvrdog pub rocka, a B-strana donosi njihovo viđenje keltske muzike. Kao gosti, na snimanju su učestvovali članovi sastava Orthodox Celts: Ana Đokić (violina), Dejan Lalić (bendžo) i Dušan Živanović (harmonika). Pesmu "Mali zeleni" (NLO UFO) snimili su u novom aranžmanu uživo u studiju Oxygene. Četvrti LP trebalo je da se zove "Do jaja je" a na omotu da bude crtež muških genitalija, ali su na incijativu iz PGP RTS-a omot i naziv ploče promenili i ona izlazi 1995. godine pod imenom "Da li si to ti?". Produciju ploče uradio je Vlada Negovanović, a na njoj je unplugged verzija pesme "Samo poželi" sa prethodnog albuma, snimljena na koncertu u Sava centru. Sa njima je te večeri svirao violinista Aleksandar Štukelja. Na komplikacijskoj kaseti "Daj gol" našao se izbor njihovih pesama sa težistem na materijalu sa debi ploče.

Željko Nikolić je krajem osamdesetih neformalno svirao sa Kojom, a kao gost je odsvirao gitaru u jednoj od verzija "Dečije pesme" na ploči koju je Disciplina kičme objavila 1987. godine

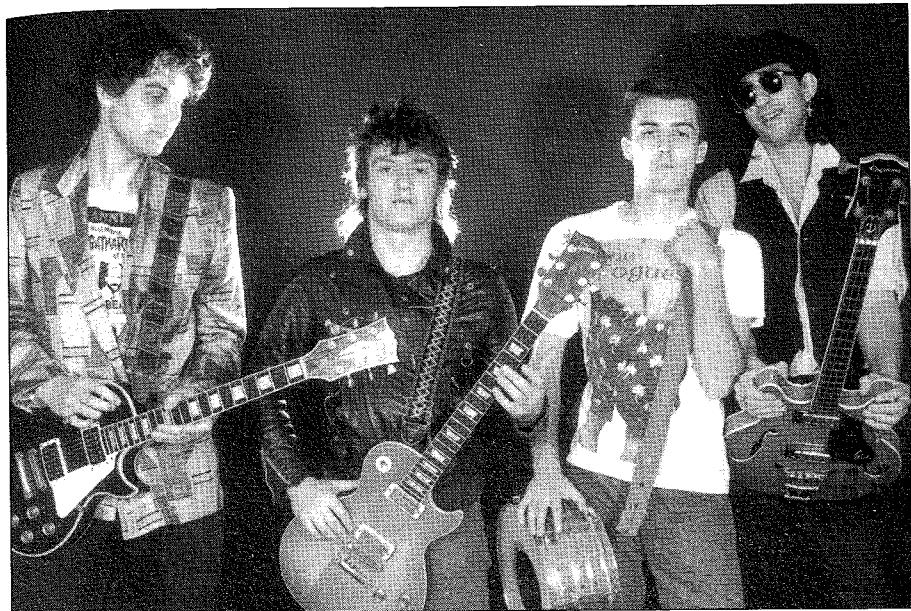
Diskografija

Singlovi

"Poskok rock" / "Bordžija" (PGP RTB 1987.)
"Daj gol" / "Nvine za sedenje" / "Pogodi broj" / "Najlepša" (samostalno izdanje 1989.)

Albumi

"Roze poze" (PGP RTB 1990.)
"Besindžer i Dilindžer" (PGP RTB 1992.)
"Rokenrol dend" (Carlo records & Migos Co 1993.)
"Da li si to ti?" (PGP RTS 1995.)
"Daj gol - najveći hitovi 1990-1995" (Rockland Production 1996 kompilacija)

Roze poze

RUŽ

(Beograd)

Tinejdžerska grupa Ruž nastala je 1982. godine i kroz nju su u početku prolazili brojni članovi. Tek kada su se ustalili u postavi: pevač Vuk Rosandić (rođen 1969.), braća blizanci, gitarista Miloš i basista Marko Kozić i bubnjar Zoran Tomašević Toma, za njih je pokazao interesovanje zagrebački Jugoton. U momentu kada je Plavi orkestar tiražno posustajao, Ruž se pojavio na sceni sa očiglednom namerom da preuzme njihovu publiku, pa je 1988. godine debi LP "Još jedan ples" odmah štampan u zlatnom tiražu. LP je producirao bubnjar Ivan Fece Firči, prateće vokale pevala je Marina Perazić, a učestvovali su Jovan Maljković, saksofon, Aleksandar Dujin, klavijature i Zoran Bulatović Bale, bas. Sve pesme na ploči komponovao je Miloš Kozić, a kao hit se izdvojila "Zubarka". Ploča postiže solidnu popularnost, a grupa pravi dvogodišnju pauzu zbog odlaska članova u vojsku. Drugi LP "Noćno kupanje" (produkcijski Đorđe Petrović) takođe je trebalo da objavi Jugoton, ali su zbog zategnute političke situacije prešli u PGP RTB. Ploču rade po sličnom principu, fabrikujući instant pesme "Nemica" i "Amerikanka" i gotovo preko noći postaju miljenici najmlađe publice. Na snimanju su gostovali Dragan Jovanović (gitaru), Feldi Jen (saksofon), Szabo Robert (bendžo i usna harmonika) i Kristina i Aleksandra Kovač (prateći vokali). Polovinom 1990. godine koncertom na beogradskom Sajmištu izazivaju masovnu hysteriju među devojčicama. Ploča postiže visok tiraž i grupa odlazi na turneju po Makedoniji, Bosni i Srbiji u okviru koje sviraju oko sto dvadeset koncerata. Na Beogradskom proleću 1991. godine izveli su obradu stare pobedničke pesme "Jedna mala plava" Đorđa Novkovića. Taj snimak je objavljen na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.). Početkom rata Vuk odlazi u London, a zatim i u Ameriku.

Ploču "Čuvari ljubavi" objavljaju krajem 1992. godine samo njih trojica i sa nje se

izdvaja pesma "Ima nešto u tvojim očima". LP je producirao Saša Habić a gostovali su Saša Lokner (klavijature), Dragan Jovanović (gitaru), Nikola Vranjković (gitaru) i Jelena Galović (prateći vokal). Godine 1993. Marko i Miloš napuštaju Ruž i sa pevačem Danijelom Vuletićem u okviru grupe Čuvari ljubavi snimaju istoimeni LP koji 1993. godine objavljuje PGP RTS. U isto vreme u zemlju se vraća

Vuk. On i Toma nastavljaju sa basistom Dejanom Grujićem (ex Oblaci) i u produkciji Zlatka Manojlovića objavljaju LP "No 4". Manojlović je komponovao većinu materijala, a obradili su stari hit grupe Dah, pesmu "Šošana". Na koncertima je sa njima nastupao gitarista Saša Randelić (ex Point Blank, Oblaci). Godine 1995. objavljaju CD "Kao nekada..." u produkciji Đorđa Petrovića na kojoj je obrada pesme "Šizika" Lakih pingvina. Autori pesama su braća Kozić, Dejan Grujić, Radovan i Kikamac iz Zane. Na snimanju su gostovali Saša Randelić, Đorđe Petrović, Darko Grujić (klavijature) i pevač Đole Dragojlović (ex Laki pingvini).

Ubrzo posle te ploče Vuk odlazi u Ameriku i grupa prestaje sa radom. Od 1996. godine Toma Na TV Pink vodi muzičku emisiju "Yu top 10". Miloš Kozić je za solo ploču Marine Perazić napisao pesmu "Maline i kupine", a radio je i pesme za Maju Odžaklijevsку.

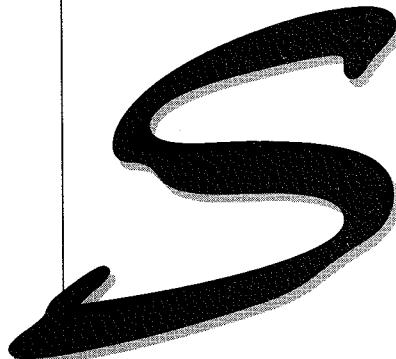
Diskografija

- "Još jedan ples" (Jugoton 1988.)
- "Noćno kupanje" (PGP RTB 1990.)
- "Čuvari ljubavi" (PGP RTB 1992.)
- "No 4" (ZAM 1993.)
- "Kao nekada..." (PGP RTS 1995.)

Ruž

R

SATAN PANONSKI

(Vinkovci)

Ivica Čuljak, poznatiji kao Satan Panonski, rođen je 1960. godine u selu Cerić pored Vinkovaca. Pre nego što je počeo da se bavi krajnje morbidnom stranom rock'n'rolla, bio je odličan i primeran učenik. Po završetku prvog razreda gimnazije kod njega dolazi do radikalne promene pod uticajem naj-surovijih elemenata punk pokreta. Na vinkovačkoj sceni se pojавio 1977. godine pod imenom Kečer II. On je čak govorio kako je 1978. godine u Nemačkoj primio "punk pričest" i tako postao jedan od vodećih čudaka alternativne scene. Godine 1980. postaje pevač alternativne grupe Pogreb X koju je predvodio Vlado Soldo. Čuljak počinje da piše nove tekstove i tada nastaje i pesma "Trpi kurvo" koja je kasnije bila u redovnom repertoaru Satana Panonskog. U to vreme, Čuljak je iza sebe već imao sukoba sa sistemom, tri meseca je proveo u kazneno-pravnom domu Lipovica zbog izbegavanja vojne obaveze, a 1977. godine je bio u vinkovačkoj ludnici. Međutim, nesreća koja se zbila 29. novembra 1981. godine iz osnova je promenila njegov život. Te večeri je u vinkovačkom hotelu koncert imala Meri Cetinić. Čuljak se tu muvao u svojoj punk uniformi, koja je očigledno izazivala lokalne kabadahije. Došlo je do sukoba u kome je on nožem isekao protivnika. Osuđen je na dvanaest godina zatvora, jer nije dokazano da li je to učinio u samoodbrani. Predviđeno je bilo da ode na Goli otok, ali zahvaljujući vezama njegovog oca koji je bio upravnik vinkovačkog Doma zdravlja, smještaju ga u neropsihijatrijsku bolnicu u kojoj je trebalo da izdrži kaznu. Tokom boravka u bolnici, bilo mu je omogućeno da izlazi, drži koncerte i večeri poezije. Njegov rad prate mnogi, posebno kroz živu fanzinsku delatnost kako u Jugoslaviji tako i po underground krugovima širom sveta. U to vreme on se sve više bavi pisanjem poezije, slikarstvom i mail artom, a povremeno nastupa i sa grupom Pogreb X. Po prestanku njihovog rada 1985. godine, Čuljak pokreće sastav Satan Panonski kroz koji u potpunosti formira svoju muzičko-scensku predstavu.

Za njih se zainteresovao zagrebački nezavisni izdavač Zdenko Franjić koji ih na svojoj etiketi Slušaj najglasnije 1989. godine uvrštuje na kompilaciju "Bombardiranje New

- SATAN PANONSKI • SAN • SAVIĆ MASSIMO
- SEDMINA • SEPTEMBER • SEXA • SILUETE
- SIMJANOVIĆ ZORAN • SIROVA KOŽA • SMAK
- SOKOLI • THE SPOONS • STANČIĆ IVAN PIKO
- STIDLJIVA LJUBIČICA • STOJAKOVIĆ JADRANKA
- S VREMENA NA VREME • SUNCOKRET

"Nuklearne olimpijske igre" (Slušaj najglasnije 1990.)
"Kako je punker branio Hrvatsku" (Slušaj najglasnije 1992.)

SAN

(Beograd)

Grupu San osnovao je početkom 1971. godine klavijaturista i kompozitor Aleksandar Sanja Ilić (rođen 1951. u Beogradu). Okupio je bivše članove grupe Smeli, Samonikli, Bele višnje i Vragolani, tako da su grupu činili pevač Predrag Jovičić, gitarista Aleksandar Slaviković, basista Dragoslav Jovanović i bubnjar Branislav Grujić.

Sanja Ilić je uz rad sa grupom komponovao muziku za film "ITD", kao i muzičko delo "Arhandeli i automati".

Na koncertu u niškoj hali Čair 2. februara 1975. godine Predrag Jovičić je poginuo od strujnog udara i posle toga grupa presteže sa radom. U spomen na Jovičića objavljen je zajednički LP "San".

Diskografija

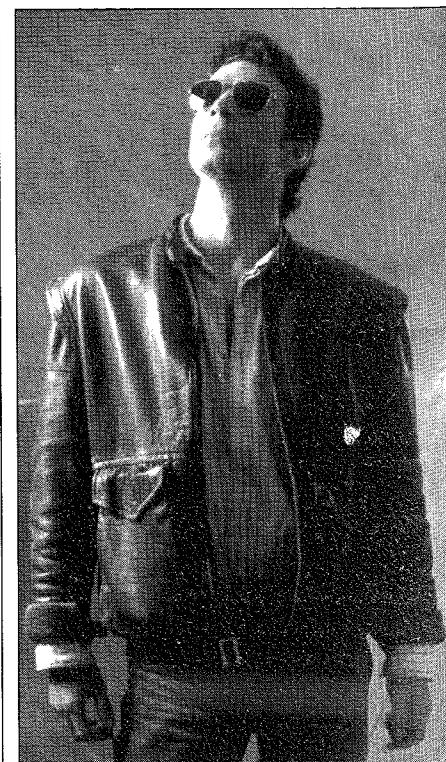
Singlovi

- "Helena" (PGP RTB 1971.)
- "Neka ovaj dan bude praznik" (PGP RTB 1972.)
- "Papirni brodovi" / "Hej malena" (PGP RTB 1973.)
- "Anabela" (Studio B 1974.)
- "Jedan svet za sve" / "Srce na dlanu" (PGP RTB 1974.)
- "Legenda" (PGP RTB 1974.)

SAVIĆ MASSIMO

(Zagreb)

Veći deo rane mladosti Massimo Savić (rođen 1962. u Puli) je živeo u Italiji, a jedno vreme i u Australiji. Karijeru započinje 1982. godine u Zagrebu kao pevač i gitarista sastava Dorian Gray.

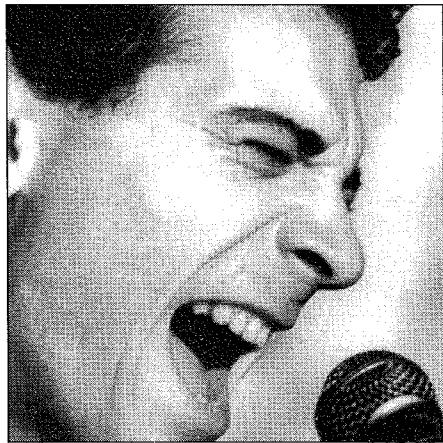
Diskografija

- "Ljuljajmo ljubljeni ljubičasti ljudi" (Slušaj najglasnije 1989. kaseta)

Po raspodu grupe, 1986. godine postaje solista, orijentujući se na pesme bliže zabavnoj nego rock muzici. Na MESAM-u je izvodio pesmu "Zadnja noć" i dobio nagradu za najbolju interpretaciju, a na izboru za Pesmu Evrovizije predstavio se pesmom "Samo jedan dan" Zrinka Tutića. Tokom 1986. godine boravio je u Švedskoj gde je radio sa producentom Tinijem Vargom, ali ništa od snimljenog materijala nije objavljeno. Prvi LP "Stranac u noći" radi 1987. godine sa Zrinkom Tutićem i Matom Došenom. Na albumu se nalazi opuštena verzija pesme "Zamisli život u ritmu muzike za ples" iz repertoara Filma, koju je otpevao zajedno sa autorom Jurom Stublićem. Tu je i "Mavroštin Afriki", obrada pesme buzuki svirača Grgorisa koju je Massimo otpevao na grčkom jeziku, zatim "Pruži mi ruku", obrada "Stay With Me, Baby", grupe Walker Brothers. Massimo nije komponovao nijednu pesmu na ploči, predstavlja se samo kao pevač, a jedino u pesmi "Zadnja noć" svira gitaru. Godine 1987. osvaja prvu nagradu na Internacionalnom festivalu u Drezdenu pesmom "Samo jedan dan" i biva proglašen pevačem godine na festivalu MESAM gde i sledećih godina redovno dobija nagrade. Drugim albumom "Riječi čarobne" 1988. godine potpuno se posvećuje estradnoj misli. Snima obradu hita Bobi Sola "Jedna suza na tvom licu", obradu španskog tradicionala "Malaguena Salerosa", sa Bebi Dol u duetu peva country "Sunce sja, trava miriše" a u toj pesmi gostuje i grupa Plava trava zaborava. Saradnici na ploči su Zrinko Tutić, Mato Došen, Alka Vuica, grupa Magazin (pevali prateće vokale), a sa Stublićem je napisao tekst za pesmu "La lu la le". Treći LP "Muzika za tebe", radi sa Tutićem i Marinom Tučković i te iste 1989. godine za pesmu "Pono-vo zajedno" dobija specijalnu nagradu na festivalu Golden Kite u Kuala Lumpuru. Sledi LP "Zemlja plesa" objavljuje 1990. godine i on donosi veći broj njegovih kompozicija, a kao autori učestvuju Zrinko Tutić, Alka Vuica i Zoran Vrač. Produciju je radio sam sa Jankom Mlinarićem, a u pesmi "Mislim, mislim (nek' živi ljubav)" pojavljuje se u duetu sa Dinom Dvornikom. Od obrada, na ploči su se našle "Budi sa mnom" ("Let's Just Kiss And Say Goodbye") i "Otrovna" ("Poison Eye").

Sa početkom rata preseljava se u Labin i 1992. godine u studiju Jadrana Ogrinca u Kopru snima album "Elements" na engleskom jeziku. Ploča donosi njegove ambijentalne materijale, sasvim drugačije od pesama koje je snimao na prethodnim solo pločama. Godine 1995. objavljuje CD "Benzina" ponovo u saradnji sa Zrinkom Tutićem. Na ploči se nalaze obrade "Da li znaš da te volim" Dade Topića i grupe Time i "Dilajla" iz repertoara Toma Đžonsa (Tom Jones).

Tokom karijere Massimo je saradivao sa grupom Ekatarina Velika, pevao je na njihovom drugom albumu iz 1985. godine, učestvovao je na pločama grupe Film, Denis & Denis i Geto, a povremeno je nastupao sa grupom Le Cinema. Svoj muzički doprinos dao je u TV rock opereti "Kreatori i kreature"

Vladimira Milačića. Taj muzički materijal objavljen je na ploči "Kreatori i kreature" (PGP RTB 1988.). Saradivao je sa pozorišnom trupom Kugla glumište u predstavi "Nepri-gušeni titraji" i član je pozorišne trupe Labin Art Express. Promo CD "Body+Energy+Emotions" snimio je 1995. godine sa članovima multimedijalne grupe, Deanom Zahtilom i Krešimirom Farkašem u okviru projekta Metal Guru.

Diskografija

- "Stranac u noći" (Jugoton 1987.)
- "Riječi čarobne" (Jugoton 1988.)
- "Muzika za tebe" (Jugoton 1989.)
- "Zemlja plesa" (Jugoton 1990.)
- "Elements" (Helidon 1992.)
- "Benzina" (Croatia records 1995.)

SEDMINA

(Ljubljana)

Kantautor Veno Dolenc je početkom sedamdesetih sa svojom suprugom Melitom nastupao u duetu, a onda su 1977. godine osnovali sastav Sedmina. U grupi su još bili Lado Jakša (klarinjet, klavir i flauta), Edi Stefančić (klasična gitara, tambura), Božidar Ogorčević (violina, viola). Sedmina je pomen večera koja se sprema sedam dana posle sahrane i naziv ukazuje na interesovanja muzičara na temu izvorne narodne muzike Balkana.

Na debi albumu koristili su izvorne etno-instrumente, dajući drugačije viđenje folk zvuka. Grupa je učestvovala na Omladinskom festivalu u Subotici 1978. godine, svelali su po Sloveniji, u Zagrebu, Beogradu i Valjevu, a poslednji koncert imali su na Internacionalnom folk festivalu u Beču. Godine 1982. objavili su ploču "Drugo dejanje". Budući da je Veno i slikar, radio je omote za njihove albine. Obe ploče je početkom 1996. godine objavila italijanska diskografska kuća Mellotron.

Po prestanku rada grupe, Veno Dolenc je osnovao sastav Duma. Melita Avsenak Osojnik započela je solo karijeru. Ona i saksofonista Lado Jakša učestvovali su 1988. godine u pozorišnoj predstavi "Agnus Dei" za Gledalište u Novoj Gorici. Godine 1992. započela je autorski muzički projekt zasnovan na savremenoj poeziji slovenačkih pesnikinja koji je rezultirao kompaktom "On

je bil veter". Novembra 1994. godine u klubu Cankarjevog doma održala je promotovani koncert sa pesnikinjom Nežom Maurer i igračicom Jasnom Knez. Kasetu "Zeleni škrat Ariel" objavila je 1995. godine. Na njoj su pesme za decu na tekstove slovenačkih pesnika i muziku Blaža Jurjevića. U pripremi je novi CD "On je bil veter" kao nastavak prethodnog.

Diskografija

- "Sedmina" (Helidon 1980.)
- "Drugo dejanje" (Helidon 1982.)

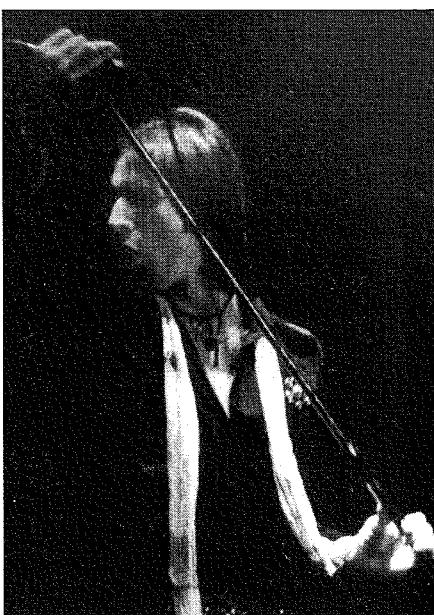
SEPTEMBER

(Ljubljana)

Grupu su septembra 1975. godine osnovali tadašnji veterani jugoslovenske scene - orguljaš Tihomir Pop Asanović i pevač Janez Bončina. Pop Asanović je krajem šezdesetih godina svirao u sastavu Generals, koji je pretežno tezgario u inostranstvu. Generalsi su prestali da rade u jesen 1971. godine i Asanović je pristupio sastavu Time, da bi jedno vreme sa grupom Pro arte nastupao na turnejama po SSSR-u. Objavio je dve solo ploče i oformio Jugoslovensku pop selekciju koja je bila uvertira za September.

Bončina se kao klinac lomio između sporta i muzike. Igrao je u omladinskoj fudbalskoj reprezentaciji, a prvu grupu imao je sa Tomažom Domiceljem. Završio je likovnu akademiju, a pisao je za novine o rock muzici. Početkom 1968. godine Bončina kao gitarista stupa u sastav Mladi levi. Kada ih je napustio pevač, on preuzima njegovu ulogu i zapostavlja gitaru. Bončina je pevao u poslednjoj fazi Generalsa, posle kojih je osnovao grupu Srce. Oni su objavili samo jedan singl sa pesmama "Gvendolina, kdo je bil?" i "Zlatna obala" (Helidon 1972.).

Po raspodu grupe Srce, sarađuje u Jugoslovenskoj pop selekciji, sve do nastanka Septembra. Uz Asanovića i Bončinu u grupi su bili i drugi cenjeni instrumentalisti. Tru-

Janez Bončina, pevač i voda Septembra

DARKO STRIZAK

S

bač i violinista Petar Ugrin je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Ljubljani. Nastupao je na inostranim jazz festivalima, svirao u grupama Mladi levi, Jugoslovenska pop selekcija, sa Korni grupom je 1972. godine bio na jazz festivalu u Montraju, radio je kao profesor na jazz školi u Gracu. Bubnjar Ratko Divjak (ex Dinamiti, BP Convention, Time)

Početkom 1978. godine odlaze u Ameriku. Nastupali su po koledžima i snimili album "Domovina moja" za koji su pesme napisali Asanović i Bončina. Ploča je donela nešto jednostavniju i komunikativniju muziku koja je uvođenjem gitare dobila rock orientisan zvuk, a pažnju su posvetili i višeglasnom pevanju. U momentu kada su planirali

September 1977. godine: Bončina, Maliković, Doblekar, Asanović, Ogrin, Depanger.

studirao je na Muzičkoj akademiji u Gracu. Basista Čarli Novak (Generals, Srce) je pouzdan studijski muzičar. Saksofonista i perkusionista Braco Doblekar (ex Generals, Srce, Pro arte, Jugoslovenska pop selekcija) takođe se ogledao u jazz vodama svirajući sa ljubljanskim Big bendom.

Prvi LP "Zadnja avantura" objavili su već početkom 1976. godine i na njemu je sve kompozicije potpisao Janez Bončina, sem pesme "Ostavi trag" koju je zajednički uradio sa Dadom Topićem. Svojim visokim instrumentalističkim kvalitetima i jazz rock obojenom muzikom brzo su izbili u prvi plan, tako da su na festivalima omladinske kulture u SSSR-u, Istočnoj Nemačkoj i Kubi predstavljali Jugoslaviju. Pesme "Gvendolina" i "Zadnja avantura" snimljene na koncertu u novosadskom Studiju M 7. maja 1976. godine objavljene su na ploči "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.). Zbog obaveza prema Plesnom orkestru Radio Ljubljane krajem 1977. godine iz grupe su otišli Petar Ugrin, Čarli Novak i Ratko Divjak, pa su u novom sastavu bili gitarista Marjan Maliković (ex Kameleoni, Srce), basista Jadran Ogrin (ex Kameleoni) i bubnjar Nelfi Depanger (ex Kameleoni). Na koncertima je povremeno sa njima nastupao i gitarista Vedran Božić. Grupa svira i na BOOM festivalu, a živa verzija pesme "Noć kradljivaca" izlazi na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.).

ponovni odlazak u Ameriku, sasvim iznenađuju su doneli odluku da prestanu sa radom.

Poslednji koncert održali su u Zenici 5. novembra 1979. godine a nastupali su u postavi Asanović, Bončina, Doblekar, Ante Mažuran (guitar), Dani Gančev (bas) i Tone Dimnik (bubnjevi).

Janez Bončina je objavio solo ploče "Obšanku" (RTV LJ 1985.), "Junaki noćne kronike" (Helidon 1988.), kompilacijsku "Najlepši neuspeli" (RTV S 1992.) i "Staro vino" (RTV S 1994.).

Petar Ugrin je uradio jazz album "Samo muzika" (RTV LJ 1979.).

Braco Doblekar je snimio jazz orijentisan solo CD "Mir, prijateljstvo, ljubezen" (Helidon 1996.), a bavi se i producijskim radom.

Diskografija

Singlovi

- "Mala vještica" / "Luduj s nama" (Jugoton 1976.)
- "Prle upecao ribu" / "Ljubav je prava stvar" (PGP RTB 1977.)
- "Domovina moja" / "Za tvoj rođendan" (RTV LJ 1978.)

Albumi

- "Zadnja avantura" (PGP RTB 1976)
- "Domovina moja" (RTV LJ 1979.)

SEXA

(Zagreb)

Medijski slabo pokriven, ali veoma specifičan sastav SexA nastao je marta 1981. godine. Osnivali su ga muzičari koji su došli na studije u Zagreb: pevač Nikica Valentić, gitarista Ivan Bilosnić, klavijaturska Saša Last, basista Nino Prišuta i bubnjar Ratko Danilović. Povremeno je sa njima svirao gitarista Darko Kordovan. Puni naziv grupe glasio je Sedativ ex Apoteka, ali su se oni odlučili za atraktivniju skraćenicu. Sastav je u početku radio u okviru avangardne pozorišne grupe Kugla glumište, tako da su se tokom čitave karijere držali u drugom planu, brižno negujući gotovo kult-status.

U prvoj fazi, grupa je bila naklonjena tamnjem zvuku novog talasa, a krajem osamdesetih primaju sve više uticaja američkog gitarskog rock zvuka. Godine 1986 grupa proglašava privremen prestanak rada i na oproštajnom koncertu snimaju kasetu "SexA uživo" koja je ujedno bila njihovo prvo izdanje.

Godine 1989. Valentić i Bilosnić obnavljaju grupu. U početku je bubnjeve svirao stari član Danilović, a bas Aleks Červar. Konačna postava formiraju kada im se priključe Saša Last i bubnjar France. Promenom zvuka ne sekve sa sopstvenim korenima, tako da se kroz guste gitarske efekte i dalje probijaju grubi i direktni Valentićevi tekstovi, što prezentuju na samizdat kaseti "Veprovi u gradu". Do prve ploče "No Sleep Till Pussy" stižu 1990. godine a tada samostalno objavljaju reizdanja i kasete "Tidamja", sa demo snimcima iz 1985. godine i koncertnu "Sexa u Galeriji SC" snimljenu 20. juna 1990.

DANIL KALODEZA

godine. Na omotima tih kaseta su inserti iz stripa Kanađanke Kazel Mojsijević "How Superman Died". Snimak koncerta objavljen na video kaseti "The Jeane Jone Story" 1991. godine.

Diskografija

Singl

"Pussy In The Sky With Diamonds" / "Tidamja" (Iz sve snage 1991.)

Albumi

"SexA uživo" (DID Koper 1986. kaseta)
 "Veprovi u grádu" (samostalno izdanje 1989. kaseta)
 "No Sleep 'Till Pussy" / "Fuck Fiction" (FV Založba 1990.)
 "Tidamja" '85" (samostalno izdanje 1990. kaseta)
 "SexA u galeriji SC" (samostalno izdanje 1990. kaseta)

SILUETE

(Beograd)

Pevač Zoran Miščević, lider Silueta i jedan od pionira domaće rock muzike rođen je 17. septembra 1945. godine u Beogradu. Za svoj dugogodišnji rad dobio je brojna priznanja: Spomenica solidarnosti, Sedmojulska nagrada SR Srbije, Estradna nagrada Srbije (1985.) i Prvomajska nagrada. Miščević je muzikom počeo da se bavi svirajući bongo bubnjeve u školskoj grupi. U to vreme Branislav Gluščević (rođen 1943. u Beogradu) je predvodio kombo orkestar Black Cats, pa su on i Miščević odlučili da osnuju beat grupu.

Za osnivanje Silueta, 20. oktobra 1961. godine presudan je bio film "Veseli klub mlađih" u kome su nastupali Klif Ričard i sastav Shadows. Upravo zbog ove grupe su po Gluščeviću ideji odabrali ime Siluete. Originalnu postavu Silueta činili su Zoran Miščević koji je pevao i svirao bas, ritam gitarista Branko Gluščević, solo gitarista Ilija Stanić klavijaturski Zoran Simjanović i bubnjar Miroslav Minić Mine. Prvi veći nastup Siluete su imale krajem 1961. godine u Domu sindikata na koncertu Đorda Marjanovića.

Posle svirki u Makarskoj, tokom leta 1963. godine dolazi do razlaza. Simjanović prelazi u Elipse, a Ilija Stanić nastavlja Siluete sa novim članovima. Gluščević prelazi na bas pa on, Miščević, solo gitarista Božidar Plesničar Lari (rođen 1940. u Mariboru) i ritam gitarista Slobodan Mihajlović osnivaju Lutalice. U to vreme Miščević peva i sa sastavom Safiri. Lutalice (posle pobeđe na Gitarijadi na Sajmištu održanoj 30. marta 1964. godine) odlučuju da prestanu sa radom. Miščević se zatim vraća u Siluete koje vrlo brzo postižu uspeh u postavi klavijaturskoga Ljuba Đorđevića, basista Dejan Dunjić, gitarista Slobodana Todorovića, bubnjar Jovan Miščević i ritam gitarista Miomir Petrović Kraka (kasnije predvodio grupu Daniluške). Tada je sa njima nastupao pevač Tomislav Tomi Sovilj (rođen 1941. u Beogradu) koji im je pristupio posle je napustio Zlatne dečake.

Prvi veći nastup imali su u Domu kulture Vuk Karadžić pod nazivom "Koncert za karikaturu i tvist" (u organizaciji humorističkog lista "Jež"). Zatim su redovno svirali u Taš kafeu, Euridici, dansingu Gradskog podruma i Domu omladine. Krajem 1964. godine Siluete se cepaju na dva dela, jer se Tomi Sovilj odvaja i formira svoje Siluete sa kojima snima singl: "Vule-bule" / "Hej, o Slupi" / "Džini Džini" / "Za jedan časak radosti" (Disko-

Siluete 1968. godine: Dunjić, Miščević, Miščević, Đorđević, Todorović.

ČEDOMIR UROŠEVIC

ton 1966.). Iako ne postižu neku veću popularnost, rade do 1970. godine. Po raspушtanju grupe, Tomi Sovilj odlazi u inostranstvo i peva po američkim klubovima.

Tokom 1965. godine Miščevićeve Siluete svojim nastupima šokiraju tadašnju puritansku publiku što im obezbeđuje instant popularnost kakva pre toga na našim prostorima nije bila videna. Beograd u to vreme ima oko dvesta trideset grupa, članovi su uredno podšišani i odeveni, ali Siluete muzikom i scenskim nastupom razaraju te standarde. Na Gitarijadi Parada ritma na Sajmištu učestvuju 9. januara 1966. godine uz najpopularnije tadašnje grupe. Sa njima prvi put nastupa gitarista Dragi Jelić koji je napravio spektakularan transfer iz sastava Beduini. Već sledeće godine pobeduju na Gitarijadi koju su organizovale "Večernje novosti". Prvi singl na kome su se našli prepevi stranih hitova, prodali su u iznenađujućem tiražu od 45 000 primeraka. Na ploču su uvrstili tadašnje hitove "Tvoj rođendan" (obrada "Sha la la la lie" iz repertoara Small Faces), "Keti" u prepevu Branka Marušića Čture, "Najdraži san" ("Walk in the Room" sastava Searchers) i "Uhvati vetr" (Donovanova "Catch The Wind", a obradu sa tekstom Silueta mnogo kasnije je snimio Jura Stublić na svojoj ploči.

Srdan Karanović, u to vreme student režije, snima za televiziju portret o njima pod nazivom "Učio sam dve godine kontrabas". Siluete u Zagrebu i Beogradu 1966. godine nastupaju na hepeninzima slikarke Olige Ivanjicki. Grupa dospeva na naslovne stranice, a Miščevićeva duga, plavo obojena kosa izaziva skandal. Na ulici često pokušavaju da ga ošišaju, pa on pribavlja medijsku pažnju time što želi da osigura kosu. Novu 1968.

godinu dočekuju u Domu omladine svirajući koncert u trajanju od dvadeset tri časa. Januara 1968. godine na koncertu u Sarajevu izazvaju pravu histeriju sa lomljenjem stolica. Miščeviću su u gužvi iscepali košulju, pokidali zlatni lanac, menadžeru ukrali novčanik, a Ljubi Đorđeviću razbili bocu o glavu. U Novom Sadu su se potukli sa publikom, polomili gitare, a besna publika im je oštetiла kombi.

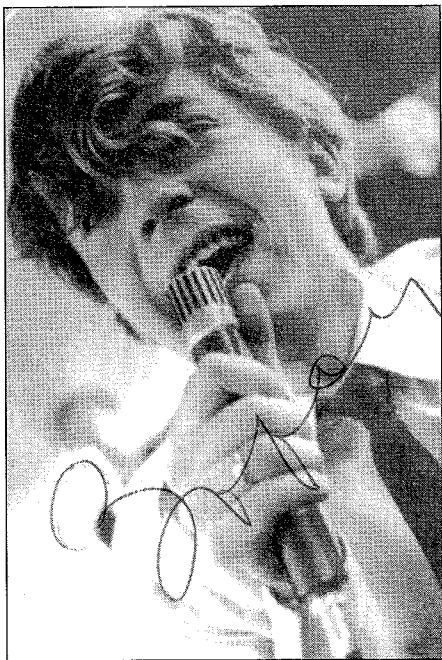
Miščević je primao na stotine pisama obožavalaca, ustanovivši prvi put na domaćoj sceni status mega zvezde. Grupa je pokušala da se probije i na stranom tržištu. Mesecima su svirali u Austriji i Nemačkoj, međutim, tada ih napušta Dragi Jelić koji se vraća u Jugoslaviju i posle vojske prelazi u grupu Džentlmeni. Tokom odsustva, novine se i dalje hrane njihovom slavom, pa je objavljena izmišljena vest da su svirali na groblju u Nürnbergu, što se doduše uklapalo u njihov incidentni imidž.

Po povratku 1967. godine, objavljaju singlove sa pesmom "Dona" i "Voleti nekog". U Domu omladine 5. septembra 1967. godine organizuju povratnički koncert i kreću na turneu koja je obuhvatila sto dvadeset koncerata. Godine 1969. napušta ih Dejan Dunjić koji odlazi u London, a menja ga basista i slikar Aleksandar Cvetković. Po objavlivanju četvrtog singla "Dosadan dan" odlaze na tezge po Evropi i to pretežno po noćnim klubovima. U želji da u inostranstvu objave ploču, uporno su svirali, ali kada je postalo jasno da tu ambiciju neće ostvariti, grupa prestaje sa radom. Svi članovi se vraćaju u Jugoslaviju. Cvetković osniva grupu CD, a zatim se posvećuje slikarstvu. Miščević ostaje još godinu dana u Nemačkoj nastupajući sa jednom italijanskom grupom. Po povratku u

S

Jugoslaviju 1973. godine nastupa jedno vreme. Tada je kao pevač gostovao na singlu "Banane" / "Reka suza" (PGP RTB 1973.), grupe Formula ljubavi iz Indije. Zatim se povlači sa scene.

Posle dvogodišnje pauze, rešava da realizuje staru ideju o rock'n'roll cirkusu. Obnavlja Siluete u postavi: klavijature Ljuba Đorđević, bas Boba Orlić (ex Bitnici), električni klavir Dragan Vukelić i bubnjevi Radomir Dramičanin (ex Dah). Za potrebe scenskih nastupa kupuje zmiju i polazi na turneju, ali dani stare slave su odavno prošli. Tokom 1975. godine nastupa po hotelima, a 1976. godine ponovo formira Siluete sa mladim muzičarima, ali i vernim saradnikom Ljubom Đorđevićem. Snimaju singl "Ponoćni voz" i

Zoran Miščević

redovno nastupaju po manjim mestima. U to vreme sa Lidjom Velkovskom, bivšom mis, snimaju singl "Makedonsko devojče". Tokom sledećih godina Miščević uz neverovatnu upornost i gotovo nikavu medijsku reakciju, vodi grupu kroz koju prolazi ogroman broj muzičara tako da je jedno vreme funkcionalo kao prava mala rock'n'roll škola. Nove muzičke tendencije su njegov zvuk svele na marginu, a muzičari su, čim bi nešto naučili, odlazili dalje. Tih godina Siluete se povremeno pojavljaju na velikim koncertima, a Zoran obavezno peva temu u kojoj je udarni refren "Dok su bile Siluete Dugmići su bili malo dete" što predstavlja varijaciju na pesmu "Kad bih bio bijelo dugme" Gorana Bregovića. Tako su se Siluete pojavile i na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA septembra 1979. godine.

U jesen 1986. godine, posle duge bolesti umro je Ljuba Đorđević. Zoran je nastavio dalje, ali sa manje žara. Na CD-u "Sjaj izgubljene ljubavi" u okviru edicije YU retrockspektiva (Komuna 1994.), pored ostalih junaka šezdesetih godina, objavljena je njihova obrada Linčove pesme "Tvoj rođendan". Zoran Miščević je umro 4. aprila 1995. godine.

Diskografija

Singlovi

- "Tvoj rođendan" / "Najdraži san" / "Uhvati veter" / "Keti" (Diskos 1966.)
- "Dona" / "Noć za ljubav" / "Moj srećan dom" / "Uzmi ili ostavi" (Diskos 1967.)
- "Kiša" / "Raskid" / "Voleti nekog" / "I'll Cry Tomorrow" (Diskos 1967.)
- "Sećanje na Keti" / "Dosadan dan" (PGP RTB 1969)
- "Makedonsko devojče" / "The Girls from Macedonia" (Diskos 1976.)
- "Ponoćni voz" / "Plačem" (Diskos 1977.)

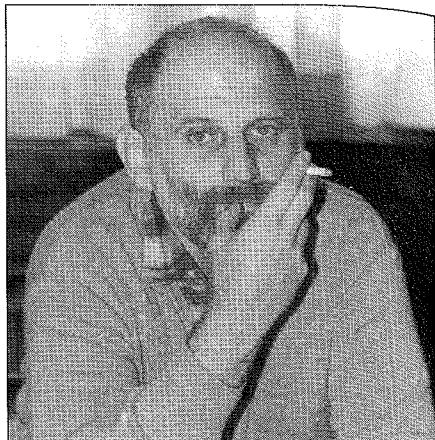
SIMJANOVIĆ ZORAN

(Beograd)

Kompozitor i klavijaturista Zoran Simjanović (rođen 1946. godine u Beogradu) je posle kraćeg rada sa grupom Siluete 1963. godine prešao u sastav Elipse sa kojima je svirao do prestanka rada grupe 1968. godine. U prvoj polovini sedamdesetih godina, njegove pesme su snimali Seka Kojadinović, Dušan Prelević, Nenad Stekić i drugi. Pošto je diplomirao je na Muzičkoj akademiji, od 1975. godine radi kao scenski kompozitor za pozorište i televiziju i posvećuje se komponovanju filmske muzike. Prva igrana struktura bila mu je muzika za kult TV seriju "Grlom u jagode" reditelja Srđana Karanovića, na čijim je filmovima kasnije redovno radio.

Do 1997. godine uradio je muziku za pedeset i četiri igrana filma, od kojih su najpoznatiji: "Specijalno vaspitanje" (1977.), "Miris poljskog cveća" (1978.), "Nacionalna klasa" (1979.), "Petrijin venac" (1980.), "Maratonci trče počasni krug" (1982.), "Sjećaš li se Doli Bel" (1982.), "Variola Vera" (1982.), "Balkan ekspres" (1983.), "Nešto između" (1983.), "Otar na službenom putu" (1985.), "Tajvanska kanasta" (1985.), "Jagode u grlu" (1985.), "Deja vu" (1987.), "Sabirni centar" (1989.), "Virdžina" (1991.), "Tango Argentino" (1992.), "Tito i ja" (1992.), "Urnebesna tragedija" (1995.). Uradi je muziku za preko dvadeset pozorišnih predstava, trideset animiranih filmova, dvadeset pozorišnih predstava, četrdeset crtanih i kratkih filmova i preko pet stotina reklama. Sa Kornelijem Kovačem je uradio sistem špic za Studio B. Snimio je brojne ploče filmske muzike, od toga dve u Parizu. Dobio je Zlatne arene u Puli za muziku u filmovima "Miris poljskog cveća" i "Balkan ekspres", nagradu na Smotri filmske muzike u Mladenovcu za muziku za film "Otar na službenom putu", Kristalnu prizmu Jugoslovenske akademije ("Tango Argentino") i Nagradu za filmsku muziku u Herceg Novom ("Tito i ja"). Simjanović je uradio mjuzikle "Beogradost" i "Ribe u moru" kao i kabare predstave u Beogradu i Somboru. Sa rediteljem Paolom Madelijem je u Parizu radio predstavu "Mandragola" i "Ludačka košulja".

Profesor je na Fakultetu dramskih umetnosti (za primjenjenu muziku), član je Evropske akademije za film i počasni građanin Valensije. Polovinom 1997. godine uradio je muziku za dokumentarni film "Poludeli ljudi"

reditelja Gorana Markovića koji se bavi građanskim protestom u Srbiji.

Diskografija

Singlovi

- "Specijalno vaspitanje" (Diskos 1977.)
- "Miris poljskog cveća" (PGP RTB 1978.)

Albumi

- "Nacionalna klasa" (PGP RTB 1979.)
- "Beogradost" (PGP RTB 1980.)
- "Sok od šljiva" (PGP RTB 1981.)
- "Jedna tema, jedan film" (PGP RTB 1982.)
- "Koračamo slobodom" (PGP RTB 1982.)
- "Balkan ekspres" (Jugoton 1983.)
- "Otar na službenom putu" (Milan 1985.)
- "Jagode u grlu" (PGP RTB 1985.)
- "Andeo čuvar" (Milan 1985.)
- "Zagonetka odgonetka" (Simke Music 1997 dečja kaseta)

SIROVA KOŽA

(Beograd)

Jedan od najpostojanijih domaćih rhythm i blues sastava osnovan je 1982. godine. Lider grupe Jovan Ilić je godinama nastupao sa brojnim grupama u rodnom Šapcu kao i u Beogradu, a osnivanjem sastava Sirova koža (ili Raw Hide kako su zbog čestih nastupa u inostranstvu takođe poznati) krenuo je da istražuje tradicionalne i savremene aspekte blues muzike. Posle čestih personalnih promena, grupa se 1989. godine ustalila u postavi Jovan Ilić (vokal, usna harmonika), Vladan Stanošević (gitara), Milan Ivković (bas) i Miša Jovanović (bubnjevi). Svoj repertoar su u početku zasnivali na obradama, ali se vremenom sve više oslanjaju na sopstveni materijal.

Diskografski su debitovali 1987. godine objavljinjem singla "All Night Long" na kome su četiri njihove kompozicije. U to vreme grupa često svira na prostoru bivše Jugoslavije, a to iskustvo im obezbeđuje uigran živi nastup.

Juna 1988. godine nastupali su na Belgrade Blues Days festivalu, na kome su pratili Todora Todorovića i Luizijana Reda (Louisiana Red). Avgusta iste godine nastupaju na blues festivalu u italijanskom mestu Gorizza, a novembra sviraju sa Džoni Marsom (Johnny Mars) i Majkom Valerom (Mick Waller) na devetnaestom Beograd-

skom jazz festivalu. Septembra 1989. godine učestvuju na Lehrte Blues Festivalu u Nemačkoj. Juna 1991. godine u okviru Summertime Jazz & Blues Festivala u Beogradu nastupaju sa Luzijana Redom. U to vreme objavljaju drugi singl "No Place To Go" sa obradama četiri rhythm i blues standarda. Januara 1992. godine prate Dejv Kelija (Dave Kelly) na njegovoj jugoslovenskoj turneji. Avgusta te godine učestvuju na dva blues festivala u Mađarskoj i to u Budimpešti i Tatabanji. Krajem godine su na prvom blues festivalu u Solunu, a zatim prate Roland Abramsa (Roland Abrams) na njegovoj jugoslovenskoj turneji. Maja 1993. godine su na Blues Napok Festivalu u Segedinu.

Početkom 1994. sa obradom "Cuttin' Out" učestvuju na kompilaciji "Belgrade The Blues Today Vol. 1" (PGP RTS). Iste godine objavljaju prvi CD "Hugger Mugger" koji sami produciraju, a kao gosti pojавljuju se pijanista Vlada Maričić, te Ivana Pavlović i Nedra Marković koje pevaju prateće vokale. Pored obrada, na disku su i autorske kompozicije Jovana Ilića. Jula 1994. godine sviraju na dvodnevnom open air festivalu u

NEBOJŠA BABIĆ

vojvodanskom mestu Ada, a novembra na Prvom jazz festivalu u Šapcu. Februara 1995. godine su na Blues festivalu u Solunu, a jula sa Medžikom Slimom (Magic Slim) nastupaju na Summertime Jazz & Blues Festivalu u Beogradu. Novembra 1996. godine na beogradskom Marconi Blues Festivalu nastupaju sa Gerijem Slounom (Gary Sloan). Tokom njegovog boravka u Beogradu snimaju drugi CD "Gypsy Moon" koji se pojavljuje početkom 1997. godine. Geri Sloun peva prateće vokale, svira usnu harmoniku i producira čitav materijal. U temi "Doin' My Thing" Jovana Ilića, Sloun ima ulogu vodećeg pevača u kojoj ispreda priču o boravku u Beogradu i radu sa Sirovom kožom. Na snimanju ploče je gostovao gitarista Ivan Stanošević.

Tokom karijere, Sirova koža je izgradila imidž prevashodno klupske grupe tako da pored učešća na festivalima redovno sviraju po klubovima. Uz to, stalni su učesnici Jazz i blues festivala u Valjevu i Mojo festa u Sentru.

Diskografija

Singlovi

- "All Night Long: Goin' To USA" / "All Night Long" / "Under My Blanket" / "Hard Drive Lover" (Blues House Production 1987.)
- "No Place To Go" / "Just So Cool" / "Early In The Morning" / "Walkin' Blues" (Blues House Production 1991.)

Albumi

- "Hugger Mugger" (Ideja 1994.)
- "Gypsy Moon" (Ideja 1997.)

SMAK

(Kragujevac)

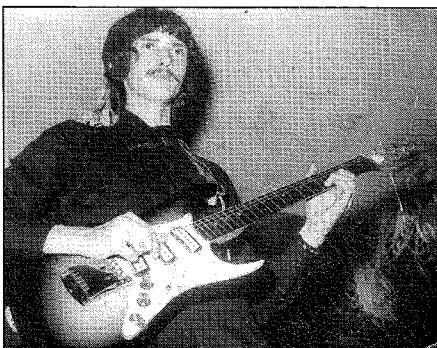
Radomir Mihajlović Točak, (rodjen 1950. u Čačku) od pete godine svira razne žičane instrumente, a od devete se usredstavlja na gitaru. U letu 1959. godine nastradao je na dačkom izletu i iščašio nogu u kuku. Pet godina je proveo po bolnicama, vezan za krevet, ali je sve vreme vežbao gitaru. Po izlasku iz bolnice, završio je osnovnu školu i sasvim se posvetio muzici. Jedno vreme je bio član grupe Dečaci sa Morave, a 1970. godine je svirao po klubovima u Belgiji. Krajem 1971. godine vraća se u Čačak i svira po parkovima i kafanama. Tada se upoznaje sa basistom Zoranom Milanovićem (rođen 1951.) iz Kragujevca i bubenjarom Slobodanom Stojanovićem Kepom (rođen 1951.) iz Kraljeva. Oni su u to vreme svirali u grupi Džentri.

Decembra 1971. godine na relaciji Čačak-Kraljevo-Kragujevac oni formiraju grupu Smak. Sa njima su nastupali pevač Slobodan Kominac i orguljaš Miša Nikolić. U to vreme u Kragujevcu je bio postavljen dramski kolaž pod nazivom "Smak", posvećen strelnjanju đaka u Drugom svetskom ratu, pa su odabrali to ime. Doduše, za naziv su govorili i da je skraćenica za "Samostalni muzički ansambl Kragujevac". Kroz prvu fazu razvoja grupe, u njihovim redovima često su se smenjivali pevači. Najčešće su nastupali po Šumadiji, svirajući svetske rock hitove na igrankama, ali su često rasterivali publiku svojim dugim improvizacijama.

Period od nastanka do 1973. godine proveli su u aktivnom komponovanju. Tada Točak pravi serijal od dvadeset dva instrumentalnih pesama, od "Biska 2" do "Biska 23", a pesme

su posvećene njegovom prijatelju iz Čačka, Biski. U tim pesmama postavljaju osnovu svog zvuka, sviraju progresivni rock sa jazz elementima, ali često zalaže u blues.

Leto 1972. godine Smak provodi na svirkama u Herceg Novom, a po povratku nastavljaju da nastupaju po Srbiji. Aprila 1973. godine na Gitarijadi u Požarevcu dele prvo mesto sa lokalnom grupom Dijamanti, koja je ujedno i organizovala to takmičenje. U letu iste godine pobedjuju na Festivalu pop muzike u banatskom selu Sanad. Oktobra

RM Točak, Čačak 1971. godine, gitarista koji sanja smak.

meseca, posle serije izmenjenih pevača, u grupu dolazi Boris Arandelović (rođen 1948.). On se pre toga nije aktivno bavio muzikom, a jedno vreme je živeo u Australiji. Boris je prošao na audiciji zahvaljujući svom visokom tenoru, jer je uspešno otpevao pesmu "Child In Time" sastava Deep Purple.

Početkom 1974. godine rade snimke za prvi singl i razmišljaju o orguljašu. Mesto nude Tihomiru Asanoviću (ex Generals, Time), ali ih on odbija jer planira osnivanje Jugoslovenske pop selekcije. Prvi singl sa pesmama "Živim ja" (ranije se zvala "Biska 13") i "Biska 16" objavljaju marta 1974. godine. U pesmi "Živim ja" gostuje flautista Tasa koji je u to vreme svirao u sastavu Oliver. Prvi put dobijaju priliku da se na pravi način predstave u Beogradu 10. novembra 1974.

Zagreb 1977. godine, Smak potpisuje ugovor za nemačku diskografsku kuću Bellaphon. U ime grupe potpis stavlja njihov tadašnji menadžer Vladimir Mihaljević. Od 1997. godine Mihaljević je generalni menadžer Croatia Records.

godine na rođendanu emisije "Veče uz radio". Nastupaju u Domu sindikata sa Bijelim dugmetom, Pop mašinom i drugim grupama. Nekoliko dana kasnije trijumfuju na samostalnom koncertu na Filološkom fakultetu. Tada prvi put sa njima kao gost nastupa orguljaš Lazar Ristovski iz Kraljeva, a redovan član postaje januara 1975. godine. Ristovski (rođen 1956.) je pre toga svirao u grupi Bezimeni, zatim je bio u orkestru Bokija Miloševića i pratilo Lepu Lukić na koncertima. Krajem januara 1975. godine Smak sviра sa mađarskom grupom Omega u Domu sindikata. Februara nastupaju na rock večeri Opatijskog festivala, pa u Zagrebu na smotri najboljih gitarista Kongres rock majstora, ali

uzdigao kult status grupe i gitariste Točka, što potvrđuje njihova uspešna turneja i tronodeljni nastupi po Istočnoj Nemačkoj. Aprila 1976. godine objavljaju maksi singl sa udarnim hitom "Satelit". Omot ploče je bio na otvaranje, a iz unutrašnjosti omota je iskakao mali satelit, tako da je bila jasna intencija izdavačke kuće da napravi što komercijalniji proizvod. Juna meseca odlično prolaze na BOOM festivalu u Beogradu. Promociju maksi singla "Satelit" organizuju na viskom nivou. RTV Ljubljana je jula 1976. godine pozvala dvadesetak novinara na let od Beograda do Njujorka, pa je ploča improvizovanom svirkom predstavljena u avionu. Smak se u Njujorku zadržao nedelju

Prvi jugoslovenski gitaroški junak

Točak uprkos čuđenju mnogih ne biva izabran među četvoricu najboljih, samo zbog toga što nije bio ekskluzivac Jugotona. Polovinom marta sviraju kao predgrupa na koncertu sastava Deep Purple u Beogradu.

Aprila 1975. godine dogodilo se nešto nesvakidašnje na diskografskom tržištu. U isto vreme su izašla dva ista singla, ali objavljena u različitim kućama. Suzy i RTV Ljubljana su imali ugovore sa Smakom, pa su požurili da objave singl sa tadašnjim apsolutnim hitom, instrumentalom "Ulazak u harem", a samo su B-strane bile različite. Skandal se brzo smirio, a Smak je maja mešeca krenuo sa Bijelim dugmetom i istočnonemačkom grupom Phadys na svirke po Hrvatskoj i Bosni. Imali su i kraće turneje sa mađarskim sastavom Sirius i austrijskom grupom Gipsy Love. Krajem maja nastupaju na festivalu BOOM u Zagrebu.

Ubrzo su pristupili snimanju debi albuma "Smak" na kome se našlo pet kompozicija. A-stranu su činile jednostavnije "Perle", "Mračni mol", "Blues u parku" i skraćena "Biska 2", dok je B-stranu popunio dvadesetominutni instrumental "Put od balona" koji se u originalu zvao "Biska 20". U početku je tekstove za Smak pisao isključivo Točak, a onda su potražili usluge Mirka Glišića iz Kragujevca koji će sa njima često sarađivati i na sledećim pločama. Album je još više

dana, snimili su spot i nastupali u klubu iseljenika iz Banata.

Po povratku iz Amerike, Točak snima instrumentalni solo album. Oktobra, objavljaju singl sa pesmama "Ljudi nije fer" i "El du mo" povodom koga se na televiziji emituje jednočasovni dokumentarni film snimljen u Njujorku. U to vreme Laza Ristovski vrši senzacionalni transfer prelaskom u Bijelo dugme, a novembra 1976. godine novi član Smaka postaje klavijaturista Miki Petkovski iz Skoplja (rodjen 1951.), bivši član grupe Breg. Petkovski je diplomirao na Muzičkoj akademiji, odsek violončelo u klasi profesora Andrea Navare. U godišnjoj anketi "Džuboksa", grupa osvaja visoke pozicije.

U proleće 1977. godine u Londonu snimaju ambiciozan album "Crna dama". Ploču otvara naslovna pesma u hard rock maniru, za njom sledi balada "Stvar ljubavi". Na nju se nastavlja komplikovani instrumental "Domaći zadatak" u kome je solo na bubnjevima i basu. Pesma se sastoji iz nekoliko delova, koristi se neparnim ritmovima posebno pogodnim Mikiju Petkovskom koji je demonstrirao znanje na orguljama, električnom klaviru i sintiju. B-stranu započinje tema "Halo" u kojoj je glas Borisa Arandjelovića tretiran kao instrument, dakle kao sket, i nadmeće se u dijaloškoj formi sa gitarom. Kao autor u pesmi "Tegoba" pojavljuje se

Miki Petkovski iznoseći svoje simpatije ka jazz rocku, dok je sve ostale pesme komponovao Točak, a tekstove je pisao Mirko Glišić. Ploču zatvaraju pomalo etno orientisana "Daire" i "Plava pesma" u kojima gostuju gudači Harmonium Quartet iz Londona. Album je opremljen luksuznim omotom Dragana S. Stefanovića, dok je produkciju uradio Martin Levan. Tema "Domaći zadatak" bila je upućena tada konkurentskoj grupi Bijelo dugme, u stilu "kada nauče tako da sviraju, neka se jave". Ploča je dobila pozitivne kritike, jedino su primedbe upućivane tankim i banalnim tekstovima. Zatim polaze na veliku turneju, sviraju u prepunom Pioniru, nastupaju na novosadskom BOOM festivalu, a album dostiže zlatan tiraž. Na osnovu te ploče, potpisali su ugovor sa nemačkom izdavačkom kućom Bellaphon, koja je za evropsko tržište objavila album "Black Lady" sa tekstovima na engleskom. U engleskom časopisu "Melody Maker" izlazi kritika u kojoj tvde da su Smak loša kopija grupe Taste i Deep Purple, dok američki list "Guitar Player" pozitivno piše o ploči. U godišnjoj anketi "Džuboksa" dobijaju priznanja kao grupa godine, za najbolji album, singl, omot ploče, a i muzičari su pojedinačno na prvim mestima. Januara 1978. godine na festivalu MIDEM u Kanu, album "Crna dama" otkupljuju američka firma Fantasy i španski ogranak kuće RCA. Ipak, serija koncerata koje otaljavaju utiče da im popularnost opadne u Srbiji, pa u proleće 1978. godine drže koncert pred polupraznim Pionirom. U maju gostuju na Internacionalnom festivalu rock muzike u poljskom gradu Poznanju. Zatim sa engleskim toncima u beogradskom Studio V snimaju maksi singl sa pesmama "Nevidljive terazije" i "Hitopadeza". Godine 1978. Miki Petkovski odlazi u JNA i više se ne vraća u grupu. On objavljuje solo album "Ko zna" (PGP RTB 1979.) na kome su učestvovali članovi grupe Smak, Lebi i sol, Lazar Ristovski, Gordana Ivandić (vokal) i perkusionista Dejvid Mos (David Moss). Producen njezine ploče bio je Josip Boček, a na albumu su pored jazz rock instrumentalala (tema "Katarza" je još iz vremena grupe Breg) i rock numere neujednačenog kvaliteta.

Novi klavijaturista Smaka postaje Tibor Levai koji je pre toga svirao u Orkestru RTV Novi Sad. U to vreme, problem postaju Točkovi tekstovi kojima ostatak članova nije zadovoljan. U lošoj atmosferi u jesen 1978. godine snimaju LP "Stranice našeg vremena" koji podseća na progresivnu fazu Korni grupe. Album je sniman u selu u blizini Oksforda, englesku verziju "Pages Of Our Time - Dub In The Middle" objavljuje Bellaphon, a PGP RTB domaću verziju izdaje licencno. Ploču su producirali članovi grupe, sa snimateljem Berijem Hemondom (Barry Hammond), a kao gost na snimanju učestvuje Dejvid Mos. Muziku i deo tekstova uradio je Točak, a kao gostujući tekstopisac pojavljuje se pesnik iz Kragujevca Zoran Petrović čije je radeve kritika sasekla. Pored premijernih: "Ponočni lovac (Biska 18)", "Tendži tandži", "Nebo je samo drum bez dna", na ploči je obnovljena verzija starog instrumentalnog

hita "Ulazak u harem". Posle te ploče grupu napušta Tibor Levai, ali iz grupe krajem 1978. godine odlazi i Točak. Povod za razlaz bilo je Točkovo insistiranje na njegovim tekstovima i to da se na engleskoj verziji albuma "Stranice našeg vremena" nađu tekstovi Dejvida Mosa sa čime se ostali članovi nisu složili. Grupa je imala nekoliko nastupa sa Dadom Topićem i klavijaturistom Krisom Nikolsom (ex Time), a u kombinaciji je bio gitarista Srđan Miodragović (ex Mirni ljudi). Ipak, početkom 1979. godine Točak se vraća u grupu, a sa njim i Laza Ristovski, razočaran stanjem u Bijelom dugmetu i lošom prodrom ploče koju je snimio sa Ipetom Ivandićem. Sa Dadom Topićem Smak 1979. godine snima maksi singl sa pesmama "Na Balkanu" i "Gore dole", na tekstove Marine Tucaković. U to vreme, sporazumno prekidaju ugovor sa firmom Bellaphon. Nemci su očekivali da će Smak postići veći uspeh i prihvati planirane turneve, a grupa je bila nezadovoljna njihovim propagandnim radom za evropska izdavanja. Dodatni problem je izbio kada je Dejvid Mos tužio Bellaphon jer su po njegovoj ideji album "Stranice našeg vremena" za strano tržište nazvali "Dub In The Middle". Proces je dobio, kao i odšetu od 10 000 dolara, što se nemačkim urednicima nikako nije dopalo. Početkom 1980. godine grupa priprema ploču "Rock cirkus", na kojoj je trebalo da se ostvari kompromisno viđenje muzike svih članova. U produkciji Dade Topića napravili su hard rock orijentisano delo, sa očiglednim komercijalnim pretenzijama koje je najviše bilo kritikovano zbog tekstova Marine Tucaković i Mirka Glišića, naročito u njegovoj prilično besmislenoj pesmi "La kukarača". Sećanje na raniju fazu demonstriraju u "Instrumental Baby", "Hirošima" i "Ogledalo". Ploča izlazi u vreme smrti druga J.B. Tita, tako da koncertne promocije gotovo i da nema. Doduše, u to vreme punka i novog talasa Smak je ipak delovao sasvim anahrono i oni juna 1981. godine odlučuju da prestanu sa radom. Na Kalemeđdanu u Rockoteći drže oproštajni koncert kome je prisustvovalo oko 6 000 vernih obožavalaca. Na koncertu su izveli deo materijala sa tada tek snimljenog albuma "Zašto ne volim sneg", a u pesmi "Na Balkanu" pridružio im se Dado Topić. "Zašto ne volim sneg" je u startu bila zamišljena kao Točkova solo ploča, ali je na insistiranje PGP RTB-a, objavljen pod firmom Smak. Stoga na njoj nije pevao Boris Arandelović, već se vokalno pojavljuje Dado Topić. Album donosi prilično turobnu atmosferu jer ga je Točak posvetio preminulom bratu. Na ploči se nalazi i obrađa narodne pesme "Zajdi zajdi". Po završenoj oproštajnoj turneji, grupa prestaje sa radom septembra 1981. godine, a članovi se posvećuju solo projektima. Točak osniva školu za gitariste i 1982. godine objavljuje singl sa temama "Mantilia", "Specijalka". Njegova sledeća ploča, mini LP nudi instrumentalnu obradu pesme "Marš na Drinu", koju se snimio sa basistom Lolom Andrejevićem i Dejvidom Mosom, jer je sa njima često nastupao u to vreme. Boris Arandelović snima album "Iz profila" (Diskoton 1982.) na kome

su pored kolega iz Smaka svirali gitarista Bata Kostić (YU grupa) i saksofonista Jova Maljković. Po objavljinju te ploče, Boris odlazi u London gde se najmanje bavi muzikom. Kepa Stojanović oktobra 1982. godine osniva grupu Cveće, u kojoj su klavijaturista Kris Nikols, pevač Miodrag Babalj, gitarista Srećko Maksimović (ex Vatra) i basista Branko Pavlović Stenli. Sa njima objavljuje LP "Polenov prah" (PGP RTB 1983.). Polovinom oktobra 1986. godine Smak ponovo radi u staroj postavi i sa novim klavijaturistom Milanom Đurđevićem. Zatim snimaju loše ocenjen LP "Smak 86." i posle kraće turneve, opet prestaju sa radom, mada povremeno održavaju tradiciju da maju mesečna zasviraju na ponočnom koncertu u Kragu-

mio i nekoliko narodnih motiva (među kojima i "Zajdi, zajdi"), kao i teme Miroslava Savića i Dragana Stefanovića.

Godine 1994. Točak i Kepa opet obnavljaju grupu sa mladim snagama: drugi komplet bubnjeva svira Dejan Stojanović, pevač je Dejan Najdanović Najda (ex Kramer), basista Vlada Samardžić (svirao jazz sa Vasilom Hadžimanovim) i gitarista Milan Milosavljević (ex Alhambra). Ova postava snima CD "Bioskop Fox" koji je producirao Točak. On je autor muzike za svih četrnaest pesama, a napisao je deo tekstova. Ostale tekstove su napisali Zoran Amar, Predrag Drčelić, Jovan Nikolić i Nikola Mihailović. Po objavljinju ploče grupa svira seriju koncerata, ali bez očekivanog uspeha. Točak je

Smak sredinom devadesetih.

GORDAN ŠKONDRIC

jevcu. U okviru zajedničkog koncerta Legende YU rocka, održanog u Zagrebu 25. maja 1987. godine nastupaju Točak, Lola Andrejević i Dejvid Mos, pod imenom R.M. Točak Band. Na duplom koncertnom albumu "Legende YU rocka" (Jugoton 1987.) zabeležena je njihova kompozicija "Because". Smak se treći put okuplja maja 1992. godine posle kragujevačkog ponočnog koncerta. Klavijature opet svira Laza Ristovski. Bez preteranih ambicija sviraju tri koncerta u Beogradu i nekoliko po Srbiji. U to vreme izlazi im kompilacija "Retrospektiva", kasetno izdanje ploče na engleskom "The Pages Of Our Time" i koncertna kaseta "odLIVEno", sa junske nastupe u Sava centru. Na njoj su, pored njihovih pesama, obrade "Crossroads", "Tobacco Road" i narodna "Ukor". Posle toga, grupa opet prestaje sa radom.

Godine 1993. Točak snima muziku za film "Vizantijsko plavo", reditelja Dragana Marinovića. Materijal je uradio sa svojom grupom TEK, koju čine Kepa Stojanović, njegov sin bubnjar Dejan i basista Milan Milosavljević. Kao gosti nastupili su Marija Mihajlović, Laza Ristovski, Zoran Milanović, klavijaturista Miroslav Savić i saksofonista Nenad Petrović. Uz svoje kompozicije, Točak je sni-

još radio muziku za TV film "Božićna pesma" u režiji Nikole Lorencina. Godine 1996. RTV Slovenija objavljuje kompilacijski CD "The Best Of Smak".

U proleće 1997. Smak sviraju seriju koncerata u Sloveniji. Maja iste godine u kragujevačkom bioskopu Šumadija odlučuju se za neobičan eksperiment. Sviraju koncert bez prisustva publike i taj materijal objavljuju na duplom kompakt disku "Live Without Audience". Ploča nudi dvadeset dve teme iz svih faza karijere grupe, a novi basista je Sale Marković.

Diskografija

Singlovi

- "Živim ja" / "Biska 16" (PGP RTB 1974)
- "Ulazak u harem" / "Sto ptica" (Suzy 1975.)
- "Ulazak u harem" / "Epitaf" (RTV LJ 1975.)
- "Ljudi nije fer" / "El dumo" (RTV LJ 1976.)
- "Satelit" / "Šumadijski bluz" / "Čoveče ti si mlađ" / "Slikar sa Pikalilja" (RTV LJ 1976. maksi singl)
- "Crna dama" / "Plava pesma" (PGP RTB 1977.)
- "Alo" / "Daire" (PGP RTB 1977.)
- "Nevidljive terazije" / "Hitopadeza" (PGP RTB 1978. maksi singl)
- "Na Balkanu" / "Gore dole" (PGP RTB 1979.)
- "Rock cirkus" / "Hirošima" (PGP RTB 1980.)

Albumi

- "Smak" (RTV LJ 1975.)
 "Crna dama" (PGP RTB 1977.)
 "Plava pesma - Best of" (RTV LJ 1977. kompilacija)
 "Black Lady" (Bellaphon 1978.)
 "Stranice našeg vremena" (PGP RTB 1978.)
 "Rok cirkus" (PGP RTB 1980.)
 "Zašto ne volim sneg" (PGP RTB 1981.)
 "Smak 86" (PGP RTB 1986.)
 "Smak: retrospektiva" (PGP RTB 1992. kompilacija)
 "odLIVEno" (Sorabia disk 1992. koncertna kaseta)
 "The Pages Of Our Time" (Sorabia disk 1992. kaseta)
 "Bioskop Fox" (Vans / Komuna / PGP RTS 1995.)
 "The Best Of Smak" (RTV S 1996. kompilacija)
 "Live without audience" (A Records 1997. dupli koncertni CD)

R.M. Točak solo**Singlovi**

- "Mantilija" / "Specijalka" (Jugodisk 1982.)
 "Marš... / ... na Drinu" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Albumi

- "R.M. Točak" (RTV LJ 1976.)
 "Vizantijsko plavo" (Vans 1993.)

SOKOLI

(Ljubljana)

Po raspadu grupe Pankrti, Peter Lovšin je odlučio da 1988. godine, realizuje svoje muzičke ideje koje se nisu uklapale u profil Pankrta. Bas gitarista Dare Hočevar i on se odlučuju da naprave grupu. Pozajmili su ime od predratne sportske organizacije Sokoli.

Dare poziva gitaristu Ota Rimelea (ex Lačni Franz) i bubenjara Romana Dečmana sa kojima je inače svirao honorarno na svetskim nastupima grupe Laibach. Tonski snimatelj Iztok Černe im se pridružuje kao gitarista i u toj postavi 1989. godine snimaju prvi LP "Bitka za ranjence". Sami se bave produkcijom, a kao gosti se pojavljuju Alenka Godec, Lado Jakša i Šeki Gayton, bivši bubenjar Zabranjenog pušenja. Veći deo Lovšinovih pesama sa te ploče iskoršćen je za predstavu "Komedija zabune" V. Šekspira, na sceni Dramе SNG-a. Po objavljanju ploče ne nastupaju često pa se članovi grupe postepeno povlače iz muzike.

Oto Rimele odlučuje da se potpuno posveti slikarstvu, Roman Dečman kupuje novi kombi koji mu postaje radno mesto, a Iztok Černe nastavlja kao studijski snimatelj. U grupu dolaze novi, mlađi, rock nastrojeni gitaristi Ivan Bekčić i Zvone Kukec, a za bubenjeve seda Šeki Gayton. Album "Marija pomagaj" snimaju 1990. godine za Helidon, a producent je Boris Bele. Kao gost u studiju prisutan je još jedan muzičar iz porodice Buldožer, Borut Činč. Kompletan materijal je ponovo potpisao Lovšin, a kao jedina obrađa pojavljuje se pesma "Prišel je čas" iz repertoara Lu Rida (Lou Reed) u prepevu Gregora Tomca. Zahvaljujući muzički čvršće orientisanoj ploči i uz nesebičnu pomoć medija, postižu veliku popularnost tako da, kako kaže Lovšin, uz Lačni Franz postaju jedini slovenački bend koji je nastupao i na stan-

Petar Pero Lovšin, posle Pankrta i novinarstva stigao do Sokola.

LJUBO VUKERIĆ

dardnim igrankama, izvodeći samo svoj materijal.

Tokom 1991. i 1992. godine često nastupaju. U predahu između koncerata snimaju album "Satan je blazn zmatran". Novi član grupe je bubenjar Marko Bertoncelj. Novi materijal nudi donekle apokaliptičnu atmosferu i manje optimizma, sem u obradi pesme "Ne spavaj mala moja" Bijelog dugmeta u kojoj kao pevači gostuju Boris Bele i Bajaga. Lepši gostujući deo čine Anja Rupel i Nina Sever (ex Videosex). Producijom ploče bavio se Janez Križaj, takođe bivši član grupe Videosex. Iako njihova popularnost ne jenjava, postepeno se pojavljuje zamor materijala, a dolaze i u opasnost da se prepuste tezgarenju. Stoga grupa prestaje sa radom, a poslednji koncert drže krajem juna 1993. godine. Deo materijala snimljen uživo u jesen 1993. godine na Radiju Študent, u okviru emisije "Izštekan", biva objavljen na ploči Sokola "88 - 93" koja donosi poluakustične verzije njihovih pesama sa prethodna tri albuma.

Po raspadu Sokola, Lovšin se odlučuje za solo karijeru, pa 1993. godine objavljuje CD "Hiša nasprot sonca", pod firmom Peter Lovšin & Vitezov Obložene mize. Ploču je snimio sa članovima grupe Buldožer, a za koncerte je pripremio sasvim novu ekipu pratećih muzičara: gitarista Mark Čuček (ex Martin Krpan) i članovi grupe Bigfoot mama, basista Alen Steržaj, bubenjar Jože Habula i ritam gitarista Miha Guštin. Pod uticajem akustičnog, folk rocka i garažnog zvuka sa istim muzičarima 1995. godine snima CD "Dolina kraljic". Solo CD "Zadnji križarski pohod" Lovšin je snimio 1997. godine sa muzičarima: Jani Hace (bas, vokal), Sergej Radželović (bubenjivi), Robert Magnifico (gitar, orgulje, vokal) i Dušan Žiberna (gitar). Na toj ploči se predstavio sa deset rock i boogie orientisanih pesama, a samozironičan je u temi "Še pomnите pankerji" koju je napisao zajedno sa Gregom Tomcem. Pesma se u

citatu oslanja na staru partizansku "Še pomnите tovariši". Peter Lovšin je završio fakultet za sociologiju, politikologiju i novinarstvo. Dugo je radio kao sportski novinar i urednik erotске revije "Privat", a poslednjih godina je u reviji "Stop".

Diskografija

- "Bitka za ranjence" (Triglav - Drama SNG 1989.)
 "Marija pomagaj" (Helidon 1990.)
 "Satan je blazn zmatran" (Helidon 1992.)
 "88 - 93" (Helidon 1993.)

Peter Lovšin solo

- "Hiša nasprot sonca" (Helidon 1994.)
 "Dolina kraljic" (Helidon 1995.)
 "Zadnji križarski pohod" (Helidon 1997.)

THE SPOONS

(Pula)

Sastav je osnovan januara 1988. godine u postavi Brunetto Subiotto (pevač), Romeo Đomilja (gitara, orgulje), Dorianno Lizzu (bas) i Ivica Kovacević (bubenjivi). Inspirisani zvukom psihodeličnih sastava šezdesetih godina i garažnih punk grupa, na debi kaseti "Take the world as it comes" ponudili su obrade stranih grupa, uz jednu svoju pesmu "The Looker". Tri obrade sa te kasete su se našle na kompilaciji pulskih sastava "Pula-London-Teheran (Ovo je Pula a ne Rijeka)".

Album "Voxin" snimaju 1990. godine u produkciji Elvisa Stanića i na njoj su autorske kompozicije tandem Subiotto-Đomilja otpowane na engleskom jeziku. Sa početkom rata svoju aktivnost okreću ka Italiji, Nemačkoj i Francuskoj. Kada je njihov pevač Subiotto 1992. godine prešao u sastav Borghesia, zamenio ga Jim Lalock (ex Headbangers), a pridružuje im se i Super Suzie koja svira klavijature i bas. Koncertni snimak objavljaju na kaseti "Live At Pyramid", a zatim 1994. godine sledi CD "Web Of Fuzz" koji je pro-

ducirao Sale Veruda gitarista KUD Idijota. Najveći deo materijala komponovao je Đomilja, a neke pesme je uradio zajedno sa Subottom. Kako i sam naslov ploče sugeriše, ponudili su svoje viđenje nove američke psihodelije, začinjeno gitarskim efektima i specifičnim zvukom Vox organe.

Godine 1994. godine dobijaju novog pevača, Belog (ex Anti-otpad). CD "Supervoxin" objavljaju 1996. godine dosledno prateći zvuk sa prethodnih izdanja. Produciju je radio Romeo Đomilja, a kao gostujući pevač pojavljuje se Željko Vukićević Zhel, bivši gitarista sastava Messerschmitt.

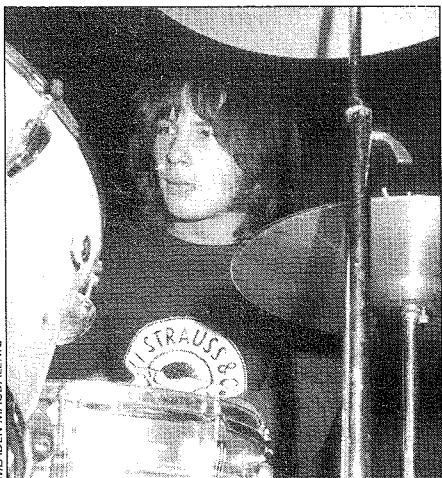
Diskografija

"Take The World As It Comes" (Slušaj najglasnije 1988. kaseta)
"Voxin'" (Idle Valley 1991.)
"Live At Pyramid" (Idle Valley 1993. kaseta)
"Web Of Fuzz" (Slušaj najglasnije 1994.)
"Supervoxin'" (Nika 1996.)

STANIĆ IVAN PIKO

(Zagreb)

Svojim raznovrsnim aktivnostima Ivan Piko Stančić (rođen 1954.) ostavio je značajan uticaj na rock scenu prvenstveno kao bubenjar, producent i dizajner. Karijeru je započeo vrlo mlad, krajem šezdesetih godina, u grupama Heart Of Blues, Atlantic iz Splita, Ab ovo, Trojica koji žive od muzike i sendviča u deset sati ujutro i drugim. Ozbiljnije počinje da se bavi muzikom u Grupi 220, u kojoj su bili Drago Mlinarec, Husein Hasaneffendić, Nenad Zubak i Jura Pađen. Zatim postaje član jedne od mnogobrojnih

postava grupe Time, jedno vreme svira sa Zlatnim akordima, a 1979. godine je u Parnom valjku da bi 1981. godine prešao u grupu Film. U vreme novog talasa, Piko postaje vrlo tražen producent, pa potpisuje ploče grupe Prljavo kazalište, Idoli, Film, Električni orgazam, Xenia, Stidljiva ljubičica, Zvijezde, Aerodrom, Đavoli, Psihomodo Pop, Trauma. Za dobar deo tih ploča Piko je radio i omotu budući da se aktivno bavi slikarstvom, a njegov otac je čuveni slikar Miljenko Stančić. Godine 1983. godine odlazi iz Filma i svira sa grupom Kowalsky i reproduktivnim sastavima Call 66, Telephone Blues

Band i Le Cinema. Godine 1990. sa Srđanom Gojkovićem, Vladom Divljanom i Zoranom Radomirovićem snima LP "Lutka koja kaže ne" (PGP RTB 1991.), a potpisuju je kao Vlada, Gile, Piko & Švaba.

Sa početkom rata Piko se aktivno angažovao oko takozvanog domoljubnog rocka. Sa Sašom Radulovićem, gitaristom grupe Psihomodo Pop, formirao je duet Novak & Copola i snimili su obradu pesme "Hrvatine" Đuke Čajića, kao i pesmu "Bang Bang" Igi Popa (Iggy Pop) pod imenom "Vukovar". Ti snimci su objavljeni na dve kompilacijske ploče "Rock za Hrvatsku" (Croatia Records 1991.), čiji je inicijator i producent bio Piko. Producirao je maksi singl grupe Psihomodo Pop "Za gardiste" na kome je autor pesme "Pobjeda". Piko, Saša Radulović, basista Marino Pelajić i glumica Mirta Zečević (koja je pevala) nastupaju u okviru grupe La Video. Svoju autorsku muziku Piko je objavio na kaseti "Bubnjevi na Suncu". Na snimanju su gostovali gitaristi Jura Pađen, Saša Radulović i Neven Mijač.

Početkom 1994. godine na CD-u "Power pop 79-93" napravio je pregled svog minilog muzičko-producentskog rada. Piko je diplomirao na Akademiji likovnih umetnosti u Zagrebu, završio je Majstorskou radionicu Jugoslovenske akademije, a diplomirao je i na Academie de Beaux Arts u Parizu.

Diskografija

"Bubnjevi na Suncu" (Orfej 1991. kaseta)
"Power pop 79-93" (Croatia Records 1994.)

STIDLJAVA LJUBIČICA

(Vrbovec)

Šarmantna tinejdžerska grupa iz malog mesta Vrbovec, udaljenog četrdesetak kilometara od Zagreba, nastala je krajem 1979. godine i odmah je skrenula na sebe pažnju lakin power pop pesmama i neobičnom postavom. Gitaru je svirao Zlatko Đurašina, pevao je Renato Hap, bubenjeve svirala njegova sestra Renata Hap, a bas Tvrto Zdunić. Do neobičnog imena grupe došli su sasvim slučajno. Zlatko je sanjao da je član supergrupe u kojoj su još svirali Erik Klepton i Beatlesi. U tom snu na bubenjevima je kao simbol grupe bila nacrtana nežna ljubičica. I kada je osnovao sastav, Zlatko je za naziv upotrebio simbol iz svoje noćne vizije. Posle prvih nastupa po Hrvatskoj, na Omladinskom festivalu u Subotici i uspešnih demo snimaka, grupu pod svoje uzima Husein Hasaneffendić koji je producirao njihova prva dva singla.

Debi album "Osvrni se na mene" producirao je Nenad Zubak jer je Hus bio zauzet. Na debi ploči autor je Zlatko Đurašina ponudio pesme o svakodnevnim temama iz ugla pomalo buntovno nastrojenog devetnaestogodišnjaka. Jednostavne ljubavne pesme sa blagim ska prelivom, bile su zahvalne za radijsko emitovanje, pa su se tako izdvojile naslovna, "Ti", "Jučer" i "Dok svjetla iznad nas se pale i gase". Kako je prva ploča izašla decembra 1981. godine oni su odmah

počeli pripremu nove koja se pojavila šest meseci kasnije. Taj album je trebalo da se zove "Poklon s neba", ali su se u Jugotonu odlučili za naziv "Jesenje frke", po pesmi sa prethodne ploče. Naime, tih dana se iznad Vrbovca dogodila teška avionska nesreća, tako da je naziv zvučao sasvim neumesno. Sa novim pesmama, koje je producirao Piko Stančić, ponovili su prethodnu formulu. Kao gosti pojavili su se gudači i Mato Došen za klavijaturama.

Po objavljuvanju ploče, svi muški članovi su otišli na odsluženje vojnog roka i grupa se ugasila. Elvira Hap je završila Muzičku akademiju, odsek udaraljke i svira u zagrebačkom ansamblu udaraljki Igora Lešnika sa kojima je 1990. godine snimila CD "5 Quartets &... Superussion".

Diskografija

Singlovi

"Volim te" / "Moj prijatelj ide u vojsku" (Jugoton 1981.)
"Osvrni se na mene" / "Ostajem sam" (Jugoton 1981.)
"Ne id" / "Vrijeme leti normalno" (Jugoton 1982.)

Albumi

"Osvrni se na mene" (Jugoton 1981.)
"Jesenje frke" (Jugoton 1982.)

STOJAKOVIĆ JADRANKA

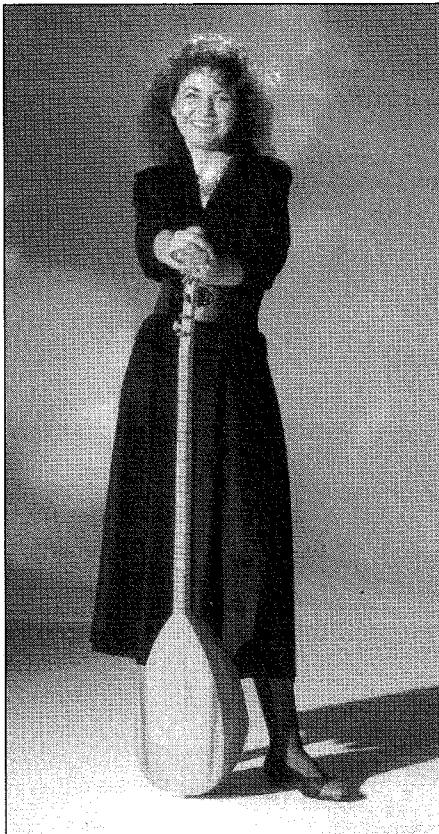
(Sarajevo)

Jadranka Stojaković (rođena 24. jula 1950. u Sarajevu) je karijeru započela u grupi Kombo 6 sa kojom je izvodila žanrovski raznovrstan materijal. Prvi put je samostalno nastupila 1968. godine na festivalu Mladi pjevaju proljeće. Svirala je akustičnu gitaru i usnu harmoniku izvodeći pesme bliske zabavnoj muzici. Posle nekoliko meseči je njen ujak, trombonista Vukašin Radulović, poveo sa svojom grupom na koncerte po Nemačkoj i Norveškoj. Svirajući materijal zasnovan na blues, jazz i country muzici u inostranstvu je ostala pune tri godine, najčešće nastupajući po klubovima. Po povratku u Sarajevo, započela je karijeru izvodeći pretežno svoje akustičarske kompozicije, ali joj je prvi snimak za TV emisiju "Na ti", bila obrada narodne "Čaj šukarije".

Jadranka je učestvovala na jugoslovenskom izboru za Pesmu Evrovizije 1972. godi-

S

ne sa pesmom "Tik, tika, tak", a sledeće godine je na Šlageru sezone izvodila pesmu "Pajaco". Te 1973. godine na Omladinskom festivalu u Subotici osvaja prvu nagradu publike izvodeći pesmu Vlade Miloša "Ti ne znaš dom gdje živi on". Zatim odlazi na dvo-mesečnu turneju po SSSR-u, ponovo nastupa na domaćim festivalima, a 1974. godine na Omladinu beleži još jedan uspeh sa pesmom "Muzika je svirala" Vlade Miloša. Ubrzo sa Bijelim dugmetom snima Bregovićevu pesmu "Čekala sam", ogledajući se prvi put u izvođenju jedne čisto rock kompozicije. U to vreme često je izvodila i Bregovićevu pesmu "Ima neka tajna veza" u akustičnoj verziji. Godine 1975. odlazi na četvoromeščnu turneju po SSSR-u sa grupom Saše Subote.

Jadranka Stojaković od 1988. godine živi i radi u Japanu.

U drugoj polovini sedamdesetih godina objavljuje čitavu seriju singlova koje često snima sa članovima sastava S vremena na vreme ili grupom 071. Paralelno se bavila slikarstvom, imala je nekoliko samostalnih izložbi, pretežno ulja i serigrafija. Na otvaranjima izložbi, često je držala koncerte pod nazivom Pjevam pjesnike, na kojima je izvodila kompozicije na tekstove Desanke Maksimović, Antuna Branka Šimića, Duška Trifunovića i drugih.

Diplomirala je na Likovnoj akademiji u Sarajevu. Za emisije TV Sarajevo komponovala je muziku za dečje serije "Kaži mi, kaži" i "Putovanja". U listu "Oslobodenje" pisala je o novim grupama u rubrici "Mladi koji dolaze".

Godine 1981. objavljuje LP "Svitjanje" na kojoj je autor muzike urađene po tekstovima Desanke Maksimović, Duška Trifunovića,

Marine Tucaković. Najveći uspeh postiže pesma "Što te nema", obrada stare bosanske sevdalinke, na tekst Alekse Šantića. Aranžmane za pesme je radio Rajko Dujmić iz Novih fosila. Sledеće godine izlazi joj LP "Da odmoriš malo dušu" na kome su radijski hitovi "Svijet se dijeli na dvoje" i "Sve smo mogli mi". Za Zimsku olimpijadu u Sarajevu koja je održana 1984. godine Jadranka je komponovala i izvela glavnu muzičku temu. Iste godine nastupa na tradicionalnom festivalu Šakahateš u Japanu. Naime, tokijski novinar Niši Guči koji je radio kao dopisnik u Beogradu, poneo je u Japan njene ploče i na osnovu tih snimaka je dobila poziv da učestvuje na petodnevnom festivalu Komunističke partije Japana koji se održava za prvomajske praznike. Ona je nastupala na napuštenom američkom aerodromu pred oko trista hiljada posetilaca izvodeći svoje, ali i jugoslovenske narodne i revolucionarne pesme koje je publika dobro prihvatile. Na istu manifestaciju odlazi i sledeće godine. Krajem te godine objavljuje četvrti album "Sve te više volim" koji je snimila sa članovima jazz grupe Birdland. Godine 1987. ponovo nastupa u Japanu i tada izvodi na japanskom pesmu "Što te nema". Krajem iste godine u Tokiju, pod imenom Ranka San, snima prvu ploču za njihovo tržište. Na domaćoj ploči "Vjerujem" zabeležila je pesme "Što te nema" i "Tokyo" na japanskom jeziku. Ploču je uredila sa Rajkom Dujmićem (produkcija, aranžmani, klavijature) i Duškom Mandićem (gitara, bas, PPG programi).

Od 1988. godine Jadranka živi u Japanu. Redovno nastupa i za firmu Toshiba snima svoje i kompozicije japanskih autora, ali i verzije pesama "Đelem, đelem", "Kaleš bre, Ando" i "Jovano, Jovanke" na japanskom. Novi CD "Baby Universe" snimila je u Nemačkoj pevajući na engleskom, japanskem i više nepostojećem srpskohrvatskom jeziku. Na ploči su korišćeni etno elementi i instrumenti violina, saz, šamisen. Jadranka često nastupa sa pratećom grupom muzičara koji sviraju gitaru, violinu, mandolinu i instrument biwa (japanska vrsta leuta, skraćenog vrata).

Diskografija

Singlovi

- "Putovanja" / "Postoji neko" / "Priča o nama" / "Ti ne znaš dom gdje živi on" (PGP RTB 1973.)
- "Muzika je svirala" / "Na licu tvom" (PGP RTB 1974.)
- "Čekala sam" / "Ko zna reći" (PGP RTB 1974.)
- "Sve smo mogli mi" / "Život je jednosmjerna cesta" (PGP RTB 1974.)
- "Nova nada" / "Sve smo mogli mi" (PGP RTB 1975.)
- "Gledaš me tako čudno" / "Na buri" (PGP RTB 1976.)
- "Ti si tu" / "Predosjećanje" (PGP RTB 1977.)
- "Ne idi tamo" / "Tjesno doba" (PGP RTB 1977.)
- "Tamo gdje sam ja" / "Ponedjeljak i ti" (PGP RTB 1978.)
- "Ti i ja" / "U ime svega" (PGP RTB 1979.)
- "O tom potom" / "Obična tema" (Diskoton 1981.)

Albumi

- "Putovanja" (PGP RTB 1976. kompilacija)
- "Svitjanje" (Diskoton 1981.)
- "Da odmoriš malo dušu" (Diskoton 1982.)
- "Sve te više volim" (1985.)
- "Vjerujem" (PGP RTB 1987.)

S VREMENA NA VREME

(Beograd)

Članovi grupe S vremena na vreme su jedni od utemeljivača i predvodnika beogradske akustičarske scene. Osnivali su je 1972. godine Miomir Đukić Miki (rođen 1949.), prim, gitara, vokal, Vojislav Đukić Koki (rođen 1952.), gitara, vokal, Asim Sarvan (rođen 1949.), vokal, gitara i Ljubomir Ninković (rođen 1950.), gitara, vokal.

Kada je Miki za Novu 1964. godinu od roditelja dobio akustičnu gitaru, uz klavir i harmoniku je proširio svoja prva muzička interesovanja. Sa bratom Kokijem i flautistom Banetom Zarinom osnovao je gimnazijski bend Pupolci, pa su izvodili obrade tadašnjih hitova. Miki je napisao pesmu "Sunčana strana ulice" koja je postigla lokalnu popularnost, posebno na ekskurzijama. Koki je za to vreme učio klasičnu gitaru, sa Korni grupom je snimio obradu pesme "Obladi oblada" The Beatles, pravio je songove na stihove Miljenka Žuborskog i muziku za pozorišne predstave.

Krajem šezdesetih, Asim Sarvan je iz Mladenovca stigao na studije Opšte književnosti i na fakultetu je upoznao mladog kantautora iz Smedereva Ljuba Ninkovića (ex Spooks), čiju će pesmu "Slika" Korni grupa staviti na jedan od svojih singlova. Istu temu, pod nazivom "Kao vreme ispred nas", grupa će kasnije uvrstiti u svoj repertoar. Njih četvorica su se okupili u Radio Beogradu, snimajući songove za tada popularnu emisiju "Tip top kabare". Povremeno su radili zajedno i tako je došlo do imena grupe koja se okupljala s vremenom na vreme.

U početku karijere najviše su bili angažovani na takozvanoj primjenjenoj muzici za radio, TV, film i pozorište. Radili su muziku za predstave "Lukrecija Bordžija" i "Mandrangola" u Narodnom pozorištu, "Beleške jedne Ane" u RU "Đuro Salaj", kao i "Nesumnjivo lice" Zorana Radmilovića u Ateljeu 212. U arhivu Radio Beograda ostalo je preko stotinu njihovih snimaka. Među prvima su koristili folklorne motive, obogaćivali zvuk zabavljanim instrumentima, poigravali se žanrovima koje su oblačili u pedantno razrađene aranžmane. Vezani za rad u studiju, prvu polovicu karijere su retko gradili na koncertima, nadoknađujući to nesvakidašnjom produktivnošću. Ipak, redovno su svirali na BOOM festivalima. Živa verzija pesme "Odisej" objavljena je na duploj živoj ploči. Nastupali su Pop mašinom na Hajdučkoj česmi 1972. i 1973. godine, a bili su i česti gosti na festivalima. Godine 1973. i 1974. dobili su nagradu za originalnu muziku na Festivalu jugoslovenskog radija u Ohridu. Neusklađeni odlasci članova u JNA uslovili su isprekidanu diskografsku liniju, ali je ta rastrzanost uslovila da rade sa brojnim muzičarima. Od prvog albuma, pridruženi član im je postao subotički bubnjar Nikola Jager, bas na toj ploči je svirao Robert Nemeček iz Pop mašine. Sa njima su nastupali i bubnjar Raša Đelmaš (YU grupa), Bane Zarin, Dejan Petković (svirao je bas), klavijaturista Slobodan

Marković, flautista Dragoslav Vokić Džib i kontrabasista Nebojša Ignjatović. U vreme kada su Asim i Miki bili u vojski, u grupi su pevale i tadašnje studentkinje glume Tanja Bošković, Gorica Popović i Ljiljana Dragutinović. Učestvovali su na snimanjima ploča Jadranke Stojaković, Vlade i Bajke, Tamare i Nenada Pavlovića i Srđana Marjanovića. Često su snimali muziku za pesme Kornelija Kovača koje su izvodili popularni pevači tog doba.

Njihov debi album 1975. godine iznenadio je zrelošću, posebno u pesmama "Tema classica", "Traži mene" (koju je kasnije obradio Đžoni Šulić), "Utočište", "Biblijska tema" (u kojoj je korišćen psalm Davidov iz "Bible"). Kvalitetan materijal, aranžmani urađeni u maniru The Beatles i nadahnuti tekstovi rezultirali su jednom od najboljih domaćih akustičarskih ploča. Zanimljivo je da su više od pola tekstova napisali pod presingom u ljubljanskom hotelu "Turist" poslednje noći snimanja. Sledeći LP "Moj svet" objavljen 1978. godine bio je svojevrsna kompilacija pretežno pesama sa singlova. Tokom 1978. i 1979. godine u Domu omladine uz predstavu "Rastibudilizovane klejbezable" amaterskog pozorišta Teatar Levo, redovno drže nastupe pod nazivom "Bistro kod plave sove". Marta 1979. godine su sa beogradskim amaterskim pozorištima bili na uspešnoj turneji po Poljskoj. Iste godine sa grupom Tako organizuju prvi kvadro ozvučen koncert kod nas. Albumom "Paviljon G" krenuli su u električnu fazu okarakterisanu u pesmi "Rock kritičar". Po izlasku ploče u JNA je tog leta 1979. godine otišao Vojislav Đukić, a grupa je sporazumno prestala sa radom.

Asim Sarvan je osnovao grupu Muzej Sarvan i jedno vreme je pisao pesme za ploče narodne muzike. Pored nekoliko singlova, snimio je solo ploču "Asime, spasi me" (Jugodisk 1984.) uz prateću grupu Baklava band i Lazu Ristovskog. Većinu pesama i produkciju uradio je Ljuba Ninković, a snimljena je i obrada narodne "Kaleš, bre Ando". Ljuba Ninković se zaposlio na Radio Beogradu i sa Vladom Jankovićem Jetom (ex Crni biseri), osnovao grupu Tunel. Koki je sa Robertom Nemečekom pokrenuo mini rock scenu u Dadovu na kojoj su predstavljene brojne nove grupe. Radio je muziku za pozorišne predstave od kojih se izdvojila "Đžon Piplfoks" u pozorištu "Radović". Godine 1983. grupa se okupila za potrebe snimanja filma "Nešto između" Srđana Karanovića, gde su kao kafanski bend napravili fuziju country zvuka i izvorne narodne muzike. Ljuba i Asim su 1990. godine ponovo snimili neke od najuspešnijih pesama koje su se pojavile na ploči "Najveći hitovi grupe S vremena na vreme". Početkom devedesetih Ljuba Ninković je sa glumcem Miloradom Mandićem na Trećem kanalu RTS radio dečiju emisiju "S one strane duge" u okviru koje su uz pomoć beogradskih muzičara snimili istoimenu ploču. Na Asimovu inicijativu, maja 1993. godine u beogradskom Domu omladine okupili su se beogradski akustičari na dobrotvornom koncertu.

S vremena na vreme 1974. godine: Miki, Ljuba, Koki i Asim.

Dobar prijem publike naveo je članove S vremena na vreme da obnove rad. Povrtnički koncert su održali u Sava centru 5. novembra 1993. godine. Sa njima su nastupili: basista Bata Božanić, klavijaturista Saša Lokner, bubnjar Ratko Ljubičić i perkusionista Nenad Januzović. Snimak tog koncerta objavljen je na video kaseti "S vremena na vreme uživo Sava centar novembar 1993.". CD "Posle kraja" sa novim pesmama, koje su sva četvorica napisali, izšao je početkom 1996. godine. Na snimanju su im pomagali Bata Božanić, Saša Lokner, bubnjar Čeda Macura, Pera Džo Miladinović, majstor za usnu harmoniku i Marija Mihajlović koja je pevala u temi "Spavaj". Snimak koncerta S vremena na vreme, koji je održan 30. januara 1996. godine u novosadskom Studiju M u okviru unplugged serijala za TV NS Plus, objavljen je na disku "Unplugged" leta 1997. godine. Sem ključnih pesama iz njihove karijere, tu je i obrada "Knockin On Heaven's Door" Boba Dilena.

Ljuba Ninković i Marija Mihajlović su objavili ploču "Zvuk tišine" (PGP RTS 1995.) na kojoj su se našle njihove obrade hitova Pink Floyd, Simon & Garfunkel, Rolling Stones, The Beatles i drugih. Ljuba Ninković je tokom karijere komponovao muziku za pozorišne predstave "Uspavana lepotica", "Čarobnjak iz Oza", "Mačak u čizmama", "Mandragola", "Lukrecija ili Ždero" (Sterijina nagrada za muziku), "Peg, srce moje" i druge.

Diskografija

Singlovi

- "Sunčana strana ulice" / "Ponekad" (Pobeda / Radio Kruševac 1973.)
- "Čudno drvo" / "Odisej" (Jugoton 1973.)
- "Povratna karta" / "Đački rastanak" (PGP RTB 1974.)
- "Jana" / "Tavna noć" (PGP RTB 1974.)
- "Kao vreme ispred nas" / "Kad budem stariji" (Studio B 1974.)
- "Dixie band" / "Tema za šargiju" (RTV LJ 1975.)
- "Put putuje karavan" / "Priča sa istočne strane" (PGP RTB 1977.)
- "Moj svet" / "Saveti dobroj kuci" (PGP RTB 1977.)
- "Učinila je pravu stvar" / "Spavaj" (PGP RTB 1978.)

Albumi

- "S vremena na vreme" (RTV LJ 1975.)
- "Moj svet" (PGP RTB 1978. kompilacija)
- "Paviljon G" (PGP RTB 1979.)
- "Najveći hitovi grupe S vremena na vreme" Ljuba i Asim (PGP RTB 1990. kompilacija)
- "Vreme ispred nas" (PGP RTS 1993. kompilacija)
- "Posle kraja" (ITMM 1995.)
- "Unplugged" (Komuna 1997. koncertni)

SUNCOKRET

(Beograd)

Grupu su januara 1975. godine osnovali Bora Đorđević, akustična gitara i vokal (ex Zajedno), Nenad Božić, (ex U cvetu mladosti) akustična gitara, vokal i pevačice Snežana Jandrić i Vesna Rakočević. Snežana Jandrić

S

je pre Suncokreta imala pevačko iskustvo u rock operi "Isus Hrist Superstar" u Ateljeu 212. Po objavljanju singla sa pesmom "Kara Mustafa", Vesna Rakočević prelazi u grupu Zdravo, a pevačku liniju upotpunjaju Biljana Krstić i Gorica Popović koja je u to vreme diplomirala glumu. Pored brojnih televizijskih nastupa, manjih koncerata i zajedničkih svirki, nastupaju na festivalu Omladina 76. u Subotici i na Beogradskom proleću 76 godine. Polovinom 1976. godine priključio im se basista Bata Sokić. Sa njim nastupaju na BOOM festivalu u Beogradu, a deo nastupa zabeležen je na istoimenoj koncertnoj ploči.

U stilu tada popularne akustičarske muzike, komponuju materijal koji je često inspirisan starim narodnim pjesmama, neguju višeglasno pevanje i serijom prvi singlova postaju miljenici medija. Godine 1976. učestvuju u snimanju omladinskog filma "Nije nego" Miće Miloševića, a neke od njihovih pesama upotrebljene su u samom filmu. Pesma "Moj đerdane" objavljena je na koncertnoj ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.) snimljenoj na tom beogradskom festivalu. Suncokret je sa radijskim disk džokejem Zoranom Modlijem snimao otkačene pesme pod firmom Hajduk Stanko i jataci. Debi album "Moje bube" snimaju u Ljubljani i na njemu se pored ranije objavljenih "Kara Mustafa", "Moje tuge", nalaze i štos pesme "Vuk i krava", "Oglas", zatim balade "Uspavanka", "Ni sam ne znam kada" i pesma "Prvi sneg" Dušana Mihajlovića Spire. Producen ploče bio je Ivo Umek koji je svirao i klavijature. Po objavljanju te ploče stalni članovi

postaju klavijaturista Duško Nikodijević i bubnjar Ljubinko Milošević. Živa verzija pesme "Prvi sneg" objavljena je na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Unutrašnje trzavice dovode do personalnih promena 1978. godine. Naime, grupa nije želela da izvodi Borinu novu pesmu "Lutka sa naslovne strane", on odlazi sa Biljanom Krstić, kratko vreme je u Ranom mrazu, a zatim formira Riblju čorbu, grupu sasvim drugačije muzičke orientacije. Snežana Jandrić nastavlja sa grupom u novoj elektrifikovanoj postavi: Bata Sokić, Duško Nikodijević, gitarista Dušan Bezuha (ex Tilt) i bubnjar Vladimir Golubović (ex Tilt). Jedno vreme bubnjeve je u grupi svirao Ivica Vdović VD.

Posle dva objavljena singla i uoči priprema za drugi album, grupa zbog unutrašnjih nezadovoljstava prestaje sa radom u proleće 1980. godine. Bata Sokić je sa Nenadom Božićem, gitaristom Zoranom Tutićem, pevačem Dragonom Miljanovićem i bubnjarem Rašom Živkovićem oformio grupu Vruć vetrar koja je objavila dva singla i jedan LP. Snežana Jandrić je pevala u TV rock opereti Vladimira Milačića "Kreatori i kreature" (PGP RTB 1988.), ali se povukla sa scene. Bilja Krstić je prešla u Rani mraz, a solo karijeru je započela pločom "Prevari večeras svoje društvo sa mnom" (PGP RTB 1983.) za koju su pesme radili Đorđe Balašević i Josip Boček. Zatim je objavila ploče "Iz unutrašnjeg džepa" (PGP RTB 1985.), "Bilja" (PGP RTB 1994.) a autori pesama bili su Kornelije Kovač, Srđan Šaper, Nebojša Krstić, Bajaga, Žika Milenković, Dr Spira, Radoman Kanjevac, Bata Zlatković, Nikola Čuturilo i drugi. Uz to je objavila i

Sneška Jandrić - glas i energija Suncokreta

dečiju ploču "Loptom do zvezda" (PGP RTB 1990.) iz TV serije "Srećan put u XXI vek". Na snimanju je gostovao Bora Đorđević, a muziku je na tekstove M. Antića, S. Stanišića i V. Andrića napisao Bane Zarin. Duda Bezuha je postao traženi studijski muzičar i producent. Objavio je kasetu "Tamo gde spava sreća" (Time Records 1996.) na kojoj su nje-gove instrumentalne kompozicije. Poslednjih godina radi sa Đorđem Balaševićem i predvodi blues grupu Zona B.

Godine 1995. grupa Suncokret je sa nekoliko akustičarskih nastupa nakratko obnovila rad.

Diskografija

Singlovi

- "Kara Mustafa" / "Moje tuge" (RTV LJ 1975)
- "Gde ćeš biti lepa Kejo" / "Pusto more, pusti vali" (RTV LJ 1976)
- "Rock'n'roll duku duku" / "Gili gili blues" (Diskos 1976)
- "Oj, nevene" / "Tekla voda" (RTV LJ 1976.)
- "Imam pesmu za sve ljude" / "Čovek koga znam" (RTV LJ 1978)
- "Dlakovo čudo" / "Noćna ptica" (PGP RTB 1979.)
- "Sviće novi dan" / "Tvoja mama gunda protiv mene" (PGP RTB 1979.)

Album

- "Moje bube" (RTV LJ 1977.)

Originalna postava grupe Suncokret.